

M. G. de Koning

ROTSVAST 1

De brief aan de Romeinen

Een verklaring van Paulus' brief
speciaal voor jou

INLEIDING

Beste vriend of vriendin,

Dit boekje is voor jou geschreven. Toen ik het schreef heb ik geprobeerd me een beetje in jouw situatie in te leven. Ik heb gedacht aan jou als iemand die

- óf pas de Heer Jezus kent,
- óf Hem al langer kent,

maar die in beide gevallen de Heiland, die voor jou stierf om jou het leven te geven, beter wil leren kennen.

Tot nu ben je daar nog niet toe gekomen. Het interesseerde je niet echt. Zo'n tijd heb ik ook gekend. Maar nu is daar verandering in gekomen en dat is geweldig.

Het is in de eerste plaats geweldig voor de Heer Jezus. Hij vindt het fijn dat Hij belangrijk voor je is geworden. Dat gaat Hij belonen. Daarom is het in de tweede plaats geweldig voor jezelf. Je zult gaan ontdekken welk een enorme rijkdom je door de Bijbel in je handen hebt gekregen. Je liefde voor de Heer Jezus zal er steeds groter door worden.

Hoe oud je bent doet er eigenlijk niet zoveel toe. Het gaat erom wat jij voor de Heer Jezus bent gaan voelen, wat Hij voor je is gaan betekenen. Dat is de reden waarom jij de Bijbel wilt gaan lezen. Door dit boekje wil ik je daar graag bij helpen. Het is bedoeld als een opstapje naar verder onderzoek van de Bijbel.

Ik geef nog een paar praktische tips:

1. Zorg ervoor dat je een goede vertaling van de Bijbel gebruikt. Voor het Nieuwe Testament raad ik je aan de zgn. Herziene Voorhoeve-uitgave te gebruiken. Je kunt die in de boekwinkel kopen of bestellen bij Uitgeverij Medema, Postbus 113, 8170 AC Vaassen. Het is de beste vertaling van het Nieuwe Testament die ik ken. Het taalgebruik is aangepast aan deze tijd, zonder dat het tekort doet aan de letterlijke vertaling vanuit het Grieks.

2. Ik heb geprobeerd zó te schrijven dat je de Bijbel er wel bij móet gebruiken. Lees dus eerst het betreffende stukje in de Bijbel.

3. Erg belangrijk is zelfdiscipline. Je zult bereid moeten zijn je een beetje in te spannen, er iets voor te doen (of te laten) om de Bijbel beter te leren kennen. Er zullen best wel eens momenten zijn dat je niet zoveel zin hebt om in je Bijbel te lezen. Neem je daarom voor om op de tijd die jij daarvoor het meest geschikt acht iets uit de Bijbel te lezen, zin of geen zin. Om je daarbij te helpen heb ik dit boekje in zestig stukjes verdeeld, zodat elk stukje, gemiddeld genomen, over zes of zeven verzen gaat. Je zou elke dag zo'n stukje kunnen lezen. Samen met het Bijbelgedeelte heb je daar, bij een heel rustig tempo, tussen de tien en vijftien minuten voor nodig. Ik veronderstel dat je, om je lichaam te voeden, langer aan tafel zit. Het voedsel voor je ziel is minstens zo belangrijk. Bij het opbrengen van deze zelfdiscipline heb je na twee maanden dan een beetje indruk gekregen van een schitterende brief uit de Bijbel.

De hele Bijbel is een schitterend boek. Het is mijn gebed dat ook jij daar steeds meer van onder de indruk zult komen. Wanneer je vragen hebt laat me dat dan gerust weten.

Ik wens je Gods zegen toe!

Middelburg, juli 1992

tel. 0118-638458

INHOUD

Inleiding.....	2
Inhoud.....	4
Overzicht van de brief aan de Romeinen.....	6
Het evangelie van God.....	8
Het verlangen van Paulus.....	11
Het evangelie: Gods kracht tot behoudenis.....	13
De mens zonder God.....	15
Het rechtvaardig oordeel van God.....	17
Joden en heidenen.....	19
De Joden en de wet.....	21
God waarachtig, ieder mens leugenachtig.....	23
Niemand is rechtvaardig.....	25
Rechtvaardiging door geloof.....	27
Een gelukkig mens.....	30
Het nageslacht van Abraham.....	32
De volle zekerheid van het geloof.....	34
Vrede - Toegang - Hoop / Verleden - Heden - Toekomst.....	36
Roemen in de verdrukkingen en roemen in God.....	38
De erfzonde.....	41
Christus en Adam.....	44
De doop.....	47
Leef voor God!.....	50
Dienen onder de genade.....	53
Vrij van de wet.....	56
Door de wet komt kennis van de zonde.....	58
De worsteling onder de wet.....	60
Wandelen naar de Geest.....	63
Als de Geest in je woont.....	66
Erfgenaam van God.....	68
De Geest komt je zwakheid te hulp.....	71
Geroepen naar het voornemen van God.....	74
God is vóór jou!.....	77
Paulus' liefde voor Israël en de voorrechten van Israël.....	80
Gods verkiezing van Israël.....	83
God is soeverein.....	86

Vaten van de toorn en vaten van de barmhartigheid	89
De volken en Israël.....	92
Christus is het einde van de wet	95
Geloven met je hart én belijden met je mond	97
Liefelijke voeten.....	100
De prediking afgewezen	102
Een overblijfsel naar de verkiezing van de genade.....	104
Val en aanneming van Israël.....	107
Gods getuigenis op aarde.....	110
Hoogmoed komt voor de val.....	113
De genadegaven en de roeping van God zijn onberouwelijk	115
Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid!.....	118
Wordt veranderd.....	121
Wat is jouw taak?	123
Regels voor het christelijk leven - I.....	126
Regels voor het christelijk leven - II.....	129
De overheid.....	132
Doet de Heer Jezus Christus aan	135
Neemt elkaar aan.....	138
Alles voor de Heer	140
Wees geen struikelblok voor je broeder	143
Elkaar aannemen naar het voorbeeld van Christus	146
Het evangelie voor Jood én heiden.....	149
De dienst van Paulus.....	152
Hoe Paulus plannen maakte	155
De groeten en nog veel meer.....	158
Wijs jegens het goede	161
Een lofprijzing.....	164

OVERZICHT VAN DE BRIEF AAN DE ROMEINEN

I. Romeinen 1-8: Gods gerechtigheid uit geloof (leerstellig gedeelte)

1. Hoofdstuk 1:1-17 Inleiding
2. Hoofdstuk 1:18-3:20 De noodzaak van de rechtvaardiging
  - Hfdst. 1:18-32 De goddeloze heidenen
  - Hfdst. 2:1-16 De eigengerechtigde volken
Allemaal zondaren
  - Hfdst. 2:17-3:8 De Joden
  - Hfdst. 3:9-20 Er is niemand die goed doet
3. Hoofdstuk 3:21-5:11 De rechtvaardiging door geloof
  - Hfdst. 3:21-26 De gerechtigheid van God
  - Hfdst. 3:27-4:25 Alleen door geloof
  - Hfdst. 5:1-11 Vrede met God
4. Hoofdstuk 5:12-8:39 In Adam - in Christus
  - Hfdst. 5:12-21 Twee familie's
  - Hfdst. 6:1-7:14 Genade en wet
  - Hfdst. 7:15-25 Ervaringen
  - Hfdst. 8:1-39 In Christus geen veroordeling

II. Romeinen 9-11: Het probleem van Israël (historisch gedeelte)

- Hfdst. 9:1-33 De soevereiniteit van God
- Hfdst. 10:1-21 Het falen van Israël
- Hfdst. 11:1-36 Israël weer aangenomen

**III. Romeinen 12-16: De uitwerking in het christelijk leven
(praktisch gedeelte)**

1. Hoofdstuk 12:1-15:13 Christelijke verantwoordelijkheid

Hfdst. 12:1-21   Dienst en leven

Hfdst. 13:1-14   Verhouding tot de overheid

Hfdst. 14:1-15:13   Sterken en zwakken

2. Hoofdstuk 15:14-16:27 Tot besluit

Hfdst. 15:14-33   De persoonlijke dienst van Paulus

Hfdst. 16:1-27   Groeten en lofprijzing

HET EVANGELIE VAN GOD

---

1. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 1 vers 1 tot en met 7

Ik neem aan dat je de inleiding van dit boek hebt doorgelezen. Dan kunnen we nu beginnen aan de eerste brief van het Nieuwe Testament.

Als je op je ontdekkingsstocht door de Bijbel begint met de brief aan de Romeinen dan heb je een geweldig goede keus gemaakt, want daarin vind je alles wat je nodig hebt om er achter te komen hoe God jou zag, toen je Hem niet kende én hoe Hij jou nu ziet, nu je Hem wel kent. Voor je verdere leven als christen is dat heel erg belangrijk. Het geeft je zekerheid, de volle overtuiging, dat je de goede weg bent ingeslagen. Je moet nog wel leren lopen op die weg, maar de weg zelf is goed. Paulus (of eigenlijk de Heilige Geest, maar dat komt later wel aan de orde) is door God uitgekozen om in deze brief met jou daarover te praten.

Waar hij het over gaat hebben staat al direct in vers 2, namelijk over het evangelie van God. Het evangelie dat je hebt aangenomen is niet door een mens bedacht, maar het is van God uitgegaan. Het is Zijn evangelie. Vroeger had God al door middel van Zijn profeten verteld dat Hij het zou laten prediken. In het Oude Testament, ook wel de heilige Schriften genoemd, kun je daarover lezen. In de tijd van het Oude Testament heeft God de mens telkens op de proef gesteld, om te zien of deze Hem zou dienen. Maar telkens faalde de mens. Dat dit waar is, heb jij aan den lijve ondervonden en ook voor God erkend. Tenslotte maakte God bekend, dat Hij Zelf aan het werk zou gaan. Dat gebeurde toen Hij Zijn Zoon zond.

De inhoud van het evangelie van God is de Zoon van God. Het is het evangelie van God "aangaande Zijn Zoon" lees je in vers 3. Het gaat over een Persoon waar je nu een levende relatie mee hebt door het geloof en niet over een leer. Over de Zoon van God zijn heel veel dingen in de Bijbel te vinden, de hele Bijbel staat er vol van. Het is zelfs zo, dat je de bedoeling van een gedeelte van de Bijbel of een bepaald vers pas goed begrijpt, als je gaat zien wat het je over de Heer Jezus vertelt. Nu worden er in vers 3 en 4 twee dingen van de

Heer Jezus gezegd die belangrijk zijn om de inhoud van deze brief te kunnen begrijpen.

In de eerste plaats wordt van Hem gezegd dat Hij is voortgekomen uit het geslacht van David. Als de Zoon van David had Hij recht op de troon des Heren te Jeruzalem. Nu Israël Hem heeft verworpen, is de tijd van de troonsbestijging uitgesteld. In hoofdstuk 9 tot en met 11 van deze brief zul je zien hoe God ervoor zal zorgen dat alle beloften die Hij aan David heeft gedaan, ook vervuld zullen worden.

Het tweede wat van de Heer Jezus gezegd wordt, komt wonderlijk genoeg voort uit de verwerping van de Heer Jezus door Zijn volk. Hij, die als Mens gedood werd door kruisiging, maakte duidelijk dat Hij tevens de Zoon van God is, toen Hij in kracht opstond uit de doden. Zijn opstanding van tussen de doden uit (want de andere mensen bleven in de dood) was "naar de Geest van heiligheid". Dat is een belangrijke toevoeging. Alles wat de Heer Jezus in Zijn leven deed was volkomen in overeenstemming met de Heilige Geest. Het was allemaal overeenkomstig Gods wil en dus was er niets verkeerd in Zijn leven. Maar in de drie uren van duisternis op het kruis kwam de Hij wel in aanraking met het kwaad. Daar werd Hij tot zonde gemaakt, daar droeg Hij onze zonden in Zijn lichaam. God oordeelde Hem daarvoor en gaf Hem het loon van de zonde, dat is de dood. Wanneer Hij dan opstaat uit de dood, kan de Geest van heiligheid Zich ook daar volkomen één mee maken, omdat alles wat met de zonde, het verkeerde, te maken heeft, volkomen door Hem is uitgeboet. Als je zo ziet wie de Heer Jezus is en wat Hij gedaan heeft kan het niet moeilijk zijn Hem als Heer van je leven te erkennen, zoals Paulus aan het eind van vers 4 zegt.

Paulus is onder de indruk van die Persoon. Daarom wil hij tot alle volken uitgaan om mensen tot geloofsgehoorzaamheid aan die Persoon te brengen. Ik hoop dat er ook iets uit jouw (en mijn) leven straalt, in woord en daad, waardoor anderen de Heer Jezus in het geloof gaan gehoorzamen.

Lees nu nog eens Romeinen 1 vers 1 tot en met 7.

Verwerking:

Vertel met je eigen woorden aan God wie de Heer Jezus voor jou is.

HET VERLANGEN VAN PAULUS

---

2. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 1 vers 8 tot en met 15

"Allereerst dank ik mijn God". Het eerste wat Paulus doet - in bijna alle brieven die hij geschreven heeft - is God danken voor de gelovigen. Je leeft in een wereld vol ondankbare mensen. Soms, zonder dat je het merkt, laat je je door die ondankbaarheid meeslepen. God weet dat. Daarom zegt Hij regelmatig in de Bijbel iets over danken. Danken is een uiting van vreugde, van blijdschap. Je dankt God voor iets waarvan je weet dat je het van God gekregen hebt en omdat je weet dat God alleen dingen geeft die goed zijn. Ik las eens een geschiedenis van een man die bij een val zijn ruggengraat had gebroken en daardoor in een rolstoel terecht was gekomen. Hij had God er eerst voor vervloekt. Na zijn bekering zei hij: "Als ik straks voor de troon van God sta, zal ik Hem danken dat Hij mijn ruggengraat gebroken heeft. Als God mij zo verder had laten leven was ik regelrecht naar de hel gegaan". Zo zie je dat, wat God doet, ons altijd dankbaar maakt. Heb jij God wel eens voor je broeders en zusters gedankt? Je kent ongetwijfeld wel een aantal gelovigen. Je hoort nu bij hen. Je vroegere vrienden laten je links liggen, maar je hebt er andere voor in de plaats gekregen.

Paulus had iets over de gelovigen die in Rome woonden horen vertellen: over hun geloof werd verteld in de hele wereld. Dat sloot aan bij wat Paulus zelf bezighield. Zijn geest, zijn gedachteleven, was maar van één ding vervuld en dat was: het dienen van God in het evangelie van Zijn Zoon. Als je pas bekeerd bent kunnen nog veel gedachten van je oude leven je bezig houden. Daarom is het goed dingen te bedenken die met de Heer Jezus te maken hebben.

Paulus wilde graag eens naar de gelovigen in Rome toe. Hij had hen nog nooit gezien, maar dat betekende niet dat hij geen belangstelling voor hen had. Hij dacht voortdurend aan hen in zijn gebeden. Zij hadden versterking nodig en die kon hij hun geven door hen "enige geestelijke genadegaven mee te delen". Wat dat betekent staat er direct achter: "dat is, om in uw midden mee vertroost te worden door elkaars geloof, zowel dat van u als dat van mij". Jij en ik, wij hebben ook die versterking van ons geloof nodig. Daarvoor

moeten we met elkaar contact zoeken en onze ervaringen in het geloof uitwisselen. Voor beide partijen is dat een vertroosting. Het maakt niet uit of je dat doet met iemand die ook pas bekeerd is, of met iemand die al veel in het geloof beleefd heeft. Voor Paulus, die toch wel veel in het geloof heeft meegemaakt, was het in elk geval ook een vertroosting dit bij de gelovigen in Rome te mogen beleven. Zoek daarom je medegelovigen op. Jij hebt hen nodig en zij hebben jou nodig.

Paulus was al vaak van plan geweest naar Rome te gaan, want hij wilde ook onder hen enige vrucht hebben. Dat was geen zoeken van eigen roem. Hij was het aan God verschuldigd, Die hem tot die dienst had geroepen. Die 'schuld' kon hij alleen inlossen als hij zijn dienst vervulde. Zijn dienst was: de verkondiging van het evangelie. Nu zou je kunnen zeggen: 'maar deze mensen kenden de Heer Jezus toch al?' Ja, maar het evangelie houdt meer in dan de prediking van bekering en geloof. Evangelie betekent: blijde boodschap. Je hebt al gezien dat het evangelie genoemd wordt het "evangelie van God", omdat in het evangelie tot uiting komt wat er in het hart van God is. Welnu, God heeft heel wat meer in Zijn hart om ons te vertellen dan alleen dat we ons moeten bekeren en geloven in de Heer Jezus. In feite is het zo dat we pas, nadat we ons bekeerd hebben, in staat zijn om de volle raad van God (dat is alles wat Hij voor ons in Zijn hart heeft) te gaan ontdekken.

Voor ons is het maar goed dat Paulus niet persoonlijk naar Rome heeft kunnen gaan. Daardoor heeft hij deze brief aan hen geschreven, zodat wij nu ook kennis kunnen nemen van "het evangelie" dat hij hun wilde verkondigen.

Lees nog eens Romeinen 1 vers 8 tot en met 15.

Verwerking:

Dank God voor je broeders en zusters; noem hen met name.

HET EVANGELIE: GODS KRACHT TOT BEHOUDENIS

---

3. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 1 vers 16 tot en met 21

Schaam jij je nog wel eens voor het evangelie? Ik wel! Dat komt, denk ik, omdat we nog niet genoeg doordrongen zijn van de kracht van God die in het evangelie werkzaam is. We zien nog te veel op wat de mensen ervan vinden, want daar zijn we best nog gevoelig voor. Maar je hebt toch zelf ontdekt wat het evangelie uitwerkt: dat het de behoudenis betekent voor verloren mensen? Je hebt het toch geloofd? Door het geloof heb je er deel aan gekregen. Misschien heb je wel geprobeerd om je behoudenis te verdienen door zo goed mogelijk te leven of veel weg te geven. Maar je hebt moeten erkennen dat de mens in zichzelf geen kracht heeft om behouden te worden. Dat betekent niet dat God de mens zomaar te hulp komt, bij zijn pogingen om behouden te worden en dat Hij daarvoor het verkeerde maar door de vingers ziet. Het evangelie laat nou juist zien, dat als God de mens op grond van geloof (en niet door eigen inspanningen) behoudt, dat Hij dat dan doet op een rechtvaardige wijze. Dat is de betekenis van de uitdrukking: "de gerechtigheid van God". De gerechtigheid van God is één van de hoofdthema's van deze brief en wil zeggen dat God rechtvaardig is in Zijn handelen. In het verloop van deze brief kom je dat begrip enkele keren tegen en daar zal ik proberen er wat meer van te zeggen. Hier is het genoeg dat je weet, dat het de kracht van God en het rechtvaardig handelen van God is, waardoor je behouden bent geworden. Het is dus niet afhankelijk van hoe en of je het voelt. Van jou kant was geloof de voorwaarde om de behoudenis te ontvangen. En zolang je nu nog hier op aarde leeft, mag je leven door geloof. Dit geloof heeft niet de betekenis van onzekerheid die de mensen om ons heen aan dit woord geven. Geloof heeft in de Bijbel de betekenis van een vast vertrouwen. Geloof is dus het vaste vertrouwen in en op God, Die alles voor jou gedaan heeft om jou te behouden en alles voor jou zal doen om jou veilig door dit leven heen te loodsen totdat je bij Hem bent.

Wat was het toch nodig dat we gered werden! De toorn van God! Indrukwekkende woorden! Hoevelen gaan er niet minachtend en

spottend aan voorbij als in de prediking van het evangelie over de toorn van God gesproken wordt? Deze toorn komt over alle vormen van goddeloosheid. Goddeloosheid wil zeggen dat men zich niets aantrekt van God, Hem negeert. Deze toorn komt ook over de ongerechtigheid van mensen die de waarheid in ongerechtigheid bezitten. Dat zijn mensen, zowel Joden als christenen, die belijden de waarheid te kennen maar daar op een volstrekt verkeerde manier mee omgaan. Het gaat dus om mensen die zonder God leven en ook om mensen die zeggen dat ze wel met God leven, maar dat alleen met hun mond doen en aan hun leven een eigen invulling geven. Deze laatsten zetten God in wezen dus ook buitenspel.

Het erge is dat de mens geen enkele aandacht schenkt aan "wat van God gekend kan worden". Nooit zou een mens iets van God hebben kunnen kennen, als God het Zelf niet had geopenbaard. In de schepping, het werk van Zijn vingers, heeft God Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid zichtbaar gemaakt. Ieder weldenkend mens moet, op grond van wat hij om zich heen in de schepping waarneemt, tot de conclusie komen dat er een God is. Dat zou hem moeten brengen tot verheerlijking van, of dank aan God. Het resultaat is helaas anders: wie in zijn overleggingen God buitensluit, vervalt tot dwaasheid en raakt elk licht over de oorsprong, de zin en het doel van het leven kwijt. Hun onverstandig hart is verduisterd geworden. Wat is er van zo'n mens nog te verwachten?

Lees nu nog eens Romeinen 1 vers 16 tot en met 21.

Verwerking:

Vraag aan God of Hij je wil helpen je vandaag niet voor het evangelie te schamen.

DE MENS ZONDER GOD

---

4. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 1 vers 22 tot en met 32

Wat je in deze verzen leest, is nu niet direct geschikt om je onder de indruk te brengen van de mens als hoogstaand schepsel. Dat wil men ons vandaag de dag juist wel laten geloven en ook, dat het allemaal nog veel beter wordt. Het tegendeel is waar: God windt er geen doekjes om. Eerlijk, en daardoor lijkt het misschien hard, beschrijft Hij hoe diep de mens gevallen is, nadat deze God de rug heeft toegekeerd. God doet dat niet opdat jij en ik nu zouden neerkijken op de mensen om ons heen. Nee, want wat God hier zegt, was waar van jou en van mij voordat wij de Heer Jezus als Verlosser aannamen. Zo leefden wij. En in onszelf zijn wij nog steeds zo. Eigenlijk krijg je daar pas oog voor als je een kind van God bent geworden.

Laat één ding duidelijk zijn: God heeft de mens niet slecht gemaakt. In Genesis 1 vers 31 staat: "En God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed". Daar hoorde ook de mens bij. Maar als de mens zijn verbinding met God prijsgeeft, geeft God de mens over aan zichzelf. Dat lezen we drie keer in dit gedeelte: in vers 24, 26 en 28.

Als de mens de heerlijkheid van de onvergankelijke God prijsgeeft en in plaats daarvan iets stelt wat lijkt op een vergankelijk, voorbijgaand mens of dier, dan geeft God hem daaraan over. Dan geeft Hij hen, in de begeerten van hun hart, over aan onreinheid. Nou, de resultaten daarvan kun je wel om je heen zien.

En mensen die de waarheid van God veranderen in de leugen geeft God over aan ontorende hartstochten: homoseksualiteit zowel bij mannen als bij vrouwen. Vandaag worden dat alternatieve gedragswijzen en samenlevingsnormen genoemd, die je moet accepteren. Hier lees je dat het een oordeel van God is: ze ontvangen het verdiende loon voor hun afdwaling in zichzelf. Als het schepsel geëerd en gediend wordt boven de Schepper is dit het resultaat. God heeft de mens geschapen om door hem geëerd en gediend te worden. Het ligt in de natuur van de mens dat hij alleen beantwoordt aan zijn menszijn als hij leeft voor God. Als hij dat doet, beleeft hij

daarin zijn grootste vreugde en geluk. Dat was ook Gods bedoeling toen Hij de mens schiep. Maar als de mens dat niet doet geeft God hem over aan een leven in de tegennatuurlijke verhoudingen zoals Paulus die hier beschreven heeft en die we steeds openlijker om ons heen tegenkomen. Het tegennatuurlijke ervan wordt openlijk geloofchend; je mag er niets van zeggen; je moet het zelfs aanvaarden als normaal, anders kun je vervolgd worden wegens discriminatie. Zo wordt in het christelijke Westen de waarheid van God vervangen door de leugen.

De derde keer dat God de mens aan zichzelf overgeeft, hoe dat gebeurt, staat in vers 28 beschreven: omdat ze God buiten hun denken hebben gesloten, heeft God de mensen overgegeven een verkeerd denken. Daardoor zijn ze dingen gaan doen die niet betamelijk zijn. En dan volgt er een lijstje dat er niet om liegt. Je zult daarin ongetwijfeld met schaamte dingen herkennen die jij ook gedaan hebt. Wat je ermee kon verdienen, was slechts 'de dood' en niet het genot en het plezier dat je ervan verwachtte. Het zijn allemaal dingen die leven in het hart en tot uiting komen in het gedrag van een mens, die leeft zonder rekening te houden met God. Voor zichzelf én zijn medemens produceert hij alleen maar zaken, die gerekend moeten worden tot 'de dood'. Er is niets voor God bij. Diep in hun hart weten ze wel hoe God erover denkt, maar ze trekken zich er niets van aan. Ze gaan rustig door met hun eigen leven, terwijl ze hun goedkeuring uitspreken over anderen, die op dezelfde wijze leven.

Lees nu nog eens Romeinen 1 vers 22 tot en met 32.

Verwerking:

Zeg tegen God dat Hij gelijk heeft in Zijn beoordeling van de mens.

HET RECHTVAARDIG OORDEEL VAN GOD

---

5. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 2 vers 1 tot en met 8

Je kent ze misschien wel, die mensen die precies weten hoe een ander moet zijn. Ze kunnen met 'smaak' vertellen over de tekorten van anderen (en dan druk ik me nog voorzichtig uit). Het zijn mensen die niet op de losbandige manier, zoals in het vorige hoofdstuk beschreven, leven. Maar als ze anderen zien die dat wel doen, veroordelen zij hen. Wat ze niet door hebben is, dat ze daarmee in feite het oordeel over zichzelf vellen, want in hun eigen hart gaan dezelfde dingen schuil.

Een duidelijk voorbeeld vind je in Johannes 8 vers 1 tot en met 11. Daar komen de leiders van het volk Israël bij de Heer Jezus met een vrouw die op heterdaad betrapt is bij het plegen van overspel. Op de vraag wat er met haar zou moeten gebeuren, antwoordt de Heer: "Wie van u zonder zonde is, laat die het eerst een steen op haar werpen" (vers 7). En dan gaan ze allemaal weg! Niet één van de aanklagers ging vrijuit. In hun hart hadden ze allen dezelfde zonde bedreven. Zo geldt dat voor ieder mens die van zichzelf denkt, dat hij zich niet schuldig maakt aan de vreselijke zonden, die ze hij bij anderen met de vinger aanwijst. Maar wij, jij en ik, weten dat zij niet zullen ontkomen aan het oordeel van God, dat in waarheid over hen komt. Er komt een dag, staat er in vers 16 van dit hoofdstuk, dat God het verborgene van de mensen zal oordelen. Dan zal voor ieder volkomen duidelijk worden hoe GóD altijd tegen de dingen heeft aangekeken.

Maar er is gelukkig ook een andere kant aan deze zaak. Er is niet alleen het oordeel van God, maar ook de goedertierenheid van God. Daardoor ben jij, en is iedere gelovige, tot bekering gekomen. Wat een rijkdom aan goedertierenheid en verdraagzaamheid en lankmoedigheid (=geduld) is er toch in God aanwezig! God wilde je niet op de weg van het verderf laten voortrollen. Hij kwam je tegen en liet je zien waarmee je bezig was en waar je terecht zou komen. Dat raakte je geweten en bracht je tot de erkenning dat Gods oordeel je terecht moest treffen. Bekering is: jezelf zien zoals God je ziet en Zijn oordeel over jezelf aanvaarden. Je dacht van jezelf altijd heel wat en

je dacht van God altijd heel gering. Daar is nu een radicale omkeer (bekering) in gekomen. Je denkt nu gering van jezelf en heel groot van God. In de praktijk moeten we leren dat steeds meer waar te maken, maar toch is dit het uitgangspunt voor je verdere leven. Dit zicht op jezelf en op God is je door Zijn goedertierenheid gegeven.

Wie aan Gods goedertierenheid voorbij gaat toont verharding en de onbekeerlijkheid van zijn hart. Zo iemand vindt dat hij van zichzelf goed genoeg is om voor God te kunnen verschijnen. Maar alle daden die een mens met een onbekeerlijk hart doet (hoewel die daden in zijn eigen ogen goede daden zijn), vormen een steeds groter wordende hoop daden waarover Gods oordeel komt, op de dag van de toorn en van de openbaring van het rechtvaardig oordeel van God.

Wanneer God de werken van de mens gaat beoordelen en vergelden, doet Hij dat echt rechtvaardig. Aan de ene kant geeft Hij eeuwig leven aan ieder die zonder falen volhoudt goed werk te doen, terwijl hij zoekt naar heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid. En aan de andere kant zal Hij Zijn toorn en gramschap uitstorten over allen die in hun leven de natuurlijke ingevingen van hun hart gevolgd zijn en geen rekening hebben gehouden met Zijn rechten. In beide gevallen laten mensen in hun leven zien wat ze najagen en in beide gevallen zal God Zijn oordeel daarover geven. Dit is de manier waarop God handelt met mensen die voor zichzelf de normen en waarden van het leven hebben vastgesteld.

Tot nu toe is er geen enkel mens geweest die als beloning voor zijn voorbeeldig, onberispelijk leven het eeuwige leven van God heeft ontvangen. Alleen de Heer Jezus was volmaakt. En Hij, die het leven verdiend had, ging in de dood. Hij deed dat vrijwillig. Nu geeft Hij, die Zelf het eeuwige leven is, dit eeuwige leven aan ieder die toegeeft het zelf niet te kunnen verdienen.

Lees nu nog eens Romeinen 2 vers 1 tot en met 8.

Verwerking:

Denk er over na hoe je iemand, die van zichzelf vindt dat hij alles goed doet, het evangelie moet brengen.

JODEN EN HEIDENEN

---

6. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 2 vers 9 tot en met 16

Eerst een stukje herhaling. In hoofdstuk 1 vers 19 - 32 gaat het over de heidenen. In hoofdstuk 2 vers 1 - 8 richt Paulus zich tot mensen die van zichzelf vonden dat ze het lang niet zo bar hadden gemaakt als die heidenen. In vers 9 - 16 gaat Paulus daarop door. Maar nu gaat hij een onderscheid aanbrengen tussen twee verschillende groepen mensen. Er zijn Joden en er zijn Grieken (d.w.z. heidenen). Bij het woord heidenen (of zoals het hier staat: Grieken) moet je niet alleen denken aan de binnenlanden van Afrika. Met "Grieken" (of: heidenen) bedoelt Paulus iedereen die geen Jood is, dus alle mensen met wie God niet op die speciale manier een band had zoals Hij die met de Joden had. Joden zijn mensen aan wie God Zijn wil heeft bekend gemaakt door hun een wet te geven. Aan de heidenen had God zich niet op die manier bekend gemaakt.

Dit kun je toepassen op de situatie waarin wij leven. Zo zijn er mensen die zijn opgegroeid in een christelijk gezin en er zijn mensen die zijn opgegroeid in een gezin waar Zijn wil niet wordt gekend. Toch is er bij God, in het oordeel dat Hij zal uitspreken, geen aanzien des persoons. Want wie het kwade werkt, of dat nu een Jood is of een Griek, ontvangt van God verdrukking en benauwdheid; en wie het goede werkt, of hij nu een Jood is of een Griek, ontvangt van God heerlijkheid, eer en vrede. Wat wel anders is, is de maatstaf die bij de beoordeling wordt aangelegd.

De Jood en de Griek hebben allebei iets van God ontvangen waardoor ze weten wat goed en kwaad is. Aan de Joden heeft God een wet gegeven, waarin Hij bekend maakte wat zij moesten doen. Zij zullen door die wet geoordeeld worden. De heidenen hebben nooit een wet gehad. Zij zullen zonder wet verloren gaan. Maar de heidenen hebben wel iets anders, namelijk een geweten. De meeste heidenen weten van nature dat zij bijvoorbeeld niet mogen stelen, hoewel God hun dat nooit officieel door een wet heeft meegedeeld. Als ze het toch van plan zouden zijn, krijgen ze last van hun geweten. Dat gaat spreken. Wanneer ze nu naar de stem van hun geweten luisteren, zullen ze niet stelen. Daardoor tonen zij dat het werk van de

wet in hun harten geschreven staat, want in de wet staat: "Gij zult niet stelen" (Exodus 20 vers 15). Wie doet wat de wet zegt, al is iets hem nooit als wet meegedeeld, zal gerechtvaardigd worden. Want het gaat er niet om of je gehoord hebt wat Gods wil is, maar of je doet wat God wil.

Ieder mens, ook al is hij onbekend met God en Zijn wil, heeft door zijn opvoeding of omgeving iets meegekregen waardoor hij het verschil weet tussen goed en kwaad. Hij kan dat wel wegdrukken, en niet naar de stem van zijn geweten luisteren, maar diep in zijn hart is het er wel. En ook anderen uit zijn omgeving zullen hem aan het verkeerde herinneren. Binnen de groep waarin iemand leeft, gelden bepaalde regels. Wanneer iemand één van die regels overtreedt, dan wordt hij beschuldigd. Wordt iemand ergens van beschuldigd en het blijkt dat hij de overtreding niet heeft begaan, dan wordt hij verontschuldigd. Zo werkt dat bij mensen die geen kennis van God hebben.

Maar God ziet dieper dan de daden. Hij ziet waar de daden uit voortkomen. Hij ziet het verborgene van het hart, waar de overleggingen plaatsvinden. Hij kent de motieven waardoor iemand zich laat leiden. Wij kunnen onze ware bedoelingen voor elkaar verbergen, maar voor God niet. Er komt een dag dat God dit verborgene zal oordelen door Jezus Christus. Voor veel mensen is dat maar een griezelige gedachte. Ze denken daar liever maar niet aan. Toch hoort ook dit oordeel bij wat Paulus "mijn evangelie" noemt. De motieven zijn voor God minstens zo belangrijk als de daden. Mensen kunnen zich op de daden verkijken, God niet. Wie echt met God leeft zal er geen moeite mee hebben zijn hart helemaal open te zetten voor God.

Lees nu nog eens Romeinen 2 vers 9 tot en met 16.

Verwerking:

Hoe sta jij tegenover de gedachte dat God alles van je weet?

DE JODEN EN DE WET

---

7. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 2 vers 17 tot en met 29

Nu gaat Paulus de Joden aanspreken om hen duidelijk te maken, dat ook zij het evangelie van God nodig hebben. Hij somt eerst een aantal dingen op waarop zij zich beroemden. Zij beroemden zich erop met God in verbinding te staan. Zij vertrouwden van zichzelf dat ze een leidsman, een licht, een opvoeder, een leermeester konden zijn, omdat zij meenden door de wet Gods wil te kennen. Zij vonden van zichzelf dat zij heel wat konden betekenen voor anderen, die volgens hen blind, in de duisternis, onverstandig en onmondig waren. Ze voelden zich superieur, verheven boven de andere mensen. God had hun inderdaad Zijn wil bekend gemaakt in de wet. Waar ze niet aan dachten was, dat ze allereerst zelf daarnaar moesten luisteren en eraan gehoorzaam zijn.

Zo kunnen ook christenen zich erop beroemen de Bijbel te kennen. Ze houden anderen voor hoe ze zich te gedragen hebben. Maar zichzelf hebben ze nog nooit in het licht van de Bijbel gezien. Ze weten het alleen voor anderen. Wat ze bij een ander veroordelen als stelen, noemen ze, als het henzelf betreft, iets nemen waar ze recht op hebben. En als ze zeggen dat overspel plegen verkeerd is, denken ze er niet aan, dat de Heer Jezus heeft gezegd, dat wie een vrouw aanziet om haar te begeren, al overspel met haar heeft gepleegd in zijn hart. Ze weten ook goed dat een afgod iets verfoeilijks is. Maar ze staan er niet bij stil dat het roven van dingen die gebruikt werden voor de dienst in de tempel van God, om die dingen voor zichzelf te gebruiken, eigenlijk hetzelfde is. Denk bijvoorbeeld eens aan bezittingen, tijd, kracht, verstand en dergelijke. Het hoort allemaal in de dienst van God gesteld te worden. Maar wie dat voor zichzelf gebruikt rooft het van God. Wie zich dan ook erop beroemt de wil van God te kennen, maar daar in zijn eigen leven geen rekening mee houdt, onteert God. Is het niet zo dat de naam van God juist gelasterd wordt door mensen die 's zondags braaf in de kerk of een andere godsdienstige bijeenkomst zitten, maar die 's maandags en de andere dagen van de week erop uit zijn zichzelf zoveel mogelijk ten koste van anderen te verrijken?

Dan noemt Paulus nog een belangrijk ding, en wel de besnijdenis. Over de instelling van de besnijdenis lees je in Genesis 17. De besnijdenis was in het Oude Testament het uiterlijke teken dat iemand bij het volk van God, dat was toen Israël, hoorde. Je zou dus mogen verwachten dat zo iemand rekening hield met de wil van God. Maar als iemand in zijn leven geen rekening hield met de wil van God dan betekende die besnijdenis niets. Het uiterlijke teken van de besnijdenis had alleen waarde als er een verlangen in het hart was om zich ook als een lid van Gods volk te gedragen. Dat uitte zich dan in het doen van Gods wil. Het was zelfs zo dat iemand die niet besneden was, dus niet tot Israël behoorde, maar wel rekening hield met de rechten van de wet, door God als een lid van Zijn volk werd erkend. Zij die het alleen uiterlijk waren, dus niet met hun hart, werden daardoor geoordeeld.

De conclusie komt dan in de twee laatste verzen. Het gaat om de besnijdenis van het hart. Dat brengt ons tot de werkelijke betekenis van de besnijdenis. In Kolosse 2 vers 11 lees je dat de gelovige is besneden in de besnijdenis van Christus. Het verband maakt duidelijk dat het daar gaat om de dood van Christus aan het kruis, waar Hij stierf onder het oordeel van God over de zonde. Wie dat met zijn hart gelooft is een 'besneden van hart'. Die is een echte Jood, wat betekent: Godlover. Het alleen maar uiterlijk tot het volk van God behoren, geeft lof van mensen. Mensen hechten erg aan godsdienstig vertoon, want dat kun je zien en dat maakt de mens belangrijk. God kijkt naar het hart. Het uiterlijke heeft alleen dan waarde voor Hem, als het een oprechte weergave is van de gesteldheid van het hart. God laat Zich lovend uit over hen bij wie Hij waarheid vindt in het binnenste, zie Psalm 51 vers 8a. Daar gaat het om bij Hem.

Lees nu nog eens Romeinen 2 vers 17 tot en met 29.

Verwerking:

Vraag jezelf af waar je nog gevoelig bent voor lof van mensen.

GOD WAARACHTIG, IEDER MENS LEUGENACHTIG

---

8. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 3 vers 1 tot en met 8

Je zou na het voorgaande gedeelte kunnen gaan denken, dat het helemaal geen voorrecht was om tot het volk der Joden te behoren, terwijl God het toch Zijn uitverkoren volk noemt. Zo zou ook het nut van de besnijdenis wel ter discussie gesteld kunnen worden, hoewel God het als een teken van Zijn verbond met Zijn volk had gegeven. Paulus bestrijdt deze gedachte. Het heeft veel voorrechten om tot het volk van God te behoren. Van de vele voorrechten die het heeft om, al is het misschien slechts uiterlijk, tot het volk van God te behoren, noemt hij in de eerste plaats dat aan hen de woorden van God zijn toevertrouwd.

Ook voor ons, die leven in zogenaamde christelijke landen, is het een voorrecht dat wij de Bijbel hebben. Maar het maakte hen, en maakt ook ons nu, des te meer verantwoordelijk. Hoe wij met de Bijbel omgaan, doet niets af aan de inhoud ervan. God blijft trouw aan Zijn woord, ook als er mensen zijn die zeggen tot Zijn volk te behoren en toch met dat Woord geen rekening houden. In feite bevestigt dit juist dat God waarachtig is en iedere mens leugenachtig. Je hebt het iemand misschien wel eens horen zeggen (wellicht heb je het zelfs vroeger zelf wel gezegd): "God bestaat niet". Dat is niet nieuw. Iemand die zo iets zegt, spreekt iets uit wat God allang in de Bijbel heeft laten opschrijven. In Psalm 14 vers 1 staat dat de dwaas in zijn hart zegt dat er geen God is. Daar heb je nu in het Woord van God een bewijs van het feit dat God waarachtig is en iedere mens leugenachtig. Als de mens handelt naar zijn eigen boze hart, bewijst hij daarmee alleen maar wat God allang in Zijn woord heeft gezegd. God wordt op deze manier gerechtvaardigd in Zijn eigen woorden.

Als de mens het aandurft om een oordeel over God te vellen, om God als het ware ter verantwoording te roepen, zal duidelijk worden dat God de overwinnaar is en de mens de verliezer. Het rechtvaardig handelen van God wordt door onze onrechtvaardige handelingen bevestigd. Hier valt niets tegen in te brengen. Een manier van leven, waarbij geen rekening wordt gehouden met God,

moet Gods toorn over dat leven brengen. God kan niet anders. Hij is daartoe verplicht, omdat Hij heilig en rechtvaardig is. Hij kan die eigenschappen, Zijn heiligheid en gerechtigheid, niet met een korreltje zout nemen, zoals wij dat wel eens doen. Als God alles op deze wereld gadeslaat, kan Hij niet doen alsof er niets aan de hand is. Hij moet het oordeel over de wereld voltrekken. Dat Hij dat nog niet heeft gedaan, komt omdat Hij geduldig is. Hij wil niet dat er iemand verloren gaat, maar dat allen tot bekering komen (2 Petrus 3 vers 9). Toch zal er een moment komen dat Hij moet oordelen. Zijn geduld heeft een einde. Dan moet Zijn gerechtigheid haar loop hebben en toorn worden uitgeoefend, de straf moet komen! Wie dit ontkent, neemt God niet serieus.

Er zijn ook mensen die op een andere manier God niet serieus nemen. Dat zijn mensen - het is haast niet te geloven - die misbruik maken van het rechtvaardig handelen van God. Zij zeggen: "Als ik lieg wordt de waarheid van God er groter door. Ik help door mijn boze gedrag alleen maar mee om Hem meer eer te geven, want Hij krijgt steeds meer gelijk. Dat moet toch aangenaam zijn voor God!? Eigenlijk verdien ik een beloning. Waarom zou ik dan als zondaar geoordeeld moeten worden"? Hun redenering is: Laten wij het kwade doen, opdat het goede er uit voortkomt.

De mensen strooiden in die tijd zelfs het lasterpraatje rond met de bewering dat de apostel Paulus dit zelf geleerd had. Ze wilden zo hun eigen goddeloze gedrag goedpraten, terwijl ze de apostel in een kwaad daglicht stelden. Paulus gaat hier niet tegen in. Met mensen die zo redeneren is niet te praten. Zijn antwoord is dan ook, kortaf: "Het oordeel over hen is rechtvaardig".

Lees nu nog eens Romeinen 3 vers 1 tot en met 8.

Verwerking:

Noem enkele voorrechten die jij als christen hebt.

NIEMAND IS RECHTVAARDIG

---

9. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 3 vers 9 tot en met 20

Nadat hij in de verzen 3 tot en met 8 de boze tegenwerpingen van het ongeloof heeft ontzenuwd, komt Paulus met vers 9 terug op vers 1, waar hij schreef over het voorrecht van de Jood. Nu gaat hij aantonen dat alles waarop de Joden zich beroemden tegen hen getuigde. Waren de woorden van God hun toevertrouwd? Wel, in de woorden van God werd duidelijke taal gesproken over wat de mens van nature en in de praktijk is. De Jood is dan niet uitnemender dan de Griek. De beschuldiging dat allen onder de zonde zijn, wordt krachtig onderbouwd door uitspraken uit hun Oude Testament. Als een spiegel wordt hun (en jou) een beschrijving voorgehouden waarin zij zichzelf (en jij jezelf) zullen moeten herkennen. Geen rechtvaardige, geen verstandige, geen zoeker naar God. Dat was waar van jou. Je hebt dat erkend. Je dacht misschien wel van jezelf dat je recht handelde en verstandig was, maar toen God je tegenkwam, bleek dat je voor jezelf leefde. Je was afgeweken van het doel dat God met je leven had en je was onnut, nutteloos, geworden. Je vond jezelf misschien wel een nuttig mens voor je omgeving, maar toen God je tegenkwam bleek dat je niet voor Hem leefde. Daarom deed jij ook geen goed, op hoeveel goede daden jij je misschien ook beroemde. Goed is alleen dat wat je doet uit liefde tot God. Wat er innerlijk in je aanwezig is, komt door je lichaam tot uiting, door je woorden en daden.

In vers 13 tot en met 18 lezen we daarvan enkele voorbeelden. Keel, tong, lippen en mond, het staat allemaal met dood en verderf in verbinding. De woorden die wij spraken toen we met God nog geen rekening hielden, waren woorden waarin het leven ontbrak. Zo beluister je dat nog steeds in wat de mensen om ons heen zeggen. Bij ons hoort dat niet meer zo te zijn.

Van onze voeten en wegen, zoals wij die voor onze bekering gebruikten, moet echter hetzelfde worden gezegd. De weg van de vrede was ons 'onbekend'. We waren er snel bij om iemand die ons iets in de weg legde een lesje te leren. Misschien hebben we geen moord gepleegd, maar wel iemand eens goed te grazen genomen,

met of zonder letterlijk bloed vergieten. Bloed vergieten wil zeggen, iemand het leven onmogelijk maken. Op onze wegen hebben we een spoor van vernieling en ellende achtergelaten. Hoevelen hebben we niet kwaad gedaan door ons goddeloos gedrag? Het kwam allemaal doordat de "vrees voor God" ons niet voor ogen stond. We lieten ons door onze eigen begeerten en belangen leiden. We leefden voor onszelf. Totdat God ons tegenkwam en ons deze spiegel voorhield. We herkenden onszelf daarin. Niet dat we allemaal in dezelfde mate ons schuldig hebben gemaakt aan deze beschrijving. Maar bij ons leefde dit alles (en leeft dit van nature nog steeds) in ons hart.

Het voorgaande werd in de eerste plaats tegen de Joden aangevoerd, om hen vanuit hun eigen Geschriften, waarop ze zich beroemden, van hun zonden te overtuigen. Toch zal ieder mens die zichzelf eerlijk aan de hand van deze beschrijving toetst erkennen dat deze ook op hem van toepassing is.

In vers 19 komt dan een conclusie. Deze conclusie slaat niet alleen op de verzen die we nu onder onze aandacht hebben, maar heeft betrekking op het hele gedeelte, vanaf hoofdstuk 1 vers 18 tot hier. De conclusie luidt: elke mond, zowel van de heiden als ook van de Jood, wordt gestopt en de hele wereld wordt strafschuldig voor God. Op geen enkele wijze is het mogelijk gebleken door eigen inspanning Gods goedkeuring van ons handelen te krijgen. De wet maakt duidelijk dat we gezondigd hebben, omdat we die hebben overtreden.

Er is één mens op wie het voorgaande niet van toepassing is. Dat is de Mens Christus Jezus. Hij was in Zijn hele leven volledig op God gericht, deed alles voor Hém. Hij is dan ook Gods Antwoord op alle schuld en zonde waaronder de mens zichzelf had bedolven en waarvan hij zichzelf niet kon bevrijden. Daarover gaat het in het volgende gedeelte.

Lees nu nog eens Romeinen 3 vers 9 tot en met 20.

Verwerking:

Op welke manier kun je nu wel nuttig zijn voor God?

RECHTVAARDIGING DOOR GELOOF

---

10. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 3 vers 21 tot en met 31

Na de donkere beschrijving van de mens die voor zichzelf leeft, zoals jij en ik ook deden, breekt in deze verzen het licht door. God gaat in dit gedeelte vertellen wat Hij gedaan heeft om de in zonden gevallen mens te maken tot iemand die zonder vrees bij Hem mag zijn. De mens is een totaal hopeloos geval gebleken, waar God niets mee kon beginnen. God heeft Zijn eigen oplossing gezocht en gevonden voor dit probleem. Hij kan de zondaar namelijk rechtvaardig verklaren, wanneer deze gelooft in Jezus Christus. Dat geldt zonder onderscheid voor iedereen. Iedereen heeft toch gezondigd? Daardoor blijft iedereen ook ver verwijderd van de heerlijkheid van God. En God wil zo graag mensen in Zijn heerlijkheid hebben. Wat ieder mens daarom nodig heeft, is: verlossing van zijn zonden, dat zijn de boze daden die hij gedaan heeft. God kan in Zijn tegenwoordigheid geen enkele zonde toelaten.

Die verlossing heeft Christus Jezus bewerkt. "Hem heeft God gesteld tot een genadetroon". Bij een troon denk je aan regering en aan oordeel. Vanaf een troon wordt recht gesproken. God moest de zonden oordelen. Maar het geweldige is, dat Hij de zonden oordeelde in Zijn Zoon, toen Deze aan het kruis hing. Nu is de oordeelstroon een genadetroon geworden voor ieder die in geloof deze verlossing uit Gods hand aanneemt. Het bloed van Christus is voor God de enig juiste grond om de zonden te vergeven. In Hebrëeën 9 vers 22 staat: "want zonder bloedstorting is er geen vergeving". God neemt de zondaar niet aan door de zonden door de vingers te zien. Hij heeft jou alleen rechtvaardig kunnen verklaren, omdat er aan Zijn heilige en rechtvaardige eisen is voldaan. Dat geeft jou de zekerheid van de vergeving van je zonden. Het gaat niet om wat jij ervan vindt, maar het gaat erom hoe God het ziet. Omdat God al in het Oude Testament vooruit zag naar het werk van Christus, kon Hij aan de zonden van de gelovigen die toen leefden voorbij gaan. Nog eens: Hij zag ze niet door de vingers, maar Hij handelde rechtvaardig als Hij ze vergaf, omdat Hij wist dat Christus daarvoor Zijn bloed zou laten vloeien. Voor de tegenwoordige tijd geldt hetzelfde. Voor ons die leven in de tijd van het Nieuwe Testament, geldt dat het werk van Christus achter ons ligt.

Het klinkt misschien een beetje vreemd, maar omdat God Zelf rechtvaardig is, kan Hij niet anders, dan iedereen, die gelooft, als een rechtvaardige zien.

Het bloed van Christus is immers gestort!? God kent de waarde ervan, namelijk dat het de zonden uitdelgt. God ziet dus geen zonden meer bij iemand die heeft erkend, dat Christus ook voor hem of haar Zijn bloed stortte. De zonden bestaan niet meer. Ze zijn voor eeuwig weg. Zo iemand is voor God geen zondaar meer, maar iemand die bij God hoort en die Hij dicht bij Zich wil hebben. God heeft van jou een rechtvaardige gemaakt. Een rechtvaardige is iemand die door God gezien wordt, niet meer in zijn vroegere leven van zonden, maar helemaal los van zijn zondige leven en die nu lijkt op Hemzelf. Wat een verandering!

Elke roem voor jezelf is hierbij uitgesloten, dat begrijpen je nu wel. Alles is van God uitgegaan en door Hem bewerkt. Het enige wat jij moest en kon doen was: geloven. Door het geloof en niet door eigen werken heb je de verlossing, de vergeving van je zonden en de rechtvaardiging ontvangen.

God is niet alleen de God van de Joden maar ook van de volken, want God ziet alle mensen als zondaars, omdat ze allen gezondigd hebben. Voor allen geldt, dat iemand alleen door geloof gerechtvaardigd kan worden.

Hoe zit het dan met de wet? Wordt die helemaal buiten werking gesteld? Nee, de wet blijft in zijn volle kracht bestaan. Als wij de wet bezien, zien we al snel dat wij zondaren zijn, omdat wij de wet niet konden houden. Door de wet bleek dat wij zondaren waren en dat wij onmachtig waren onszelf van de vloek van de wet te bevrijden. Wanneer we dat erkennen, bevestigen wij dus juist het gezag van de wet. Dat betekende dus voor ons, dat wij onder de vloek van de wet vielen. Maar gelukkig, Christus heeft ons bevrijd van de vloek van de wet door voor ons de vloek van de wet op het kruis te ondergaan. Op die manier heeft Hij ten volle het gezag van de wet bevestigd.

Lees nu nog eens Romeinen 3 vers 21 tot en met 31.

Verwerking:

Wat betekent voor jou "de heerlijkheid van God"?

EEN GELUKKIG MENS

---

11. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 4 vers 1 tot en met 8

Paulus haalt nu twee belangrijke figuren uit het Oude Testament, uit de geschiedenis van Israël, naar voren om ons duidelijk te maken, dat de gerechtigheid van God alleen verkregen wordt, als je gelooft. Je hebt dat ook al in het vorige hoofdstuk gezien met betrekking tot de wet. God doet heel veel moeite om je te laten zien, dat er echt niets van de mens bij is. Alles is van Hem uitgegaan. Hoe beter je dat begrijpt, des te meer zul je Hem daarvoor eren in je leven.

Abraham wordt het eerst genoemd. Hij is de stamvader van de Joden, uit hem heeft God het volk Israël laten ontstaan. Daar beroemden de Joden zich ook op. Ze gebruikten het zelfs in hun discussies met de Heer Jezus. Ze zeiden: "Wij zijn Abrahams nageslacht" (Johannes 8 vers 33). Ze vonden dat ze, als nakomelingen van Abraham, toch wel een streepje voor hadden. Aan hem waren ten slotte de beloften gegeven. Goed, de wet hadden ze dan niet kunnen houden, maar God zou hen toch wel zegenen, omdat ze zijn nageslacht waren. Maar zo werkt dat niet. Jij en ik ontvangen geen zegen omdat onze voorouders gezegend werden. Als onze voorouders gezegend werden, was dat niet omdat ze dat verdienden, maar omdat ze God geloofden. Ook wij ontvangen de zegen alleen door een persoonlijk geloof, dat zich richt op God. Zo was dat bij Abraham en zo geldt dat ook voor zijn nageslacht. "En Abraham geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend". Dat zegt de Schrift.

Geloof richt zich niet op een mens maar op de duidelijke uitspraken van God. In Genesis 15 beloofde God aan Abraham een erfgenaam en in hem een talrijk nageslacht. Dat geloofde Abraham, terwijl het menselijkerwijs onmogelijk was om nog kinderen te krijgen. Daarvoor waren hij en Sara al te oud. Toch vertrouwde hij erop dat God Zijn belofte zou waarmaken. Dat geloof werd hem tot gerechtigheid gerekend. Als God zijn beloften gaat vervullen, verwacht Hij geen hulp van Abraham. Wanneer Abraham daarbij had kunnen helpen, zou hij iets verdiend hebben, omdat hij ervoor gewerkt

had. Net als bij Abraham geldt voor jou: je bent gerechtvaardigd door het geloof. Jij wordt dan niet geëerd, maar God wordt grootgemaakt.

Je vindt je geluk juist in het ontvangen van de gerechtigheid van God, zonder dat je er zelf voor aan de slag hoefde te gaan. In Psalm 32 spreekt ook David over gerechtigheid zonder werken. Lees het maar na in vers 5 en 6a: "Mijn zonde maakte ik U bekend, en mijn ongerechtigheid verheelde ik niet; ik zeide: Ik zal den HERE mijn overtredingen belijden". En wat doet de HERE? Dat lees je in vers 6b: "Gij vergaaf de schuld mijner zonde". Als wij onze ongerechtigheden en zonden bekend maken en niet verhelen (of, zoals in de Statenvertaling staat: bedekken), doet God daar precies het omgekeerde mee: Hij vergeeft en bedekt. Hij doet ze weg, ze zijn niet meer te zien. Als je dat weet, dan ben je gelukkig! God rekent ons de beleden zonden niet meer toe, omdat Christus daarvoor Zijn bloed heeft vergoten. Heerlijk, wat een genade! Ook de apostel Paulus (je weet wel dat het eigenlijk de Heilige Geest is) krijgt er niet genoeg van om het goed tot ons te laten doordringen, wat God allemaal gedaan heeft om ons tot rechtvaardigen te maken. Mensen van wie de zonden vergeven en bedekt zijn, zijn gelukkige mensen. We kunnen het best nog wel eens moeilijk hebben in ons leven, maar over onze zonden hoeven we niet meer in te zitten. Wat dat betreft is alles volkomen in orde gemaakt. God Zelf staat daar garant voor, want Hij heeft het Zelf gedaan.

Lees nu nog eens Romeinen 4 vers 1 tot en met 8.

Verwerking:

Laat goed tot je doordringen dat God niet meer aan je zonden denkt.

HET NAGESLACHT VAN ABRAHAM

---

12. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 4 vers 9 tot en met 17

Om te begrijpen waar het in vers 9 tot en met 12 over gaat, moet ik je weer even meenemen naar Genesis 17. Ik heb daar bij Romeinen 2 vers 28 en 29 ook al naar verwezen. Lees dat stukje (7) er nog maar eens op na. In Genesis 17 lees je over een verbond dat God met Abraham sloot. Als teken daarvan moesten alle mannen en jongens besneden worden. Het was een uitwendig teken, dat ieder jongetje kreeg op de achtste dag na zijn geboorte. Door dit teken stelde God het hele volk dat uit Abraham geboren zou worden, het volk Israël dus, apart van de rest van de mensen. Je hebt al gezien dat het een groot voorrecht betekende om bij Gods aardse volk te horen.

Maar als het gaat om het ontvangen van de gerechtigheid van God is er voor Hem geen onderscheid. Om het geluk van de vergeving van je zonden te kennen en daardoor te weten dat je voor God een rechtvaardige bent, maakt het niet uit of je uiterlijk tot het volk van God behoort of niet. Het gaat om je innerlijk, om je geloof in Hem. Toen het geloof Abraham tot gerechtigheid werd gerekend, was hij niet eens besneden. Hij ontving het teken van de besnijdenis juist als een zegel op zijn geloof, dat hij al had toen hij nog níet besneden was. Dat wordt hier naar voren gebracht om duidelijk te maken dat Abraham niet alleen de vader is van een letterlijk nageslacht, het volk Israël, maar dat hij ook de vader is van een geestelijk nageslacht. Eigenlijk gaat het om drie soorten nageslacht. Ik zal proberen dat uit te leggen.

In vers 11 wordt hij eerst de vader van de ónbesnedenen genoemd. Hier gaat het om niet-Joden, de heidenen dus, die in hun onbesneden staat net zo geloofden als Abraham toen deze ook nog niet besneden was. Dat is de eerste soort nageslacht.

In vers 12 heb je de tweede en derde soort nageslacht. In dit vers wordt hij de vader van de bésnedenen genoemd. Hier gaat het om zijn letterlijk nageslacht, dat is het volk Israël. Maar dit letterlijk nageslacht bestaat uit twee groepen. In de eerste plaats is daar de groep die alleen in uiterlijke zin, door een uiterlijke besnijdenis, het

nageslacht van Abraham is. In de tweede plaats is er de groep die niet alleen in uiterlijke zin zijn nageslacht is, maar óók in geestelijke zin. Die mensen laten zien dat zij ook in geestelijke zin zijn nageslacht zijn, door te wandelen in de voetstappen van het geloof van Abraham, dat hij had toen hij nog onbesneden was.

De belofte dat Abraham, of zijn nageslacht, erfgenaam van de wereld zou zijn, was niet in de een of andere wet vastgelegd. De wet is weer een andere verbinding tussen God en Zijn aardse volk Israël dan de besnijdenis. Maar de wet was er in Abrahams tijd nog lang niet. Die kwam pas veel later. En àls er een wet gegeven zou zijn waarin stond dat ze belofte konden krijgen, dan was geloof niet meer nodig. Immers dan zou de belofte toch weer afhankelijk gemaakt worden van eigen verdienste, eigen inspanning. Het resultaat daarvan zou dan weer zijn dat er toorn zou komen in plaats van een vervulling van de belofte, want niemand zou er in slagen aan de eisen van de wet te voldoen. De zekerheid van de belofte ligt in geloof en genade. Alles is vast verbonden aan God Die het Voorwerp is van het geloof en Die genade betoont.

Voor Abraham was God een persoonlijk aanwezige God. Hij geloofde Hem, vertrouwde op Hem en wist dat God dat kon bewerken, waar hij als mens voor een onmogelijke opgave stond. Voor Abraham was God iemand die doden levend maakt, net zo goed als God dingen die er niet zijn, uit het niets kan roepen en vorm kan geven. Kijk maar naar de schepping! In Psalm 33 vers 9 staat dat zo: "Want Hij sprak en het was er, Hij gebod en het stond er". Door op deze manier te geloven is Abraham door God gesteld "tot een vader van vele volken". Zoals hij God geloofde op Zijn Woord, zo mag ook jij die God hebt leren kennen in je leven, Hem houden aan de beloften die Hij in Zijn Woord aan jou heeft gegeven.

Lees nu nog eens Romeinen 4 vers 9 tot en met 17.

Verwerking:

Zijn er beloften die God jou gegeven heeft, en vertrouw je daarin ook op Hem?

DE VOLLE ZEKERHEID VAN HET GELOOF

---

13. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 4 vers 18 tot en met 25

Wat Abraham nu precies geloofde, zie je in de verzen die je zojuist hebt gelezen. In Genesis 15 had God Abraham 's nachts uit zijn tent laten komen en naar de hemel laten kijken. Daar zag hij ontelbare sterren. Toen zei God tegen hem: "Abraham, zo talrijk zal je nageslacht zijn". En Abraham geloofde wat God gezegd had. Hij was toen ongeveer honderd jaar oud, en dat is echt te oud om kinderen te kunnen verwekken. Sara was wel tien jaar jonger, maar dat is ook veel te oud om in verwachting te raken.

Abraham sloot zijn ogen niet voor deze situatie. Maar hij was "niet zwak in het geloof". Hij bleef niet staan bij wat voor mensen onmogelijk is. Zijn geloof richtte zich op God. Wat bij mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God. Daarom twijfelde hij niet aan de belofte van God. Door zijn geloof werd hij sterk gemaakt. Dat het geloof kracht geeft, heb je, denk ik, zelf ook wel eens ervaren. Geloof is geen zweverige bezigheid, waarbij je verbeelding een grote rol speelt, maar geloof brengt God binnen je gezichtsveld. Dit rotsvaste geloof in het kunnen van Zijn God, deed Abraham zijn twijfels overwinnen. Abraham zag niet meer op zichzelf en zijn eigen zwakheid. Daarin was hij al genoeg teleurgesteld. Toen hij het had geleerd om af te zien van zichzelf en in de kracht van het geloof te zien op God, toen was hij er ook ten volle van verzekerd, dat God ook machtig was om te doen wat Hij beloofd had. Wie eenmaal God, de almachtige God, zo voor zijn aandacht heeft, die twijfelt er ook niet meer aan, dat Hij in staat is leven te geven waar de dood het voor het zeggen lijkt te hebben. Door zo'n houding wordt aan God heerlijkheid gegeven, daar wordt Hij door geëerd.

God op Zijn beurt rekent dit geloof aan Abraham toe als gerechtigheid. God ziet dat Abraham Hem erkent, Hem vertrouwt en dat hij op de rechte, de juiste manier over God denkt. De gerechtigheid die God Abraham toerekent, betekent dan ook dat God van Zijn kant als het ware tegen Abraham zegt: "Als jij zo over Mij denkt, hoor jij bij Mij.

In vers 23 tot 25 komt de toepassing, die voor jou, als jonggelovige, heel erg belangrijk is. Want wat van Abraham gezegd is, is ook gezegd om jou te leren hoe jij de gerechtigheid kon ontvangen. Gerechtigheid is, misschien weet je het nog, dat jij, die een zondaar was en ver van God vandaan, nu bij God hoort. Je hebt niets meer van Hem te vrezen. Dat God jou die schitterende plaats kon geven is niet vanzelfsprekend. God had daar wel een rechtvaardige basis voor nodig. Hij kon niet doen alsof jij geen zonden had gedaan. God kan niet handelen in strijd met Zichzelf. Je had immers juist wel zonden gedaan? En daar God heilig en rechtvaardig is, had Hij jou moeten straffen en dat doet Hij nu niet. Hijzelf gaf de oplossing: de Heer Jezus heeft zo totaal voldaan aan al Zijn heilige eisen, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt.

Daar heb je de rechtvaardige basis: Jezus, onze Heer is door Hem opgewekt uit de doden! De Heer Jezus is door God overgegeven om voor jouw zonden het verzoeningswerk op het kruis te volbrengen. De gerechtigheid van God is ten volle uitgeoefend over jouw zonden in de persoon van de Heer Jezus, die ze droeg op het kruis. Daar oordeelde God in Hem jouw zonden en ging de Heer Jezus in de dood. Maar hoe zou God Hem in de dood hebben kunnen laten, toen Hij voor jouw zonden geboet had? Daarom moest Hij Hem opwekken. God was dat verplicht aan Zichzelf en aan het werk van Zijn Zoon. De opwekking van de Heer Jezus door God is het vaste, onveranderlijke bewijs dat God met het oog op jouw zonden niets meer te eisen heeft. Aan al Zijn eisen is voldaan. Je zonden bestaan niet meer voor Hem, Hij ziet ze niet meer, ze zijn voor eeuwig weg. De Heer Jezus is het eeuwige getuigenis dat je zonden zijn weggedaan. We hoeven nooit meer bang te zijn dat God daarop terugkomt. Hij heeft Zelf in alles voorzien voor jouw rechtvaardiging. Hij ziet je nu niet meer in verbinding met je zonden, maar in verbinding met een opgewekte Christus. In het volgende hoofdstuk krijg je te zien welke geweldige gevolgen dat voor je heeft.

Lees nu nog eens Romeinen 4 vers 18 tot en met 25.

Verwerking:

Reken af met de twijfels die je nog wel eens hebt over de zekerheid van je geloof.

VREDE - TOEGANG - HOOP / VERLEDEN - HEDEN - TOEKOMST

---

14. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 5 vers 1 en 2

Deze twee verzen zitten zo boordevol prachtige dingen, dat ze voldoende zijn om er een apart stukje over te schrijven. Het is goed om ze uit je hoofd te leren.

Je zult uit de voorgaande hoofdstukken wel een beetje hebben begrepen wat er allemaal voor nodig was om je te rechtvaardigen. Ook heb je gezien hoe voor je rechtvaardiging alles volledig van God Zelf is uitgegaan. Je hebt de gerechtigheid van God ontvangen. Hij heeft in alles voorzien! Je kunt dan ook mee uitjubelen wat er in vers 1 en 2 staat.

Je bent gerechtvaardigd. Niet door eigen inspanning, maar door God, omdat je geloofde.

Het gevolg is dat je vrede met God hebt. Vroeger leefde je in opstand tegen God. Je luisterde niet naar Hem en deed je eigen wil. Je vond het helemaal niet fijn om de wil van God te doen. God beoordeelde jouw doen-en -laten heel anders dan jij dat zelf deed. Maar nu je ingezien hebt, dat God altijd de juiste kijk op je heeft gehad en dat Hij door de Heer Jezus Christus al het verkeerde van je heeft weggedaan, nu is er vrede in je hart als je aan God denkt. Er is vrede met God, omdat er aan het recht van God is voldaan. Als je aan God denkt, voel je rust en blijdschap en je vindt het fijn dat Hij er is.

Je kunt zo bij Hem 'binnenlopen' in je gedachten en met Hem praten. Jij staat bij Hem in de gunst. Wat is het een genade, om de vrije toegang tot God te hebben, tot die God, Die jou moest oordelen vanwege al je vreselijke zonden. Je mag nu onbeperkt (zonder afspraak of wachttijden) en zonder schroom (je hoeft niet bang te zijn dat Hij je wegstuurt) bij Hem komen. Je mag Hem alles vertellen wat je in je hart hebt of wat je meegemaakt hebt. Hij vindt het fijn als je vertrouwelijk met Hem omgaat.

En in de toekomst mag je eeuwig in de heerlijkheid van God zijn. Je roemt in die hoop. In de Bijbel is 'hoop' nooit iets onzeker. Zo

wordt dat woord nu wèl gebruikt. We zeggen dan: "ik hoop het" en we bedoelen, dat we het wel willen, maar of het ook gebeurt is nog onzeker. In de Bijbel is 'hoop' altijd een zekerheid. Alleen is de Bijbelse hoop iets wat nog in vervulling moet gaan. Wat je 'hoopt' is nog niet aanwezig. Zo is het met de heerlijkheid van God, waarin je altijd, de eeuwigheid door, zult mogen zijn. Je bent nog niet in de heerlijkheid van God aangekomen. Je leeft nog hier op aarde. Dat wordt je in vers 3 en de volgende verzen wel duidelijk. Maar dat je in de heerlijkheid van God zúlt aankomen, staat als een paal boven water. Daar roem je zelfs in. De garantie is niet jouw trouw en kracht, maar ligt opnieuw verankerd in wat God gedaan heeft, in de opwekking van de Heer Jezus. Daardoor ben je een rechtvaardige geworden (lees weer even vers 24 en 25 van het vorige hoofdstuk). Wat een verandering in je situatie als je je Romeinen 3 vers 23 herinnert. Daar heb je gelezen dat je te kort kwam aan de heerlijkheid van God. Door je zonden was dat gebied totaal voor je afgesloten. Het is onmogelijk dat God in Zijn tegenwoordigheid, in Zijn heerlijkheid, zonden kan toelaten. Maar nu je gerechtvaardigd bent, zie je er vol verlangen naar uit, en Hij ook. Wat een wonder van God! Wat heb je een redenen om Hem te danken!

Ik heb je net gezegd dat je bij God mag komen met alles wat je op je hart hebt. Wat God het fijnste vindt is, als je komt om Hem te bedanken voor alles wat Hij en de Heer Jezus hebben gedaan. Leg dit boekje maar even weg en vertel aan God wat je tot nu toe van deze brief, die Hij, ook aan jou, heeft geschreven, hebt begrepen. Zeg Hem maar dat je ontzettend veel van Hem houdt. Je beleeft dan iets van wat de Bijbel 'gemeenschap' noemt. Je praat met Hem over dingen die voor jou en voor Hem veel waarde hebben. Doe het nu eerst en lees straks of morgen maar verder.

Lees nu nog eens Romeinen 5 vers 1 en 2.

Verwerking:

Leer deze twee verzen uit je hoofd.

ROEMEN IN DE VERDRUKKINGEN EN ROEMEN IN GOD

---

15. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 5 vers 3 tot en met 11

Bij het woord 'roemen' kun je denken aan blij zijn. Nou, blij ben je zeker als jij je toekomst voor je ziet in vers 2. Het uitzicht om de heerlijkheid van God binnen te mogen gaan maakt je blij. Maar je bent er nog niet. Je bent nog op weg daarheen en je leeft nog hier op aarde met al de zorgen en problemen die dat met zich brengt. Is daar wel iets om in te roemen, om blij over te zijn? Toch staat het in vers 3: "..... wij roemen ook in de verdrukkingen". Mooi gezegd, maar hoe kan dat? vraag je je misschien af. Daarvoor moet je kunnen zeggen "wij weten". Weten is zeker weten. Je weet zeker dat de verdrukkingen niet op zichzelf staan. De moeilijkheden die God in je leven toelaat hebben een doel. God gebruikt de moeilijke dingen die je meemaakt, om de echtheid van je geloof te testen. Als alles op rolletjes loopt in je leven is het niet moeilijk om te geloven. Pas als er moeilijkheden zijn of komen, kun je laten zien wat je geloof waard is. Als je geloof echt is zul je het volhouden op God te vertrouwen. Dan geef je niet bij de eerste de beste tegenslag je geloof op. Je vindt er juist steun in, omdat je weet dat het God niet uit de hand loopt.

Echt moeilijk wordt een verdrukking pas als die langer gaat duren dan je zou willen. Daarom heb je volharding nodig. Om vol te houden als de moeilijkheden maar blijven duren, mag je rekenen op de trouw en hulp van de Heer. Hij wil je ondersteunen en je de kracht geven om vol te houden. Op die manier ervaar je Zijn bijstand. Dat is die beproefdheid. Je proeft, ervaart, Zijn hulp. Dat is een schitterende ervaring midden in al dat verdrietige.

Het gevolg van die ervaring, van die beproefdheid, is hoop. Door de ervaring van wie God voor je is in je dagelijks leven, weet je dat God je niet in de steek laat en dat Hij je zal brengen waar Hij je graag hebben wil, nl. in Zijn heerlijkheid. Je ziet hoe het één voortkomt uit het ander.

Nu wordt er nog iets geweldigs aan toegevoegd en dat is de liefde. Liefde is de natuur van God. God is liefde en Hij heeft Zijn

liefde in jouw hart uitgestort. Je kunt het nog zo moeilijk hebben, maar in je hart heb je de overtuiging dat God in Zijn liefde nooit zal toelaten dat de zaak uit de hand loopt.

Om die liefde van God te ervaren hoef je niet zelf je best te doen. De kracht daarvoor ontbreekt jou, net zoals je geen kracht had om jezelf voor God te rechtvaardigen. Er is nu een nieuwe krachtbron in ons: de Heilige Geest die ons gegeven is. Hij, de Heilige Geest, die Zelf God is, heeft Gods liefde in je uitgestort. Het grootste bewijs van de liefde van God is wel de dood van Christus voor krachtelozen en goddelozen. Bij mensen kan het voorkomen dat iemand voor een ander sterft, omdat die ander dat waard is. Maar dat is niet de manier waarop God liefheeft. God bevestigt Zijn liefde tot jou hierin dat Christus voor jou gestorven is toen jij nog een zondaar was.

In jou was voor God niets aantrekkelijks om daarvoor Zijn Zoon over te geven in de dood. Maar ik zei al: God is liefde. Hij gaf Christus uit Zichzelf, zonder dat jij daarom vroeg, omdat Hij liefde is. Als God dan zo zijn liefde bewezen heeft toen jij Hem niet wilde, zou Hij dan niet vanuit die liefde voor jou zorgen zolang je nog op aarde bent? Je bent immers gerechtvaardigd door het bloed van Christus, weet je nog wel? Je hoort bij Hem. God ziet altijd Zijn bloed. Hij ziet je niet meer als zondaar, maar Hij ziet je in verbinding met de Heer Jezus.

Christus staat er borg voor dat jij behouden zult worden van de toorn. De toorn van God kan jou onmogelijk meer treffen. Gods toorn heeft voor jou zijn uitwerking gehad toen Christus voor je stierf. Jij was een vijand van God die met Hem verzoend moest worden. Dat is gebeurd door de dood van zijn Zoon. Nu ben je geen vijand van God meer. Je bent met God verzoend. En de Zoon van God is niet meer dood. Hij is dood geweest en is levend tot in alle eeuwigheid. Hij leeft! Weet je waarvoor Hij nu leeft? Dat is om jou te behouden. Behouden betekent hier: veilig door alle gevaren van het leven heen loodsen en in Gods heerlijkheid brengen. Denk je dat Hij dat kan? Zeker weten!

De derde keer dat er over roemen gesproken wordt is in vers 11. Dat is roemen in de hoogste vorm. Het is niet het roemen in de hoop op de heerlijkheid van God van vers 2. Ook niet het roemen in de verdrukkingen van vers 3. Het roemen van vers 2 en 3 heeft te maken met de toekomst die nog voor je ligt en met je leven van elke dag. De toekomst zal een keer in vervulling gaan en het leven van elke dag op aarde zal een keer ophouden. Daarom zal het roemen van vers 2 en 3 ook een keer ophouden.

Met het roemen van vers 11 is dat anders. Daar gaat het om het roemen in God Zelf als de bron en oorsprong van alle zegeningen. Dan praat je niet meer over jezelf en wat jij ontvangen hebt. God Zelf, de Gever, staat in al Zijn grootheid voor je. Door de Heer Jezus Christus, door Wie jij nu de verzoening ontvangen hebt, mag je roemen in God. Dit roemen in God is iets waar je nu al een begin mee kunt maken en wat niet zal ophouden als we in de heerlijkheid van God zijn aangekomen. Hij zal tot in alle eeuwigheid het Voorwerp van je bewondering en aanbidding zijn.

Lees nu nog eens Romeinen 5 vers 3 tot en met 11.

Verwerking:

Zeg maar tegen God hoe je Hem vindt, hoe je Hem bewondert voor Zijn liefde die je elke dag ervaart en voor het geven van zijn Zoon.

DE ERFZONDE

---

16. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 5 vers 12 tot en met 14

Hier begint een nieuw gedeelte in deze brief. Voor de beleving van je geloofsleven is het heel belangrijk goed over deze verzen na te denken. Tot nu toe heeft de apostel tegen je gesproken over je zonden, de daden die je hebt gedaan in ongehoorzaamheid aan God. Hij heeft je ook verteld dat God je zonden heeft vergeven en dat Hij dat kon doen, omdat Jezus Christus zijn bloed heeft gegeven. God ziet je zonden niet meer. Hij ziet je nu als een rechtvaardige, als iemand die er recht op heeft bij Hem te horen. Er is niets meer bij jou aanwezig wat een verhindering is voor God om je dicht bij Zich te hebben. En jij voelt je thuis bij Hem. Denk nog maar eens aan vers 1 en 2 van dit hoofdstuk. (Ken je die 2 verzen al uit je hoofd en uit je hart?)

Dus geen problemen meer over wat je hebt gedaan, je boze daden. Maar nu kom je (en ben je, denk ik, al gekomen) tot de ontdekking dat je nog steeds in staat bent te zondigen, om verkeerde dingen te doen. Je wilt niet meer vloeken of liegen of stelen of lelijke dingen zeggen of iemand verdriet doen en toch gebeurt het zo maar ineens. Hoe komt dat nou?

Dat komt - en dat moet je goed onthouden - omdat je een boze natuur hebt. Jij deed (en doet soms helaas nog) slechte dingen omdat jij slecht bent. Je kunt het vergelijken met een boom en zijn vruchten. Als je van bijvoorbeeld een appelboom alle appels afhaalt zijn de vruchten weg. Maar het blijft een appelboom. Het volgende seizoen groeien er weer appels aan. Die vruchten, de appels, zijn te vergelijken met de zonden, de daden die we gedaan hebben. God heeft je zonden, je boze daden, weggedaan. Maar in jou is nog de wortel ervan aanwezig, die boze natuur, waaruit die boze daden voortkomen. Dat is de zonde die in ons woont en waardoor jij je liet beheersen toen je nog een zondaar was.

Wat God nu met de zonde, de boze natuur, heeft gedaan, wordt in de rest van dit hoofdstuk en in de twee volgende hoofdstukken duidelijk gemaakt. God is met de zonde die in je woont, de boze natuur, waaruit je boze daden voortkomen, anders omgegaan dan

met die boze daden zelf. Daarom moet je het onderwijs van dit hele gedeelte goed op je laten inwerken. Er zijn al eerder in deze brief wat moeilijker gedeeltes geweest en ook dit is niet een gemakkelijk gedeelte. Maar voor een evenwichtig beleven van je geloof en een gezonde groei van je geloofsleven is het echt van het allergrootste belang. Als je ziet hoe uitvoerig Paulus hierop ingaat, zul je dat wel begrijpen.

In vers 12 begint hij met vast te stellen dat de zonde door één mens, de eerste mens, Adam, in de wereld is gekomen. Met de zonde is ook de dood gekomen. Zonde en dood horen onlosmakelijk bij elkaar. Zo had God het in Genesis 2 vers 17 ook gezegd tegen Adam: "Op de dag dat je van de boom van de kennis van goed en kwaad eet zul je zeker sterven". Maar de zonde van Adam had niet alleen dit erge gevolg voor hemzelf. Alle mensen die na Adam geboren zijn hebben dezelfde boze natuur van hem meegekregen. Het gevolg daarvan is dat alle mensen die ooit geleefd hebben de dood gestorven zijn. Niemand van het nageslacht van Adam is blijven leven. (Ik ken tenminste geen uitzondering. Jij wel soms?) Hier zie je hoe radicaal de gevolgen zijn van wat Adam gedaan heeft. Doordat ieder mens zondigt, laat ieder mens ook in de praktijk zien dat hij van Adam afstamt. Gelukkig is daarmee niet het laatste woord gezegd, zoals de volgende verzen duidelijk zullen maken.

Vers 13 tot vers 17 vormen een tussenzin. In de meeste bijbelvertalingen wordt dat aangegeven door deze verzen tussen haakjes te zetten.

Eerst wordt in vers 13 en 14 nog gezegd dat het probleem van de zonde niet iets was waar alleen de Joden, aan wie de wet gegeven was, mee te maken hadden. De zonde was allang in de hele wereld aanwezig en kwam niet pas in de wereld bij Israël, toen aan dat volk de wet gegeven werd. Het enige wat de wet doet is iets gebieden of iets verbieden. Als er geen wet gegeven is, kun je de wet ook niet overtreden en dus ook niet op grond van de wet gestraft worden. Maar de wet veranderde niets aan het feit dat de dood heerste.

Nu had Adam wel een gebod overtreden (om niet te eten van de boom van de kennis van goed en kwaad) en was gestorven. Maar allen die leefden in de periode tussen Adam en Mozes, zijn toch ook gestorven al hadden die niet een dergelijk gebod overtreden.

Al met al is het duidelijk dat door Adam en sinds Adam zonde en dood in de wereld zijn gekomen. Maar, zoals gezegd, zonde en dood hebben niet het laatste woord. Waar door een mens, Adam, zulke vreselijke dingen in de wereld zijn gekomen, is er een ander Mens, Christus, gekomen die schitterde dingen heeft bewerkt. In zekere zin is Adam dan ook een voorbeeld van Hem die komen zou, dat is Christus. Dat wordt in de volgende verzen uitgewerkt.

Lees nu nog eens Romeinen 5 vers 12 tot en met 14.

Verwerking:

Ken jij uit je eigen leven of dat van anderen ook gebeurtenissen die gevolgen hadden voor andere mensen?

CHRISTUS EN ADAM

---

17. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 5 vers 15 tot en met 21

Er wordt een vergelijking gemaakt tussen Adam en Christus. Zij staan beiden aan het hoofd van een mensengeslacht. Het zijn de twee groepen waarin de hele mensheid kan worden ingedeeld. Iemand hoort óf bij Adam, het hoofd van een in de zonde gevallen mensengeslacht óf bij Christus, het hoofd van een gerechtvaardigd mensengeslacht. De gevolgen van wat Adam gedaan heeft gelden voor de groep die bij hem hoort en de gevolgen van wat Christus gedaan heeft, gelden voor de groep die bij Hem hoort. Dit gedeelte is niet zo gemakkelijk uit te leggen. Je moet het maar vers voor vers op je laten inwerken. Ik wil proberen je te helpen door de verschillen te laten zien tussen Adam en Christus zoals die in deze verzen vermeld staan.

Vers 15 - Hier worden de genadegave (Christus, die door God is gegeven) en de overtreding (die Adam begaan heeft) met elkaar vergeleken. Zowel de misdaad als de genadegave heeft grote gevolgen voor anderen. De misdaad van de éne mens, Adam, betekende voor alle mensen dat ze zouden sterven. Zijn daad werkt door in zijn nageslacht. Sinds Adam zijn dan ook de velen gestorven. Gelukkig staat daar de gave van God in Jezus Christus tegenover. Deze gave werkt ook door in allen die Hem hebben aangenomen. En deze genadegave gaat vër boven de misdaad uit. Dat zal ieder, die bij 'de velen' hoort, met dankbaarheid erkennen. Jij toch ook?

Vers 16 - Hier wordt de gave vergeleken met het zondigen. De aanleiding voor het oordeel was 'slechts' die éne zonde die begaan was. De aanleiding voor onze rechtvaardiging waren onze vele overtredingen. God heeft ze allemaal weggedaan in de overgave van Zijn Zoon aan het kruis.

Vers 17 - Hier worden de resultaten met elkaar vergeleken. Het resultaat van de overtreding van de éne, Adam, was, dat door hem de dood in de wereld kwam en heerste. Maar kijk dan eens naar het resultaat van de gave. Ieder die de gave der gerechtigheid heeft ontvangen, zal in het leven heersen. Dat is mogelijk geworden door

die andere éne, Jezus Christus. Iemand die bij Hem hoort is uit de dood overgegaan in het leven.

Vers 18 - Hier gaat het om de gevolgen van de éne daad van Adam en de éne daad van Christus. Van de éne daad die Adam gedaan heeft, hebben de gevolgen betrekking op alle mensen en dat betekent voor iedereen veroordeling. Dat wil zeggen, dat wie bij Adam hoort, wie zich dus nog niet bekeerd heeft, ook geoordeeld zal worden. Maar ook van wat Christus gedaan heeft gaan de gevolgen naar alle mensen. Alle mensen kunnen deel krijgen aan een nieuw leven waar het oordeel niet voor geldt.

Vers 19 - In dit vers vind je de laatste vergelijking. Wie hoort er nu bij Adam en wie hoort er nu bij Christus? Alle zondaars horen bij Adam, omdat hij ongehoorzaam is geweest. Alle rechtvaardigen horen bij Christus, omdat Hij gehoorzaam is geweest.

Er is een verschil tussen vers 18 en vers 19.

In vers 18 staat dat alle mensen als gevolg van de daad van Adam onder het oordeel vallen. Maar alle mensen kunnen ook gerechtvaardigd worden door wat Christus gedaan heeft. Hier gaat het er dus om tot wie de gevolgen van wat Adam en wat Christus deed zich uitstrekken: tot alle mensen.

Maar in vers 19 wordt niet gesproken over 'alle mensen', maar over de velen. Hier gaat het erom op wie nu daadwerkelijk de gevolgen van wat Adam of van wat Christus heeft gedaan van toepassing zijn. Wie bij Adam hoort is tot een zondaar gesteld. Wie bij Christus hoort is tot een rechtvaardige gesteld.

Toen kwam de wet. De mens was toen al een zondaar. Maar door de wet werd het nog veel duidelijker dat hij een zondaar was, want hij overtrad die. De mens werd dus een steeds hopelozere geval. Maar wat lees je dan? "En waar de zonde toenam, daar is de genade meer dan overvloedig geworden". Gods genade gaat altijd ver uit boven de zonde van de mens. Voor jou is het niet meer zo dat de zonde heerst door de dood. Voor jou heerst de genade. Maar let er wel op dat de genade heerst door gerechtigheid en niet omdat God doet alsof de zonde er niet meer is. Aan jou is genade bewezen, omdat er aan de gerechtigheid van God is voldaan. Het resultaat daarvan is, dat je het eeuwige leven hebt gekregen. En straks, wie weet hoe vlug al, zul je dat leven in al zijn volheid in de heerlijkheid

van God mogen genieten. En dat allemaal door Jezus Christus, onze Heer. Wat een God hebben we toch en wat een Heer!

Lees nog eens Romeinen 5 vers 15 tot en met 21.

Verwerking:

Ga eens na welke verschillen er nog meer zijn tussen Christus en Adam (zie bijv. 1 Kor. 15 vers 45).

DE DOOP

---

18. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 6 vers 1 tot en met 7

Even een vraag, direct, en op de man af: Ben jij al gedoopt? Als dat nog niet is gebeurd, hoop ik dat je dat heel vlug zult laten doen. Wat het wil zeggen om gedoopt te zijn staat in het stukje dat we nu voor ons hebben. Ook als je wel gedoopt bent is het goed om daar weer eens over na te denken.

Eigenlijk wordt hier over de doop gesproken tot christenen die zich al hadden laten dopen. Sommigen waren vergeten wat de doop betekende. Ze hielden er gedachten op na die in strijd waren met wat ze in de doop hadden laten zien. Daarom herinnert Paulus hen aan hun doop. Zulke herinneringen heb jij ook nodig. Je hebt je vast en zeker ook verbaasd over de geweldige overvloed aan genade die God door Christus aan jou heeft bewezen. Hoe groter de zonde was, des te overvloediger werd de genade. Maar dat zal toch niet betekenen dat je dan maar in de zonde blijft voortleven? Als je zo zou denken, zou je niets begrijpen van het werk van Christus en wat God met de zonde heeft gedaan. Weet je nog wat God met de zonde heeft gedaan? Hij heeft de zonde, dat is de bron, de wortel waaruit de boze daden voortkomen, in Christus geoordeeld. En jij bent in Christus onder het oordeel van God gestorven. Net zo zeker als Christus in de dood is gegaan, ben jij in Zijn dood voor de zonde gestorven. Dan is het toch eigenlijk onmogelijk om nog in zonde te blijven voortleven?

Om deze eenvoudige gedachtegang kracht bij te zetten, wijst Paulus hier op de doop. Wie zich laat dopen, erkent en verklaart openlijk dat de dood de enige oplossing was die God voor de zonde had. God kan met een mens die in de zonde leeft, niets anders doen dan over hem het oordeel van de dood te vellen. Door je te laten dopen erken je dat en laat je je symbolisch met Christus begraven. Het is net als in het leven van elke dag: wie gestorven is moet begraven worden. Voor zo iemand is het leven op aarde afgelopen en na de begrafenis is er ook niets meer van zo iemand te zien. Dat geldt ook voor jou als jij je hebt laten dopen. Het is met je oude leven-in-de-zonde afgelopen. Het leven dat je voortaan leeft is een leven in nieuwheid.

Om dat mogelijk te maken daalde de heerlijkheid van de Vader neer in het graf van de Heer Jezus en wekte Hem op uit de doden. De heerlijkheid van de Vader kon in het graf van de Heer Jezus komen, omdat de zonde geoordeeld was. Bij die heerlijkheid hoor jij nu. Je bent één gemaakt met Hem in Zijn dood. Je bent ook met Hem één gemaakt in Zijn opstanding. Dat mag je laten zien in een wereld om je heen die niet is veranderd. Maar jij bent wél veranderd. Je leeft nu op een andere, een nieuwe manier. De wereld waar jij je vroeger in thuis voelde heeft je niets meer te bieden. Waarmee zou je iemand die gestorven is een plezier kunnen doen? Het heeft geen enkel nut een gestorvene iets aan te bieden, want hij kan het niet meer aannemen. Van een gestorvene is ook niets meer te verwachten. Hij kan geen enkele activiteit meer ontplooiën. Het werk van Christus op het kruis is ontzettend radicaal. Daar is onze oude mens met Hem gekruisigd en daar is het lichaam van de zonde te niet gedaan. 'Het lichaam van de zonde' wil zeggen: alles, in je hele bestaan, wat door de zonde gebruikt kon worden om zich te uiten. En was niet alles wat jij deed, toen je nog een zondaar was, in handen van de zonde? Je leefde toch helemaal voor jezelf? Nou, je hele bestaan is met Christus gekruisigd. Nu heeft de zonde daar geen enkele vat meer op en kan er niets meer van gebruiken, want alles is te niet gedaan, uitgeschakeld, buiten werking gesteld. Je dient de zonde niet meer, want je bent gestorven. Iedereen zal zeggen dat het volkomen terecht is als we van een gestorvene geen enkele activiteit meer verwachten. Geestelijk is dat ook zo. Wie gestorven is, is gerechtvaardigd van de zonde. Voor zo iemand geldt geen enkele beschuldiging meer; daar is geen enkele beschuldiging tegen in te brengen. Naar het recht is zo'n persoon vrij van de zonde.

Misschien zeg je nu: alles goed en wel, het staat er zo wel, maar ik ervaar toch dat de zonde mij nog wel eens kan gebruiken. Op die ervaring gaat Paulus later nog in. Voor het moment is het volgende belangrijk: dat je in het geloof aanneemt dat, wat met Christus is gebeurd toen Hij gekruisigd werd en stierf en werd begraven, ook met jou is gebeurd. God oordeelde jou in Hem. Je moet dat net zo goed geloven als dat je gelooft dat je zonden, je verkeerde daden vergeven zijn door Zijn bloed.

Lees nu nog eens Romeinen 6 vers 1 tot en met 7.

Verwerking:

Hoe belangrijk vind jij het om gedoopt te zijn? Waarom?

LEEF VOOR GOD!

---

19. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 6 vers 8 tot en met 14

Je bent dus met Christus gestorven. Hou dat goed vast. Zo ziet God je. Geloof dat. Wat je ook bij jezelf ziet of ervaart, laat je daardoor niet van de wijs brengen. Jij bent gestorven.

Er is nog iets wat je mag geloven (dat betekent zeker weten, hè!), dat is, dat je ook met Christus zult leven. God ziet je helemaal één met Christus in het verleden, toen Hij stierf. En God ziet je helemaal één met Christus in de toekomst, wanneer je bij Hem zult zijn. Je weet dat, omdat Christus niet in de dood is gebleven, maar uit de doden is opgewekt. Hij heeft de dood achter zich gelaten. Nooit zal de dood meer enige macht over Hem kunnen krijgen. Hij sterft niet meer. De dood heerst niet meer over Hem. En in Zijn dood heeft Hij eens voor altijd, voor eeuwig, met de zonde afgerekend. Nooit zal het meer nodig zijn dat Hij voor de zonde moet sterven.

Om het probleem van de zonde op te lossen was Hij als mens op aarde gekomen. In zijn leven op aarde had Hij dagelijks met de zonde te maken, kwam Hij ermee in aanraking. Hij was erdoor omgeven. Zelf heeft Hij geen zonde gedaan (1 Petrus 2 vers 22); Hij kende de zonde niet (2 Korinthe 5 vers 21); in Hem was geen zonde (1 Johannes 3 vers 5). Alleen op het kruis, toen het drie uur volslagen duister werd, werd Hij tot zonde gemaakt, droeg Hij de zonden en stierf Hij ervoor. Zijn sterven was dus met het oog op de zonde en is een afgedane zaak. Er hoeft niets meer aan toegevoegd te worden. En wat Zijn leven nú betreft, leeft Hij met het oog op God. De betekenis die de voorgaande verzen voor jou hebben komt in vers 11 naar voren. In dat vers staat hoe je de kracht vindt voor een leven voor God.

Het begint met "zo ook u". Dat wil zeggen: op dezelfde manier. Kijk maar naar wat Christus gedaan heeft voor de zonde en wat Hij nu doet in Zijn leven. Is Hij gestorven? Dan ben ik ook gestorven. Dat is iets wat je in de praktijk van je christelijk leven waar moet maken. Daarom wordt het als een opdracht gesteld om je voor de zonde dood te houden. God ziet jou als met Christus gestorven. Nou, zie jezelf dan ook zo! Er staat niet dat je moet sterven, maar dat je gestorven

bent. Het is gebeurd. Houd daar dan rekening mee en leef niet alsof je niet gestorven bent.

Met het leven van Christus is het hetzelfde als met het sterven van Christus. Is Christus levend en leeft Hij voor God? Ja! Jij bent dus ook levend in Christus Jezus voor God. Zo ziet God je. De zonde heeft dan ook geen enkel recht meer op je lichaam. Er is geen enkele reden meer om de begeerten van je sterfelijk lichaam te gehoorzamen. Je bent immers gestorven? Zeg daarom 'nee' tegen de zonde, als hij toch wil proberen jou te gebruiken. Laat het niet toe dat de leden van je lichaam weer werktuigen worden van de zonde om ongerechtigheid (verkeerde dingen) te doen. Laat je handen niet toe te stelen. Laat je mond niet toe te vloeken of te liegen. Laat je ogen niet toe te kijken naar onreinheid. Laat je oren niet toe te luisteren naar muziek van de wereld.

De leden van je lichaam staan niet meer ter beschikking van de zonde. Je lichaam is nu een instrument van het leven uit God en je mag en kunt dat nu voor God gebruiken. Je handen kun je gebruiken om anderen te helpen. Je mond kun je gebruiken om goede, vertroostende woorden te spreken en ook om God mee te prijzen. Je ogen kun je gebruiken om het mooie in Gods schepping te bewonderen en om mooie dingen te lezen over de Heer Jezus. Met je oren kun je luisteren naar wat anderen te vertellen hebben, misschien over hun problemen, misschien over hun leven met de Heer. Je leden houden hun eigen functie, maar ze zijn werktuigen geworden die God kan gebruiken om gerechtigheid (goede dingen) te bewerken. Geef je zo aan God, want je bent niet onder de wet, maar onder de genade.

Er is een onmetelijk verschil tussen wet en genade. De wet heeft bewezen dat jij een zondaar en overtreder was. Ze toonde aan dat jij niet aan haar eisen kon voldoen. Maar de genade eist niet, integendeel, de genade geeft! God heeft alles gedaan en geeft de kracht om te leven voor Hem. Hij heeft een eind gemaakt aan je vroegere leven in de zonde door je te laten sterven in de dood van Christus. Daardoor zal de zonde niet meer over jou heersen. Jij bent gestorven. En omdat de zonde zijn kracht over jou uitoefende door de wet, heb jij ook niets meer met welke wet dan ook te maken. Je staat nu onder de genade. Genade betekent dat je helemaal niets van jezelf verwacht en je helemaal aan God uitlevert. Alleen onder de genade is er kracht om voor God te leven.

Lees nog eens Romeinen 6 vers 8 tot en met 14.

Verwerking:

Hoe denk je vandaag (of morgen) je leden in dienst van God te kunnen stellen?

DIENEN ONDER DE GENADE

---

20. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 6 vers 15 tot en met 23

Nu je niet meer onder de wet bent, betekent dat nog niet dat je kunt doen waar je zelf zin in hebt. Weet je wat er met je is gebeurd? Je bent van 'baas' veranderd. Vroeger was je een slaaf en je bent nu nog steeds een slaaf. Een slaaf heeft geen enkel recht op iets voor zichzelf. Hij leeft altijd voor een ander die het over hem te vertellen heeft.

Er is niet één mens die vrij is. Ieder mens is een slaaf. Maar van wie ben jij een slaaf? Als jij je in dienst van de zonde stelt, om de zonde te gehoorzamen, ben je een slaaf van de zonde. Dan eindigt je leven in de dood. Als jij je in dienst stelt van de gehoorzaamheid, om te doen wat God zegt, zal dat uit je leven blijken. Je zult in de praktijk van je leven rekening houden met de wil van God en dat laten zien door dingen te doen die recht en positief zijn voor God. Het is dus één van de twee: óf een slaaf van de zonde, óf een slaaf van de gerechtigheid.

Maar je kunt God ervoor danken, dat je een slaaf van de zonde wás. Dat is verleden tijd. Je kunt God er ook voor danken dat daar iets anders voor in de plaats is gekomen. Je hebt de Heer Jezus leren kennen. Hij is de inhoud van de leer waarin je onderwezen bent. Hij is je voorbeeld, van Wie je kunt leren hoe een slaaf van de gerechtigheid zich moet gedragen.

In de vorige hoofdstukken heb je gezien wat God allemaal door Hem gedaan heeft. Daarvan ben je onder de indruk gekomen en daarom ben je van harte gehoorzaam geworden. Dat is geen gehoorzaamheid aan één of andere wet, maar gehoorzaamheid aan een Persoon, aan God, aan wie je je hart hebt gegeven. Je bent vrijgemaakt van de zonde, echt helemaal vrij. Vrijheid is in de wereld iets waarvoor gevochten wordt. De mensen die onderdrukt worden snakken ernaar. Ze halen opgelucht adem als ze weer kunnen gaan en staan waar ze willen, zonder angst voor de overheersers. Nog sterker geldt dat voor de zonde. Die heeft geen macht meer over jou. Nu ben je een slaaf van de gerechtigheid. Vroeger deed je onreine, vuile dingen en leefde je in wetteloosheid. Wetteloosheid wil zeggen

dat je geen gezag erkende, je luisterde naar niemand. Je leefde voor jezelf en bepaalde je eigen normen. Hoewel je dacht vrij te zijn, was je toen toch een slaaf, net zoals alle mensen zonder God dat nog steeds zijn. Nu mag je de gerechtigheid dienen met als doel: heiliging.

Heiliging is: dat jij helemaal apart voor God in deze wereld leeft. Leven in heiliging is niet het rondlopen met een stralenkrans om je hoofd. Heiliging betekent gewoon dat je niet meer met de wereld meedoet, maar dat je richt op God.

Als slaaf van de zonde deed je niet wat God graag wilde. Je kon dat niet eens. Je volgde je eigen begeerten en lusten. Als je daaraan terugdenkt, kun je je alleen maar diep schamen. Het enige resultaat van dat leven was de dood. Gelukkig dat God het vonnis van de dood niet heeft voltrokken aan jou, maar aan de Heer Jezus. Op die manier ben je vrijgemaakt van de zonde en ben je een slaaf van God geworden. Nu komt er uit je leven een heel andere vrucht te voorschijn. Dat is niet een vrucht waar je je over schaamt, maar het is een vrucht waarvan je geniet. Die vrucht is heiliging. Als je leeft als een slaaf van God, leef je helemaal aan God toegewijd en keer je de zonde en de wereld de rug toe. God zoekt in jouw leven naar die vrucht van heiliging. Hoe meer die vrucht te zien is, des te meer krijg je ook zicht op het heerlijke einddoel: het eeuwige leven dat je volmaakt zult genieten als je in de hemel bent.

Vers 23 vat het voorgaande nog eens in een paar woorden samen. (Leer dit vers ook maar uit je hoofd!) Bij de zonde krijg je wat je verdient. Iedereen, zonder uitzondering, heeft als loon de dood verdiend. God stelt daar iets tegenover (nou ja, iets?!). Dat is niet te verdienen. Het is een genadegave, een geschenk waarop geen enkel recht bestaat. Het eeuwige leven! God geeft het in Christus Jezus, onze Heer. Alles wat God te geven heeft staat in verbinding met de Heer Jezus. Door Hem komen alle zegeningen uit het hart van God naar je toe. Hij heeft alle veranderingen voor je weggenomen. God ziet jou nu in verbinding met Hem. Daarom kan God jou die grote zegen van het eeuwige leven geven.

Lees nog eens Romeinen 6 vers 15 tot en met 23.

Verwerking:

Hoe staat met jouw heiliging?

VRIJ VAN DE WET

---

21. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 7 vers 1 tot en met 6

Je bent vrij van schuld. Dat is je duidelijk gemaakt in het gedeelte van hoofdstuk 3 vers 21 tot hoofdstuk 5 vers 11. Je bent ook vrijgemaakt van de macht van de zonde. Dat is je duidelijk gemaakt in de rest van hoofdstuk 5 en in hoofdstuk 6. Nu moet je nóg iets leren en dat is dat je ook vrijgemaakt bent van de wet. Daarover gaat het in dit hoofdstuk. Het vrijgemaakt zijn van de wet is het moeilijkste onderwerp om in het geloof aan te nemen, omdat we dat heel anders kunnen beleven.

Hóe moeilijk het is, wordt in dit hoofdstuk voorgesteld. Hier tref je iemand aan die wel het nieuwe leven heeft en daarom het goede wil doen, maar die toch steeds maar weer het kwade doet. Vandaar dat hij zich erg ellendig voelt. Ik heb zelf ook zo'n periode in mijn leven gehad. Dan wil je graag voor de Heer Jezus leven en toch ga je steeds weer in de fout. Dat komt omdat je, bewust of onbewust, jezelf verplichtingen oplegt. Je wilt God dienen en je meent dat je dat het beste kunt doen door je aan bepaalde regels, aan de wet te houden. De wet is per slot van rekening door God gegeven. De uitwerking is echter dat je je enorm tekort voelt schieten. De blijdschap van het geloof wordt daardoor gauw minder. Getuigen is er niet meer bij. Je bent helemaal op jezelf gericht. De woorden 'ik' en 'mij' komen wel zo'n 40 keer voor in dit hoofdstuk. De bevrijding uit deze ellendige situatie staat pas aan het eind van het hoofdstuk, in vers 25. Daarom moet je het hele hoofdstuk goed op je laten inwerken.

De verzen 1 tot en met 6 zijn een soort inleiding. Als het gaat om het gebruik van de wet is het voor iedereen duidelijk dat een wet heerst over een mens zolang hij leeft. Het is de grootste onzin om iemand, die bijvoorbeeld een verkeersovertreding heeft begaan, maar daar zelf bij om het leven is gekomen, nog een boete op te leggen. Een boete krijgt iemand die aansprakelijk kan worden gesteld voor de begane overtreding en daarvoor ook kan boeten. Bij een dode is dat onmogelijk.

Paulus illustreert dit nog eens met het voorbeeld van een huwelijk. Hij wil jou leren dat een verbinding tussen twee partijen

geldt, zolang beide partijen in leven zijn. Er is maar één manier waarop deze verbinding verbroken wordt en dat is als één van de partijen sterft. Dan pas is - in het geval van een huwelijk - de vrouw vrij om met een ander te trouwen. Ze is een overspeelster als ze, terwijl haar eerste man nog leeft, toch de vrouw van een andere man wordt.

Als Paulus dit gaat toepassen op de verbinding tussen de gelovige en de wet zegt hij het als volgt. Volgens de wet moest de zondaar gedood worden. Maar jij bent al gestorven voor de wet door het lichaam van Christus. Toen Christus stierf, stierf jij. Maar Christus is uit de doden opgewekt. Jij staat dan ook niet meer in verbinding met de wet, maar met een opgestane Christus Die ook niets meer met de wet van doen heeft. De wet is op Hem immers ten volle uitgeoefend? Nu je niet meer verbonden bent aan de wet, maar aan een opgestane Christus, kun je voor God vrucht dragen.

Toen jij in het vlees was, d.w.z. toen je nog ongelovig was en je eigen wil deed, gaf je toe aan de lusten van de zonden. Hoe meer de wet verbood iets te doen des te meer zin kreeg je erin. Je weet hoe dat gaat: wat verboden is of wordt, is juist spannend om toch te doen. Maar het was allemaal vrucht voor de dood en niet voor God. Toen leefde je als het ware als een gevangene van de wet. De wet zei wat je moest doen en oefende zijn gezag over je uit. Jij was er een slaaf van. Maar nu je gestorven bent, heeft de wet niets meer over je te zeggen. Nu dien je op een heel nieuwe manier. Je dient niet meer in oudheid van de letter, d.w.z. op een manier waarin alles precies was voorgeschreven. Je dient nu in nieuwheid van de geest, d.w.z. op een manier waarbij je het nieuwe, geestelijke leven laat werken, het leven dat gericht is op de Heer Jezus.

Lees nog eens Romeinen 7 vers 1 tot en met 6.

Verwerking:

Stel jezelf de vraag: leef ik vanuit mijn verbinding met de Heer Jezus of vanuit een verbinding met een wet?

DOOR DE WET KOMT KENNIS VAN DE ZONDE

---

22. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 7 vers 7 tot en met 13

Er is al heel wat over de wet in deze brief gezegd. Ook in de volgende hoofdstukken en in andere brieven van Paulus zal er nog heel wat over gezegd worden. Daarom moet je in dit stukje maar eens goed kijken waarom de wet nu eigenlijk gegeven is. Het is (weer) geen gemakkelijk stukje, maar wel (weer) erg belangrijk. Je zou wel kunnen gaan denken dat de wet iets zondigs is. Hij brengt je, zo lijkt het, alleen maar tot verkeerde dingen. Maar zo is het niet.

In hoofdstuk 3 vers 20 is al gezegd dat door de wet kennis van de zonde komt. Let op het woordje kennis. Er staat dus niet dat de wet jou ertoe aan zet om te zondigen. Wat de wet wel doet, is het aantonen van de zonde. Neem nu de begeerte. Begeerte is iets wat je niet kunt zien. Die zit in je hart. Dat begeerte zonde is zou je niet hebben geweten als de wet niet had gezegd: "Gij zult niet begeren". Nu dit zo duidelijk in de wet staat, merk je ook dat het zo is. De in jou wonende zonde wekt de begeerte bij je op, juist nu er een gebod gegeven is dat jou verbiedt om te begeren. Een voorbeeldje kan dit verduidelijken. Onze kinderen mogen als ze uit school thuiskomen altijd een koekje uit de koektrommel nemen. Stel dat ik op zekere morgen tegen hen zeg: "Als jullie thuiskomen mogen jullie niet aan de koektrommel zitten en er ook niet in kijken". Het gevolg daarvan is dat ze, wanneer ze thuiskomen, zich zullen moeten inhouden om aan mijn gebod te gehoorzamen. Bij hen is door het gebod de begeerte opgewekt. De zonde gebruikt het gebod om de begeerte op te wekken. Zolang ik het gebod niet gegeven had, was er niets aan de hand. De zonde was wel aanwezig, maar ze was dood, d.w.z. ze werd niet ervaren. Maar pas toen het gebod (de wet) kwam, leefde de zonde op en werden zij zich bewust van de aanwezigheid ervan.

Hier zie je nu de echte functie van de wet in de praktijk. Vroeger, toen je nog onbekeerd was, leefde je zonder wet. Je trok je niets aan van dat "gij zult niet begeren". Dat leefde niet eens voor jou. Pas toen je God in je leven toeliet dacht je aan Zijn wet. En daardoor kreeg je oog voor de zonde, want de wet toonde dat aan. Maar je ontdekte ook iets anders en dat was dat de wet je veroordeelde,

omdat je de wet niet kon houden. Het gebod dat ten leven was (want God had in Leviticus 18 vers 5 van de wet gezegd: "doe dit en gij zult leven") bleek voor jou de dood te betekenen. Dat kwam door de zonde die in je woont. De zonde gebruikte (zeg maar gerust: misbruikte) de wet om jou te verleiden en je tot verkeerde, zondige daden te brengen. Het ligt dus niet aan de wet. Want de wet komt van God en is heilig. En de geboden van de wet zijn heilig en rechtvaardig en goed. Zou het goede, dat van God komt, en dat God gegeven heeft, opdat jij daardoor zou leven, voor jou de dood betekenen? Dat kan toch niet? Hoe komt het dan dat jij nu toch onder het doodsoordeel van de wet ligt? Dat komt door de zonde. De zonde heeft het goede gebruikt om voor mij de dood te bewerken. Wat God ten goede had bedoeld heeft de zonde ten kwade gebruikt.

Maar er is nog iets gebeurd en dat is het volgende. De wet heeft de zonde in zijn ware gedaante laten zien. De zonde is zelfs door de wet uitermate zondig geworden. Wat dat wil zeggen heb je al in hoofdstuk 5 vers 20 gezien. De zonde was al in de wereld voordat de wet gegeven werd. Nu de wet gegeven is wordt zonde nog erger, omdat de wet aantoont wat zonde is en jij en ik nu dus weten wat zonde is. Een voorbeeldje kan dat misschien wat duidelijker maken. In Engeland is bij wet voorgeschreven dat men links moet rijden. Als jij nu in Engeland zou komen en niet zou weten dat auto's in Engeland links rijden en jij gaat daar rechts rijden, dan bega je een overtreding. Maar als ze jou hebben verteld dat men in Engeland links rijdt en jij gaat dan nog rechts rijden dan ben jij extra schuldig. Zo is het ook met de zonde en met de wet. Door de wet kom je erachter wat zonde is. Ook ben je extra verantwoordelijk voor de zonde die je doet, want je weet nu wat wel en niet mag.

Lees nog eens Romeinen 7 vers 7 tot en met 13.

Verwerking:

Waaruit blijkt het goede van de wet?

DE WORSTELING ONDER DE WET

---

23. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 7 vers 14 tot en met 26

In deze verzen ontmoet je een persoon, die enorm worstelt met het vraagstuk van de wet. Het is iemand die bekeerd is. Hij heeft leven uit God. Dat kun je vooral zien in vers 22, waar staat dat hij zich verlustigt in de wet van God. Zoiets zegt een ongelovige niet. Maar het is iemand die een strijd voert met de zonde die in hem woont. In die strijd zakt hij steeds dieper weg. Hij lijkt op iemand die in een moeras is terecht gekomen. Je weet wel dat een moeras iets is, waarin je heel langzaam wegzakt en waar iedere poging om jezelf eruit te bevrijden je alleen maar sneller doet wegzakken. Moerasloper, zo zullen we deze persoon maar noemen, wil zichzelf uit de macht van de zonde bevrijden door gehoorzaam te zijn aan de wet van God. Toch lijdt hij keer op keer de nederlaag, hij zakt steeds dieper weg. Hij doet telkens wat hij haat, telkens doet hij het kwade, terwijl hij toch zo graag het goede wil doen.

Herken jij deze strijd? Ik denk dat deze strijd ook voor jou een noodzakelijke ervaring zal zijn wanneer je serieus met God en de Heer Jezus wilt leven. Dat wil niet zeggen dat deze worsteling je hele leven hoeft te duren. Er is uitkomst. Maar iemand die deze strijd niet kent, is vaak een oppervlakkig christen. Door deze strijd leer je namelijk aan den lijve de harde werkelijkheid dat er in jou, dat is in jouw vlees, geen goed woont.

Hoe ontstaat deze strijd nu eigenlijk? Deze strijd ontstaat door een verkeerd gebruik van de wet. Wat moet je met de wet? In algemene zin weet je dat de wet geestelijk is, d.w.z. de wet richt je op God en vertelt jou hoe je Hem moet dienen. Waarom lukt dat nou niet? Omdat je vleeselijk bent, verkocht onder de zonde. Daar ligt het spanningsveld. Je begrijpt er niets van: je wilt graag God dienen, maar dat doe je niet. Integendeel, je doet juist wat je haat. Deze ervaring maakt je wel iets duidelijk: als jij doet wat je niet wilt, erken je dat de wet goed is. Want de wet wil ook niet dat jij het verkeerde doet. De wet en jij zijn het dus eens. Dan moet er iets anders zijn dat het verkeerde doet. Dat is er ook en wel de zonde die in jou woont. Je kunt de zonde niet de schuld geven van het verkeerde dat je doet; het

ligt aan jezelf want jij laat de zonde toe jou te gebruiken. Dat komt omdat jij in jezelf geen kracht hebt om de zonde te weerstaan. Jij wilt het goede wel doen, maar in jouw vlees, die zondige oude natuur, woont geen goed. Daarom kom je ertoe om het kwade te doen. Maar dan ben jij het niet meer die het doet, maar de zonde die in je woont.

Wat jij bij jezelf waarneemt is dit: als jij ernaar verlangt het goede te doen (en dat verlangen is goed hoor!), dringt het kwade zich aan je op. In je hart voel je blijdschap over de wet van God en je verlangt om ernaar te leven. Dat verlangen is er door de nieuwe natuur die je gekregen hebt. Maar je hebt ook nog een oude natuur, die zich tevens wil laten gelden. Die oude natuur, de wet van de zonde, maakt jou tot zijn gevangene en vecht ervoor om de heerschappij in jouw leven te houden. Dit gevecht vindt plaats in de leden van je lichaam. Want het gaat erom wie de heerschappij over jouw leden heeft. Je handen, ogen, voeten, verstand enz. staan na je bekering in dienst van God (zie Romeinen 6). Maar je ervaart het tijdens die worsteling alsof de zonde er nog beschikking over heeft. Je voelt je daardoor de ellendigste mens op aarde. Je lichaam is een lichaam waarin de dood werkt en waaruit je graag verlost wilt worden. Hoe moet het toch verder?

Let nu eens op dat woordje 'wie' in vers 24. Het is alsof de moerasloper (in wezen ben je dat zelf, wanneer je met zo'n worsteling te maken hebt), na al de pogingen om zichzelf te bevrijden en waarvoor hij de kracht bij zichzelf zocht, nu om zich heen kijkt en de verlossing, de redding, van iemand anders verwacht. Dat is dan tevens het einde van zijn worsteling. Zijn oog wordt gericht op God. Hij ziet dat God de bevrijding allang heeft klaarliggen, want ze is door Jezus Christus tot stand gebracht. Wie dat ziet, zal God daar direct voor danken. (Hoe die bevrijding tot stand is gekomen, moet je nú nog maar eens lezen in het eerste deel van dit hoofdstuk.)

Het laatste vers stelt dan als conclusie wat het kenmerk is van elke van de twee naturen die een gelovige heeft. Deze twee naturen blijf je houden zolang je hier op aarde leeft. Dat hoeft je, nu de oude natuur geen heerschappij meer over je heeft, niet meer te verontrusten. In het volgende hoofdstuk zul je zien wat God je allemaal nog meer gegeven heeft om een overwinningleven te kunnen leiden.

Lees nog eens Romeinen 7 vers 14 tot 26.

Verwerking:

Heb jij soms ook wel dat gevoel wat in deze verzen beschreven wordt? Wat moet je dan doen?

WANDELEN NAAR DE GEEST

---

24. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 8 vers 1 tot en met 7

Na de worsteling om uit het moeras van hoofdstuk 7 te komen, heb je nu vaste grond onder je voeten gekregen. Je vastheid ligt in Christus. En voor hen die in Christus zijn is er geen veroordeling. Is dat even een opluchting!? Zo ziet God je en daarom mag jij jezelf ook zo zien. Elke angst voor het oordeel is weg, want Christus heeft het oordeel gedragen en is uit de dood opgestaan. Als je in je geloofsbeleving zover gekomen bent dat je niet meer op jezelf gericht bent maar op de Heer Jezus, dan zul je gaan ontdekken dat de Heilige Geest in je aan het werk kan gaan.

De Heilige Geest wordt hier genoemd de Geest van het leven. De Heilige Geest bewerkt niet de dood, maar het leven. Zo was Hij werkzaam in het leven van Christus Jezus. Overal waar de Heer Jezus kwam bracht Hij leven. Toen de Heer Jezus Zelf gestorven was, stond Hij op uit de dood in de kracht van de Geest van het leven. Op precies dezelfde manier ben jij door deze Geest van het leven verlost uit de macht van de zonde en de dood.

Je weet nog wel hoe de wet het leven beloofde aan iedereen die de wet zou houden. Maar niemand kon de wet houden. Niet omdat de wet niet goed was, maar omdat er geen kracht in het vlees was om die te houden. Ik heb wel eens de volgende vergelijking gelezen die dit duidelijk kan maken. Stel je eens een heel kundige houtsnijwerker voor, die uit een stuk hout de schitterendste figuren kan maken. Hij beschikt ook over het beste gereedschap. Geef die man nu eens een stuk vermolmd hout. Daar kan hij niets mee beginnen. Aan hem ligt het niet, hij is kundig genoeg. Het ligt ook niet aan zijn gereedschap, dat is van de beste soort. Waar ligt het dan aan? Inderdaad, aan dat stuk hout. Nou, zo is het ook met de wet en ons. Aan God ligt het niet, Hij is volmaakt 'kundig'. Het ligt ook niet aan de wet, die is 'heilig, rechtvaardig en goed' zagen we in het vorige hoofdstuk. Het ligt dus aan ons dat de wet niet tot zijn recht komt. Het is door ons vlees dat de wet krachteloos is. Het geweldige is nu dat God ons niet heeft laten voortmodderen. Toen het duidelijk was geworden dat het voor de wet onmogelijk was jou vrij te maken van de zonde en de dood

ging God aan het werk. Hij zond Zijn eigen Zoon als, Mens in deze wereld. Op het kruis van Golgotha heeft God in Zijn Zoon de zonde veroordeeld.

Je moet wel goed in de gaten houden dat wat hier in vers 3 staat over "gelijk aan het vlees van de zonde", slaat op de vleeswording d.w.z. menswording van de Heer Jezus. Hierin is Hij aan ons mensen gelijk geworden, maar let op: met uitzondering van de zonde. Hij heeft dus niet deelgenomen aan het boze, zondige vlees dat wij als mensen van nature vanaf onze geboorte bezitten, omdat wij uit zondige ouders geboren zijn. Het gelijk worden aan ons ziet op Zijn uiterlijke verschijning, waarbij Hij in niets van ons te onderscheiden was. Alleen toen de Heer Jezus aan het kruis hing en dan ook nog alleen tijdens de laatste drie uren, heeft God de zonde in het vlees geoordeeld. Hij heeft er volkomen mee afgerekend, hem voor eeuwig weggedaan.

De nieuwe krachtbron, die vanaf nu in je leven wil werken, is de Heilige Geest. Als je je door Hem laat leiden zul je ook de rechtvaardige eis van de wet vervullen. Hé, ben je dan toch nog aan de wet onderworpen? Nee, zeker niet. Maar denk je dat de Heilige Geest je iets zal laten doen dat tegen de wet ingaat? Natuurlijk niet. Daarom, als jij je door de Geest laat leiden zul je, om zo te zeggen, automatisch doen wat de wet zegt. Toch is dat niet het doel van het wandelen naar de Geest. Wandelen naar de Geest wil veel meer zeggen. Het wil zeggen dat je de Geest de ruimte geeft in je leven en dat Hij je denken vult.

Waar jij je door laat leiden komt tot uiting in je manier van denken. Waar richt jij je gedachten op? Waar verlang je naar? Je bent bekeerd. Je hebt nieuw leven. Je hebt de Heilige Geest ontvangen. Ondanks de strijd die je nog wel eens zult hebben, richt je je toch op heel andere dingen dan voor je bekering. Toen bedacht je vleselijke dingen, je leven was op jezelf gericht. Wat was het resultaat daarvan? Niets anders dan de dood. Nu bedenk je geestelijke dingen, je leven is op God gericht. Wat is daar het resultaat van? Leven en vrede! Het echte, het ware leven heb je innerlijk ontvangen en komt naar buiten en wordt zichtbaar in je manier van leven. Je bekijkt de dingen om je heen heel anders dan je altijd gedaan hebt. Het leven heeft nu pas inhoud gekregen. Je kent God en je kent Christus. Er is ook vrede in je hart, omdat alles met God in orde is. Lees hoofdstuk 5 vers 1 en 2

nog maar eens. Die vrede zul je steeds dieper beleven als je je in alle dingen van je leven overgeeft aan God, dus op Hem gericht blijft.

Met het vlees is dat totaal anders. In het vlees is geen enkel verlangen aanwezig naar leven en vrede. Integendeel, wat het ook maar kan bedenken, het is altijd vijandschap tegen God. Het vlees is onverbeterlijk slecht. Het wil en kan zich niet aan Gods wet onderwerpen. Houd steeds goed in de gaten wat hier allemaal als kenmerkend voor het vlees wordt opgesomd en wat kenmerkend is voor de Geest. Dan zul je al gauw herkennen of een bepaald verlangen uit het vlees voortkomt of uit het nieuwe leven.

Lees nog eens Romeinen 8 vers 1 tot en met 7.

Verwerking:

Wat is het verschil tussen wandelen naar het vlees en wandelen naar de Geest?

ALS DE GEEST IN JE WOONT ...

---

25. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 8 vers 8 tot en met 14

Het is voor iemand die in het vlees is, niet mogelijk om iets te doen wat God fijn vindt. 'In het vlees zijn' betekent gericht zijn op jezelf, je eigen bekwaamheden, je eigen inspanningen, je eigen plannen en voornemens. Zelfs als iemand 'in het vlees' zou proberen God een plezier te doen door de wet te houden, is dat voor God onaanvaardbaar. Het uitgangspunt is verkeerd. God heeft met het vlees, de door de zonde verdorven natuur van de mens, voorgoed afgerekend. Hoe zou Hij daar dan nog iets van kunnen aannemen? Er is echt een definitieve scheiding tussen God en het zondige vlees. Maar wie Gods Geest heeft ontvangen is niet meer in het vlees, maar in de Geest. De klemtoon ligt op God. Het is de Geest van GóD, die nu in je woont. De Geest van God maakt niet jou belangrijk, maar Christus. Door de Geest van God ben je met Christus verbonden, hoor je bij Hem.

Wie de Geest van Christus niet heeft, hoort niet bij Hem. Waarom wordt hier nu ineens gesproken over de Geest van Christus? Ik denk om je te laten zien dat de Geest die jij ontvangen hebt, dezelfde Geest is die ook Christus in Zijn leven hier op aarde leidde. Als je de evangeliën leest zie je dat voortdurend. Je moet bijvoorbeeld eens kijken naar de verzoeking in de woestijn in Lukas 4 vers 1. Je leest daar hoe Hij, vol van de Heilige Geest, terugkeerde van de Jordaan om naar de woestijn te gaan. En ook toen Hij in de woestijn was, liet Hij Zich door de Geest leiden. Daardoor bleef Hij overeind in de verzoeking. Hij bleef op God gericht. Dat wil de Geest ook bij jou doen. De Geest van God woont in jou, omdat Christus in jou is. De Geest van God kan Zich alleen verbinden met iets dat van Christus is. Dat houdt in dat het lichaam, zoals het door de zonde gebruikt werd voor verkeerde praktijken, dood is. Anders kon Gods Geest er niet in komen wonen. Maar nu Christus in jou is, is het volkomen op zijn plaats dat de Geest er woont om in het leven dat jij nu leeft de heerschappij te hebben, precies zoals dat bij Christus het geval was.

Er is nog iets belangrijks verbonden aan de inwoning van Gods Geest in jou. Dat heeft te maken met de opstanding van je sterfelijk

lichaam. Je lichaam is nog onderworpen aan de gevolgen van de zonde. Het kan ziek zijn en ook sterven. Maar kijk eens naar wat God gedaan heeft met de Heer Jezus. God heeft de Heer Jezus uit de doden opgewekt. Hoe moet dat nu met jou? Je lichaam is nog sterfelijk. Hoe valt dat te rijmen met de Geest van God Die in jou woont en die alles te maken heeft met het leven? Het antwoord is dat God daarom ook jouw sterfelijk lichaam levend zal maken, net zoals Hij bij de Heer Jezus gedaan heeft, juist omdat Zijn Geest in ons woont. Uit andere teksten, bijvoorbeeld Filippi 3 vers 21, kun je weten dat dat zal gebeuren bij de wederkomst van de Heer Jezus.

Dit alles legt je een zekere verplichting op. Je bent een schuldenaar geworden om te leven in overeenstemming met de plaats die God je heeft gegeven. Hij heeft je ook voorzien van dat wat daarvoor nodig is: het nieuwe leven en de Heilige Geest. Aan het vlees heb je geen enkele verplichting meer. Het heeft geen recht meer op je, want je bent wat je vroegere leven betreft gestorven. Je hebt nog wel het vlees in je, maar dat moet je geen kans geven om zich te laten gelden. Als je toch naar het vlees leeft zul je sterven, dat kan niet anders. Gods oordeel over het vlees verandert nooit. Maar je hebt nu de mogelijkheid om het vlees elke kans te ontnemen om in je leven weer heerschappij te krijgen. Door de kracht die de Geest je geeft, zul je de aansporingen van de zonde in je lichaam om je tot verkeerde dingen te brengen, het zwijgen kunnen opleggen.

Dan zul je het leven met God be-leven zoals God het bedoeld heeft. Ieder mens die door de Geest van God geleid wordt lijkt op de Zoon van God met een hoofdletter, de Heer Jezus. Zonen van God zijn mensen in wie God de Zoon herkent. De Zoon deed alles volmaakt tot heerlijkheid van God. In Hem vond God Zijn vreugde, Zijn welbehagen. Als jij je door de Geest laat leiden zal God ook aan jou vreugde beleven.

Lees nog eens Romeinen 8 vers 8 tot en met 14.

Verwerking:

Hoe kun je de werkingen van het lichaam doden?

ERFGENAAM VAN GOD

---

26. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 8 vers 15 tot en met 21

Door de Geest van God geleid worden is toch heel wat anders dan je leven in te richten volgens een of andere wet. Wanneer een wet je leefregel is stel je je gelijk aan een slaaf. Een slaaf leeft niet vanuit een innige verbinding met zijn meester. Hij moet eenvoudig doen wat hem opgedragen wordt. De angst om iets verkeerd te doen speelt op de achtergrond steeds mee. De geest, dat is het nieuwe leven, dat je nu ontvangen hebt, heeft niets met slavernij en angst te maken. De geest die je ontvangen hebt is een geest van zonschap. Dat is even wat anders! Hierdoor roep je God als Vader aan. Je zegt: Abba, Vader. Dat geeft een vertrouwelijke en vriendschappelijke omgang aan. Je kent je Vader als iemand die heel dicht bij je is, en bij Wie jij heel dicht gebracht bent. Hij heeft jou lief en jij vertrouwt Hem volledig. Je bent in een familierelatie met Hem gebracht. Je bent Zijn kind geworden.

De Heilige Geest, die in je woont, getuigt met je eigen geest (dat is dus het nieuwe leven dat je ontvangen hebt) dat je een kind van God bent. Je bent een kind van je ouders, omdat je uit hen geboren bent. Dat is een voldongen, onherroepelijk feit. Daar verandert ook niets of niemand wat aan. Een kind van God ben je, omdat je uit God geboren bent. Daar verandert niets of niemand wat aan. Daarom is het: eenmaal een kind van God, altijd een kind van God. In een kind komen de karaktertrekken van de ouders naar voren. Zo komen ook in een kind van God de eigenschappen van God tot uiting. In Filippi 2 vers 14 tot 16a lees je daar wat over. Daar gaat het meer over je verantwoordelijkheid. Hier, in Romeinen 8, gaat het meer over je voorrechten. Dit hoofdstuk staat er bol van. En het wordt steeds mooier en rijker. Als je een kind bent, dan ben je ook een erfgenaam. Een erfgenaam is iemand die een bepaalde bezitting van een ander krijgt. God is eigenaar van de schepping. Hij zal Zijn bezitting aan jou geven, wanneer je met Christus verheerlijkt zult zijn. Want Christus is dé Erfgenaam. Jij bent mede-erfgenaam met Hem. Wat je ontvangt, ontvang je altijd in verbinding met Hem.

Tenminste, als je ook met Hem lijdt. Als je met Hem lijdt is dat het bewijs dat je het nieuwe leven bezit. Want het gaat hier om een lijden dat ook de Heer Jezus gekend heeft toen Hij hier op aarde was. Hij heeft geleden in deze schepping, waar Hij zag hoe de zonde zijn verwoestende werk had gedaan en deed. Op dezelfde manier zul jij ook lijden als je om je heen de gevolgen van de zonde ziet. Wat een misbruik maakt de mens van al het door God geschapene! Hij gebruikt alles tot zijn eigen grootmaking en bevrediging. Jij verlangt toch zeker ook naar het moment dat de erfenis (de schepping) weer in handen van de rechtmatige Eigenaar zal zijn? Paulus in elk geval wel. Hij zag uit naar die toekomstige heerlijkheid die hij te zien zou krijgen. Het lijden dat hij nu te verdragen had, zonk daarbij in het niet. Dat is voor jou een bemoedigende les. Hoe meer die heerlijke toekomst een realiteit voor je is, des te meer zul je in staat zijn de nare dingen, die je als gelovige meemaakt, te verdragen.

Weet je wat "de openbaring van de zonen van God" betekent? Dat betekent dat er een moment komt dat alle zonen van God (dat zijn alle gelovigen) zichtbaar in deze schepping zullen verschijnen om samen met de Heer Jezus over de schepping te regeren. Door het wanbeleid dat de mens nu voert, levert de schepping bij lange na niet de opbrengst op die God erin gelegd heeft. Ondanks alle pogingen die de mens in het werk stelt om tot een eerlijke verdeling van de rijkdommen van de schepping te komen, wordt de chaos steeds maar groter. De mens vertrouwt op zijn eigen kunnen, maar vergeet dat hij een in de zonde gevallen mens is. In zijn val heeft hij de schepping meegesleept. De schepping is dus niet vrijwillig aan de vruchteloosheid onderworpen, maar door de bewuste zonde van de mens.

Toch is er hoop voor de schepping. Ze zal vrijgemaakt worden. De vloek rust nu als een slavenjuk op de schepping. Dat is te zien aan de vergankelijkheid die aan alles kleeft. Vergankelijkheid van de schepping betekent dat de schepping naar beneden gehaald is naar een lagere toestand. Ze heeft niet meer die heerlijke toestand van het paradijs. Dat naar beneden halen komt door het verderf dat samen met de zonde in de schepping toegang kreeg. Maar het ogenblik dat de kinderen van God in de heerlijkheid zullen zijn is heel dichtbij. Als de Heer Jezus hen heeft opgehaald zullen ze echt vrij zijn en onaantastbaar voor het verderf in de schepping. En heel spoedig daarna zal de schepping worden vrijgemaakt. Zie je er ook naar uit?

Lees nog eens Romeinen 8 vers 15 tot en met 21.

Verwerking:

Kun jij nazeggen wat Paulus in vers 18 zegt?

DE GEEST KOMT JE ZWAKHEID TE HULP

---

27. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 8 vers 22 tot en met 27

Je zou voor de aardigheid eens op moeten zoeken hoe vaak de woordjes 'wij weten' in de verschillende brieven voorkomen. Dat zijn woordjes die alleen in de mond van een christen passen. De mens zonder God geeft hoog op van zijn zogenaamde 'weten'schap. Hij probeert door onderzoek alles te weten te komen. Toch heeft de eenvoudigste christen een bron van kennis in zich waar de hooggeleerden van deze wereld geen weet van hebben. Door de Geest van God die in hem woont heeft hij inzicht in de ware toestand waarin de schepping verkeert. Hij voelt mee met de nood waarin zij zich bevindt. Het zuchten van de schepping zie je bijvoorbeeld in het dierenrijk waar het zwakke en zieke geen kans op overleven heeft. Of kijk eens naar het plantenrijk. Ook daar gaat van het kortstondige van de pracht een roep uit naar een nieuwe schepping.

Deze verzuchtingen worden vergeleken met iemand die in barensood is en die op het punt staat nieuw leven ter wereld te brengen. De barensood van de schepping wijst vooruit naar de nieuwe geboorte van de schepping. In Mattheüs 19 vers 28 noemt de Heer Jezus dat 'de wedergeboorte'. Dan zal de Zoon des mensen (de Heer Jezus) zitten op de troon van Zijn heerlijkheid en alles zo besturen dat de schepping beantwoordt aan haar doel: een zegen te zijn die God aan de mens geeft om daarvan te genieten. Innerlijk heb jij al een vernieuwing ondergaan. De eerste vruchten (eerstelingen) van de Geest heb je ontvangen toen je het nieuwe leven kreeg. Het nieuwe leven is een werk van de Heilige Geest. Jij bent al een nieuwe schepping (zie 2 Korinthe 5 vers 17 en Galaten 6 vers 15) omdat God je helemaal in verbinding ziet met Christus en Zijn volbrachte werk. Alleen moet je lichaam nog verlost worden. Als je bedenkt dat je lichaam nog ziek en moe kan zijn en pijn kan lijden, besef je dat je door je lichaam nog met deze schepping verbonden bent. Daarom is er naast het zuchten van de schepping ook het zuchten bij jezelf. Je verlangt en ziet uit naar de verlossing van je lichaam. Dat zal gebeuren als de Heer Jezus terugkomt om ons op te halen en naar het Vaderhuis te brengen. Hij zal dan jouw lichaam van vernedering veranderen in een lichaam dat lijkt op Zijn lichaam zoals Hij dat Zelf

nu al heeft, een verheerlijkt lichaam. Zo lees je dat in Filippi 3 vers 21. In het vers dat daaraan vooraf gaat staat dat wij de Heer Jezus Christus als Heiland verwachten. Heiland betekent verlosser.

Je ziet hier dus dat de Heer Jezus niet alleen de Verlosser is voor je zonden, maar ook voor je lichaam. Het eerste is gebeurd toen de Heiland stierf aan het kruis. Het laatste zal pas gebeuren bij Zijn komst. Laat je daarom niet in de war brengen door mensen die zeggen dat je niet ziek hoeft te zijn. Ziekte is door de zonde in de wereld gekomen. De zonde is wel door God in Christus geoordeeld, maar daarmee zijn niet alle gevolgen van de zonde weggedaan, niet in de schepping en ook niet in je lichaam. God gebruikt het om je verlangen naar het volle resultaat van het werk van Christus levendig te houden. Als het jou voor de wind gaat vergeet je dat gemakkelijk.

God wil dat jij leeft in hoop, dat je gericht bent op de toekomst. Dan zal de behoudenis compleet zijn: je ziel en je lichaam zullen niet meer door de gevolgen van de zonde kunnen worden aangetast. Nu is die volle behoudenis er nog niet. Als dat wel zo was hoefde je nergens meer op te hopen. Hoewel je nog niet gezien hebt waarop je hoopt, weet je toch zeker dat het komt. Maar omdat je het nog niet hebt en nog moet wachten, is er volharding nodig. De moeilijkheid is dat het wachten wat lang kan gaan duren. Het kan allemaal wel eens zwaar gaan wegen en soms zie je alles niet meer zo zitten.

Wat is het dan geweldig te weten dat de Geest je zwakheid te hulp komt. Je kunt van die momenten of zelfs tijden hebben, dat je niet weet hoe je aan God moet vertellen hoe je je voelt. Je kunt er geen woorden voor vinden. Maar de Geest die in je woont weet het wel. Hij maakt zich één met hoe jij je voelt in deze schepping die onder de vloek ligt. Hij vertelt aan God wat jij niet onder woorden kunt brengen. God doorzoekt je hart en ontmoet daar als het ware de Heilige Geest. Wat de Geest dan vertelt aan God komt bij God nooit verkeerd over. De Geest weet precies hoe Hij al je ervaringen aan God moet vertellen. Hoe goed is God toch dat Hij ons zo helpt bij onze zwakheden.

Lees nog eens Romeinen 8 vers 22 tot en met 27.

Verwerking:

Waar hoop jij op?

GEROEPEN NAAR HET VOORNEMEN VAN GOD

---

28. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 8 vers 28 tot en met 30

Dit keer maar drie verzen. Omdat ze boordevol zegeningen zitten moet, je ze rustig doornemen en op je laten inwerken. Het begint weer met dat 'wij weten' wat je ook in vers 22 vond. Het geeft een tegenstelling aan met vers 26. Daar stond dat wij niet weten wat we bidden zullen. Als je aan den lijve en in je geest voelt hoezeer alles door de zonde is aangetast, geeft dat een gevoel van machteloosheid, een gevoel van een er-niet-tegenop-kunnen. Je zou er neerslachtig van kunnen worden. En dan komen die woordjes die een grote bemoediging inhouden: "Maar wij weten". Dat is de taal van het geloof. Als je ziet dat alles om je heen vergaat en je eigen lichaam ook zo broos is, mag je weten dat voor hen die God liefhebben alle dingen meewerken ten goede.

Wat een grote troost is het te weten dat God boven alle vergankelijkheid staat. Hij gebruikt het zelfs om de Zijnen er rijker door te maken (in hun geloofsleven wel te verstaan). Is het ook niet jouw eigen ervaring dat iets akeligs dat je meemaakte je dichter bij God heeft gebracht? Let er wel op dat hier staat "hun die God liefhebben". Het zomaar, zonder meer, zeggen dat alle dingen meewerken ten goede is niet waar. Je kunt dit alleen zeggen als je God liefhebt. Je liefde tot God zal ervoor zorgen dat je niet gaat twijfelen aan Hem, ook als het in je leven tegenzit. Hij laat echt alle dingen meewerken ten goede. Dat laat geen uitzondering toe. Zou dat ook gelden voor zonden die je doet? Ja. Die ervaring heeft Petrus opgedaan. Hij heeft de Heer drie keer verloochend. Hij heeft daarover berouw gehad en daardoor vergeving ontvangen. Dat is wel noodzakelijk. Maar hij heeft de Heer Jezus daardoor meer liefgekreten toen hij merkte dat de Heer hem niet had losgelaten. Hij heeft zichzelf en de Heer beter leren kennen. Maar 'alle dingen' heeft in de eerste plaats te maken met ons leven van alle dag. Alle dingen die zich daarin kunnen voordoen laat God meewerken ten goede. Ziekte, werkloosheid, armoede, invaliditeit (geheel of gedeeltelijk), een lichamelijk gebrek, een ongeluk, een sterfgeval, al die dingen gebruikt Hij om je los te maken van de zaken om je heen en je aandacht en je verlangen te richten op de eeuwige dingen.

Hoe reëel zijn de eeuwige dingen voor jou? Weet je dat God in de voorbije eeuwigheid een voornemen heeft gehad om jou te roepen? Je was er nog lang niet, maar toch dacht God al aan jou. Hij kende je al lang van te voren als iemand voor wie Hij een geweldige bestemming in petto had. Want het is toch niet niks dat Hij jou aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig wil maken? Dat is haast niet te geloven. Maar God zegt het. Hij heeft het uitgedacht toen er nog niets geschapen was en nog geen mens leefde en ook de zonde nog niet in de wereld was. En wat God uitdenkt en zegt, dat doet Hij ook. Hij is in staat om mensen die niets anders zijn dan arme, nietige, opstandige, verloren schepseltjes te laten lijken op Zijn Zoon. Dan moet er wel een enorme verandering gekomen zijn in hun situatie. Die verandering is er gekomen door wat de Heer Jezus heeft gedaan. Daarom zal Hij onder al die mensen die op Hem lijken de voornaamste plaats, de plaats van eer en aanzien innemen. Daar gaat het God om. Hij wil graag dat Zijn Zoon het stralende middelpunt zal zijn van alle verlost, onder wie jij je ook mag rekenen.

Wat je door deze verzen duidelijk wordt is, dat God werkt volgens Zijn eigen voornemen. Wat jij als zondaar gedaan hebt, daarover wordt in deze verzen niet gesproken. Je mag hier in Gods hart kijken, om te weten dat Hem niets uit de hand loopt, al lijkt alles om je heen daar mee in strijd. Hij heeft een doel met jouw leven en Hij bereikt dat ook. In vers 30 zie je op welke manier Hij dat doel bereikt. Steeds zie je wat Hij gedaan heeft. Hij had je al bestemd tot het doel van vers 29 toen je nog niet geboren was. Toen je geboren was bleek je een zondaar te zijn die geen deel kon hebben aan de heerlijkheid van God. Toen riep God je tot Zich om je duidelijk te maken dat Hij niet wilde dat je verloren ging maar dat Hij een plan had waar jij bij hoorde. Zoals je was kon Hij dat plan niet uitvoeren. Daarom rechtvaardigde Hij je. Wat dat is heb je in de vorige hoofdstukken al gelezen: je bent iemand die bij God hoort, want alles van jou wat niet bij God hoort, is weggedaan in het werk van de Heer Jezus. In plaats daarvan heb je nieuw leven ontvangen dat zich thuis voelt bij God. En om het compleet te maken: God ziet je al als verheerlijkt. Voor Hem is het allemaal al afgerond. Wat God Zich voorneemt zal ook gebeuren. Als Hij garant staat, zou jij dan nog aan de uitkomst kunnen twijfelen?

Lees nog eens Romeinen 8 vers 28 tot en met 30

---

en dank God voor Zijn voornemen.

GOD IS VÓÓR JOU!

---

29. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 8 vers 31 tot en met 39

Je hebt zojuist een machtig slotakkoord gelezen. Paulus is daartoe gekomen, omdat hij onder de indruk is geraakt van alles wat God gedaan heeft. Hij heeft jou dat in de voorgaande hoofdstukken uitvoerig verteld. Als je dat nog eens op je laat inwerken, kun je niet anders dan tot de uitroep komen: "Wat zullen wij dan hierop zeggen?" God Zelf is vóór ons. Misschien heb je daar wel eens aan getwijfeld. Je wist dat de Heer Jezus voor je zonden gestorven was, zodat God je niet meer kon straffen. Dat was op zich een hele opluchting. Ondanks dat bleef je wat bang voor God, die toch maar die strenge Rechter was, die tegen je was. Maar nu heb je gezien dat het tegendeel waar is. God heeft Zelf alles in orde gemaakt door Zijn Zoon te geven. Op een duidelijker manier heeft Hij Zijn liefde voor jou niet kunnen bewijzen. Hij heeft Hem niet gespaard om jou wel te kunnen sparen. En dat is nog niet alles.

God zal jou met Zijn Zoon ook alle dingen schenken. Alles wat God aan de Heer Jezus heeft gegeven als loon op Zijn werk, zul jij met Hem delen. Dat is even wat! Zijn er nog mensen of engelen die een beschuldigende vinger naar je willen uitsteken? God neemt het voor je op! Jij bent iemand die Hij heeft uitverkoren om bij Hem te zijn. Hij is het die rechtvaardigt. Hij spreekt je vrij, omdat Hij jou ziet in Christus. Daarom kan ook niemand je meer veroordelen, want Christus is gestorven voor je zonden. Ja, nog meer, Hij is ook opgewekt tot je rechtvaardiging. Christus is nu in de hemel en God heeft Hem de plaats van eer gegeven, aan Zijn rechterhand. Christus heeft de overwinning behaald en de beloning gekregen die Hem toekomt.

Maar dat wil niet zeggen dat Hij daar is om, met eerbied gezegd, op Zijn lauweren te rusten. Hij zet zich in voor de Zijnen die nog op aarde zijn door voor hen te bidden. Hij spreekt voortdurend met God over jou, omdat Hij uit eigen ervaring weet hoe moeilijk het is om te leven in een wereld waar met God en Zijn Woord geen rekening wordt gehouden. Alles wat jij meemaakt, kent Hij uit eigen ervaring.

Hij kan met je meevoelen, want Hij is niet vergeten wat Hijzelf meemaakte toen Hij hier leefde.

Hoe groot je lijden ook is, niets kan je scheiden van de liefde van Christus. Zijn liefde gaat juist des te meer naar je uit als je verdrukt of vervolgd wordt, omdat je achter Hem aan wilt gaan en de wil van God wilt doen. Zijn liefde stelt jou in staat dwars door alle gevaren heen te gaan en die te overwinnen. Je bent dan meer dan een overwinnaar. Je bent een overwinnaar die alle eer geeft aan Hem, die jou heeft liefgehad. Je kunt in opperste zekerheid zeggen, dat er niets is wat je kan scheiden van de liefde van God. De dood kan je niet scheiden van de liefde van God. Als je zou sterven ga je direct naar de Heer Jezus in wie de liefde van God tot je gekomen is. Het leven kan je niet scheiden van de liefde van God. Alle problemen, moeiten en zorgen die je in je leven kunt meemaken, geven God gelegenheid je Zijn liefde te laten ervaren. Ook engelen zijn niet in staat je te scheiden van de liefde van God. De duivel is een machtige engelenvorst die in opstand is gekomen tegen God en die andere engelen in die opstand meesleepte. Zij zijn er voortdurend op uit om een scheiding te brengen tussen jou en de liefde van God. Maar het zijn overwonnen vijanden. Ze zijn door de Heer Jezus verslagen en aan Hem onderworpen. Voor de overheden of regeringen geldt hetzelfde. Zij kunnen het de gelovigen knap lastig maken door allerlei wetten af te kondigen die gelovigen niet kunnen houden, omdat die wetten hen verhinderen God te dienen. Ook allerlei dingen die om je heen gebeuren of die nog gaan gebeuren kunnen je niet scheiden van de liefde van God. Je kunt horen van natuurrampen of dreiging van oorlog. Het hoeft je niet benauwd te maken. De liefde van God blijft bij je. Bij machten kun je denken aan geestelijke machten, die op een heel listige manier proberen je geloof te ondermijnen, zodat je aan de waarheid van God gaat twijfelen. De liefde van God is altijd groter. Laat je ook niet beetnemen door de hoge prestaties van de mens, die in zijn hoogmoed op allerlei gebied steeds hoger wil klimmen. De liefde van God gaat daar ver bovenuit. Christus Jezus, onze Heer, is opgevaren boven alle hemelen (Efeze 4 vers 10). Hij heeft daar als overwinnaar plaats genomen aan de rechterhand van God. Kan een diepe val je scheiden van de liefde van God? Hoe diep je ook gevallen bent, ook daar is de liefde van God aanwezig. De liefde van God in Christus Jezus, onze Heer daalde af tot jou, een ellendig, gevallen schepsel. Hij ging nog dieper, tot in het oordeel over jouw zonden dat

Rotsvast 1

Christus in volle hevigheid trof en Hij legde Hem in het stof des doods. God deed dat om jou op te tillen en je te brengen aan Zijn Vaderhart.

Er is echt niets en niemand die jou zal kunnen scheiden van deze liefde van God die op zo'n alles overtreffende wijze in Christus Jezus, onze Heer, voor arme, verloren zondaars zichtbaar is geworden. Neem er nu de tijd voor om God en de Heer Jezus te danken en te prijzen. Hij is het waard, want alles is van Hem uitgegaan.

Lees nog eens Romeinen 8 vers 31 tot en met 39.

Verwerking:

Zing een lied van overwinning tot eer van God!

PAULUS' LIEFDE VOOR ISRAËL EN DE VOORRECHTEN VAN ISRAËL

---

30. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 9 vers 1 tot en met 5

Met hoofdstuk 9 begint in deze brief een nieuw onderwerp. Dit nieuwe onderwerp gaat over Israël. God heeft allerlei beloften aan Israël gedaan. Na alles wat je nu hebt ontdekt in deze brief, lijkt het wel of daar niets meer van terecht kan komen. Want je hebt gezien hoe er voor God geen enkel onderscheid is tussen Joden en heidenen. Ze zijn allemaal even schuldig voor God en kunnen allemaal alleen behouden en gerechtvaardigd worden door het geloof in Christus. Maar dan moet de vraag wel opkomen: hoe zit dat dan met de beloften die God aan Israël gedaan heeft? Komt daar nog wel iets van terecht? Heeft Israël nog wel een speciale plaats in de gedachten van God?

Misschien weet je nog niet zoveel van de profetieën, de voorzeggingen, die in het Oude Testament over Israël zijn gedaan. Dan zijn de hoofdstukken 9, 10 en 11 van deze brief een prachtige gelegenheid je een beetje op weg te helpen. Daarin wordt namelijk het verleden, het heden en de toekomst van Israël door de apostel Paulus behandeld: in hoofdstuk 9 het verleden, in hoofdstuk 10 het heden en in hoofdstuk 11 de toekomst. Als je de gebeurtenissen in en rondom Israël een beetje volgt, dan zie je hoe actueel deze hoofdstukken zijn voor de tijd waarin wij leven. Je ziet de inhoud van deze hoofdstukken als het ware voor je ogen gebeuren. Maar laten we de eerste vijf verzen eens van wat dichterbij bekijken.

Wat direct opvalt is de innige liefde die Paulus voor zijn volk heeft. Het is dan ook volkomen ten onrechte wat sommige mensen beweren door te zeggen dat voor Paulus het volk Israël had afgedaan. Het was zijn diepe verlangen dat juist zij deel zouden krijgen aan de gerechtigheid die uit God is. Als je de krachtige taal van vers 1 op je laat in werken, voel je dat hij geen enkel misverstand over zijn houding tegenover Israël wil laten bestaan. In vers 2 krijg je een kijkje in de gevoelens van zijn hart. Dat is geen overdreven taal. Hij geeft met deze woorden uiting aan zijn emoties omdat hij dit volk vurig liefhad, terwijl het volk Christus bleef afwijzen. In vers 3 lees je zelfs

dat hij gewent heeft met een vloek gescheiden te zijn van Christus als zij dan maar behouden zouden worden. Dat is een staaltje van de goddelijke liefde die hij in zijn hart voor dit volk had. Mozes heeft ook eens zoiets gezegd uit liefde voor zijn volk. Zie Exodus 32 vers 32. Maar én Paulus én Mozes waren in zichzelf zondige mensen en daarom kon God onmogelijk aan hun wens gehoor geven. Wat we wel van deze beide Godsmannen kunnen leren is dat hun brandende liefde voor Gods volk niet alleen lippentaal was. Ze wilden zichzelf ervoor opofferen.

Paulus was door natuurlijke banden met dit volk verbonden. Naar het vlees (lichamelijk) waren het zijn broeders. Hij noemt hen Israëlieten, d.w.z. naar de naam die God aan Jakob had gegeven in Genesis 32 vers 28. En dan somt hij 8 voorrechten op die allemaal door God aan dit volk zijn geschonken.

1. Het zoonschap. God had dit volk aangenomen als zoon. Er is een gezegde dat luidt: het is een goed zoon die naar zijn vader aardt. God wilde zo graag dat dit volk op Hem leek. Dat zou een vreugde voor Zijn hart geweest zijn.
2. De heerlijkheid. Gods heerlijkheid woonde in de wolkkolom bij Zijn volk. Daar beschermde Hij hen mee en daardoor leidde Hij hen door de woestijn.
3. De verbonden. Ik zal er twee noemen. Het verbond van God met Abraham hield in dat God op Zich nam (je kunt zeggen: Zichzelf verplichtte) om Abraham te zegenen. Dat was een verbond zonder voorwaarden van Abrahams kant. Daarover lees je in Genesis 15 vers 4 tot 6. En dan nog het verbond van God met het volk Israël dat bij de berg Sinai gesloten werd. Dat was een verbond waarbij het volk zichzelf verplichtte om aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Als ze dat deden zouden ze de zegen van God ontvangen. Daarover kun je lezen in Deuteronomium 27 en 28.
4. De wetgeving. Daardoor had God het volk rechtvaardige wetten gegeven om hen het leven zo gemakkelijk mogelijk te maken.
5. De dienst. God had hun een hele eredienst voorgeschreven om hun te laten weten welke offers Hij van hen wilde ontvangen en ook bij welke gelegenheid Hij dat wilde.

6. De beloften. God had aan Abraham, Izaäk en Jakob beloften gedaan over zegeningen die Hij hun zou geven.
7. De vaderen. Dit zijn in de eerste plaats Abraham, Izaäk en Jakob aan wie God Zich heel speciaal en persoonlijk heeft bekendgemaakt. Je kunt verder ook denken aan grote mannen als Mozes en David enz.
8. De Christus. Dit is het absolute hoogtepunt van de opgesomde voorrechten. De Heer Jezus is uit dit volk geboren. Maar om te waken over Zijn eer voegt Paulus eraan toe: die God is over alles. Een belangrijk getuigenis over de mensheid én de Godheid van de Heer Jezus die in Zijn Persoon beiden volmaakt en volledig aanwezig en verenigd zijn. Om Hem gaat het uiteindelijk in alles en voor altijd. Hij is gezegend tot in eeuwigheid. Amen.

Lees nog eens Romeinen 9 vers 1 tot en met 5.

Verwerking:

Is er in jouw leven ook iemand voor wie je alles over zou hebben als hij/zij gered zou worden? Bid daar nog eens extra voor!

GODS VERKIEZING VAN ISRAËL

---

31. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 9 vers 6 tot en met 13

God wilde Zijn volk Israël zegenen. Die zegen kon alleen dan komen als het volk de Heer Jezus zou aannemen. Want er is geen enkele zegen, die God aan wie dan ook geeft, los van de Heer Jezus. Als God zegent is het altijd in verbinding met Hem. Nu heeft het volk van God de Heer Jezus verworpen en stelt God de zegen ook beschikbaar voor de heidenen. Er is nu geen onderscheid meer tussen Joden en heidenen. Is daarmee het woord van God, dat Hij uitgesproken had over Zijn volk Israël, vervallen? Komt daar nu niets meer van terecht? Nee hoor, zegt Paulus, het woord van God is niet vervallen! Wat God gezegd heeft zal Hij waarmaken.

Maar je gelooft toch niet dat God Zijn zegeningen geeft aan een volk dat Hem de rug heeft toegekeerd? Dat is wat Paulus bedoelt met het tweede deel van vers 6. Iemand kan zich wel een Israëliet noemen omdat hij door geboorte bij dat volk hoort (net zoals jij en ik ons Nederlander noemen omdat wij uit Nederlandse ouders geboren zijn), maar dat is niet voldoende. Er moet nog iets bijkomen. Het moet ook een zaak van het hart zijn. Voor het merendeel van de Israëlieten was het horen bij dat volk alleen maar iets uiterlijks, de buitenkant, een naam. Dat, zegt Paulus, is niet Israël, ook al is iemand dan als Israëliet geboren.

In vers 7 wordt in verbinding met de stamvader Abraham hetzelfde gezegd. Niet iedereen die een nakomeling was van Abraham wordt een kind van Abraham genoemd. Als dat zo was, zou ook Ismaël zo gezien moeten worden en deel aan de zegen moeten hebben. Maar God had bepaald dat de zegen via Izaäk zou lopen. Ismaël is de zoon naar het vlees. Deze zoon werd door Abraham verwekt bij Hagar, de slavin van zijn vrouw Sara. Hij vertrouwde toen niet op God, want God had hem beloofd een zoon te geven die uit Sara geboren zou worden. En uit Sara werd dan ook op Gods tijd de zoon van de belofte, Izaäk, geboren. Als het gaat om de zegen die God wil geven, moet er dus een verbinding met Abraham zijn door middel van Izaäk, want "de kinderen van de belofte worden als nageslacht gerekend".

Toch komt er een nog duidelijker voorbeeld van de verkiezing van God. Bij Abraham was er nog sprake van een zoon van een slavin. Dit is bij Izaäk niet het geval. Izaäk heeft immers twee zonen gekregen bij dezelfde vrouw, Rebekka. Terwijl deze twee zonen (Jakob en Ezau) nog in de moederschoot waren had God al vastgesteld hoe hun verhouding tot elkaar zou zijn: "De oudste zal de jongste dienen". Hoe ze zich tegenover elkaar zouden gedragen, daarvan was toen nog helemaal niets bekend. Toen God dit voornemen uitsprak hadden ze nog niets goeds of kwaads gedaan. Dus los van hun gedrag, los van hun werken, had God Zijn verkiezing van Jakob, de jongste, vastgesteld. Jakob had Hij uitverkoren om de zegen te ontvangen. Jakob had de voorrang boven Ezau. Zo had God het vastgelegd al vóór de geboorte van deze twee jongens.

Daarmee is nog niets ten nadele van Ezau gezegd. Dat is iets wat je goed moet begrijpen. Want je zult ongetwijfeld te maken krijgen met mensen die je willen laten geloven, dat God ook mensen heeft voorbestemd om voor eeuwig verloren te gaan. In het vervolg van dit hoofdstuk zul je wel ontdekken dat daar echt geen sprake van is. Maar deze mensen voeren als bewijs vers 13 uit ons hoofdstuk aan. Het staat er dan toch maar, zeggen ze: "Jakob heb ik liefgehad, maar Ezau heb ik gehaat". Jazeker, het staat er. Maar er gaat nog iets aan vooraf: "zoals geschreven staat". Waar staat dat dan geschreven? Dit staat geschreven helemaal aan het eind van het Oude Testament, in het boek Maleachi. Aan het eind van een lange geschiedenis waarin de nakomelingen van Jakob en Ezau zichzelf hebben kunnen bewijzen. De echte nakomelingen van Jakob hebben in de loop van de tijd hun zwakheid laten zien, maar ook hun verlangen naar de zegen van God. Zo is dat in het leven van Jakob zelf ook tot uiting gekomen. En dáárom zegt God: "Jakob heb ik liefgehad". De nakomelingen van Ezau daarentegen hebben in de loop van de tijd laten zien dat ze geen enkel belang stelden in de zegen van God. In Hebréeën 12 vers 16 en 17 lees je over Ezau als een ongoddelijke die voor één gerecht zijn eerstgeboorterecht verkocht. Hij werd verworpen omdat er bij hem geen plaats voor berouw was. Deze karaktertrekken vind je in zijn nageslacht terug. En dáárom zegt God: "Ezau heb ik gehaat".

Wat God in deze verzen wil laten zien is, dat Hij al bij de oorsprong van het volk Israël te werk is gegaan volgens Zijn eigen verkiezing. Zijn zegen stroomt naar bepaalde mensen toe. Niet, omdat die mensen dat verdiend zouden hebben, maar omdat Hij hen daartoe

heeft uitverkoren. Het komt allemaal voort "uit Hem die roept". Het is voor jou belangrijk goed te zien dat God op deze wijze in het verleden heeft gehandeld. Op dezelfde wijze handelt God ook nu. Want als God te werk gaat volgens Zijn eigen verkiezing hoeft Hij Zich niet te beperken tot Israël, maar kan Hij Zijn verkiezing ook laten gelden voor de heidenen. Jij bent daarvan het levende bewijs. Hoewel je (hoogstwaarschijnlijk) niet tot Zijn aardse volk behoort en je wel zult toegeven dat je het niet verdiende, heeft God jou uitverkoren om je te zegenen.

Er volgt over dit onderwerp nog meer, maar als je dit gedeelte een beetje begrepen hebt, zal het je bewondering voor God wel groter hebben gemaakt.

Lees nog eens Romeinen 9 vers 6 tot en met 13.

Verwerking:

Laat eens op je inwerken dat God jou heeft uitverkoren. Wat is je reactie?

GOD IS SOEVEREIN

---

32. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 9 vers 14 tot en met 18

In de voorbeelden van het vorige stukje is heel duidelijk naar voren gekomen dat God volgens uitverkiezing te werk gaat. Dan komt er direct tegenstand. Die tegenstand kun je bij jezelf voelen opkomen, zo van: het is toch wel oneerlijk, onrechtvaardig, van God om op die manier met mensen om te gaan. Dat wij dit kunnen denken of zeggen komt, omdat wij te veel de mens in het middelpunt van onze gedachten plaatsen en niet God. Paulus kapt die gedachtegang direct af met: "Volstrekt niet!"

Om dit "volstrekt niet" toe te lichten neemt hij twee andere voorbeelden uit het Oude Testament. Deze voorbeelden dienen ertoe om ons te laten zien dat God handelt naar Zijn eigen wil. God heeft, zoals dat wel genoemd wordt, een soevereine wil. Hij is de enige die handelen kan en handelen mag naar Zijn eigen goedgevoelen, zonder dat Hij de mens daar rekenschap van hoeft te geven. Dit betekent niet dat God maar willekeurig te werk gaat. Hij is niet de grillige heerser die onbeheerst beslissingen neemt en uitvoert. Wat God doet kan Hij altijd tegenover iedereen verdedigen. Maar als wij, mensen, menen God te kunnen beoordelen, meten wij ons een houding aan die ons niet past. Dan zijn wij niet in staat het doen van God te begrijpen. Om iets te begrijpen van wat God doet, zullen we ons anders moeten opstellen. We moeten beginnen met te erkennen dat Hij God is, Die het recht heeft te doen wat Hij goed acht. We zullen ook moeten erkennen dat wij maar nietige mensjes zijn, schepselen die helemaal afhankelijk zijn van hun Schepper.

In deze houding kun je iets gaan begrijpen van wat God tegen Mozes zegt: "Ik zal Mij ontfermen over wie Ik Mij ontferm en Mij erbarmen over wie Ik Mij erbarm". Hé, dat lijkt op het eerste gezicht toch die onrechtvaardigheid, die willekeur van God te bevestigen. Nou, als je nu eens nagaat waaróm God dat tegen Mozes zegt, wat de aanleiding daartoe is, dan ga je daar vast anders over denken. Want wat is het geval? Omdat Mozes zo lang wegbleef had het volk een gouden kalf gemaakt en daar zijn eer aan gegeven. Dat was pure afgoderij! En wel door het hele volk! Dat betekende dat God het hele

volk zou moeten oordelen. Maar op grond van de voorbede van Mozes is er ontferming en erbarming. Zó ontfermend en erbarmend is God, dat Hij niet het hele volk van voor zijn aangezicht wegvaagt, maar zich over een aantal ontfermt en erbarmt. Deze geschiedenis maakt duidelijk dat het niet gaat om het doen en laten van de mens ("het ligt niet aan hem die wil, ook niet aan hem die loopt") maar dat het gaat om de ontfermende God.

Na het voorbeeld van de ontferming van God komt er nu een voorbeeld van het oordeel van God. Vers 17 begint met: "De Schrift zegt tot Farao". Wanneer je deze aanhaling in Exodus 9 opzoekt, zul je zien dat het de Here God Zelf is Die dit tot Farao zegt. Als dan hier in Romeinen 9 staat dat 'de Schrift' het zegt, wil dat dus zeggen dat God en de Schrift één en dezelfde zijn. (Even tussen haakjes: Het onmetelijke belang van de Bijbel om te weten wat God gezegd heeft, wordt hiermee dik onderstreept. Maak daarom het Woord van God tot je eigendom. Je zult dan God leren kennen en bewaard blijven voor dwaling.) Farao is door God verwekt met een tweeledig doel: God wilde aan hem Zijn macht betonen en God wilde Zijn naam verkondigen op de hele aarde. Hiervoor kon Farao gebruikt worden door God. Maar denk nu niet dat Farao een willoos werktuig was! Farao bleef volledig verantwoordelijk voor zijn eigen houding en handelen tegenover God. Het was dan ook pas nadat Farao verschillende malen zijn eigen hart had verhard dat God zijn hart verhardde. Pas daarna gebruikte God hem als een voorbeeld van het oordeel dat Hij over mensen moet brengen die zich tegen Hem blijven verzetten. God ontfermt zich over wie Hij wil (zoals over sommigen van Israël, waar geheel Israël te veroordelen was) en Hij verhardt wie Hij wil (zoals Farao, die ook te veroordelen was).

Je kunt je nu nog afvragen: maar hoe zit dat dan met dat verwekken? Wil dat zeggen dat God hem met dat doel geboren heeft laten worden? Nee! Verwekken wil hier zeggen dat God de geschiedenis van het leven van Farao zo heeft bestuurd, dat Farao zou laten zien wat er in zijn hart was voor God. Het was duidelijk de geschiedenis van opstandigheid tegen God. Ook bleek dat er geen enkele neiging was om te luisteren naar de waarschuwingen die God zond in de verschillende plagen die het land troffen. In het volgende gedeelte wordt daar nog verder op doorgedaan.

Verwerking:

Vind jij God ook wel eens onrechtvaardig? Hoe ga je daarmee om?

VATEN VAN DE TOORN EN VATEN VAN DE BARMHARTIGHEID

---

33. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 9 vers 19 tot en met 23

Weet je wat ons zo vaak dwars zit? Onze menselijke logica, ons natuurlijk, verduisterd verstand. Wij redeneren als volgt: "God heeft uit het totaal van alle mensen een aantal mensen uitverkoren om hen te zegenen. Al die andere mensen worden dus niet gezegend en zijn dus door God bestemd om verloren te gaan. Als dat zo is, wat heeft God dan nog aan te merken? Wie kan zijn wil weerstaan? Alles ligt toch al vast bij onze geboorte? Welk mens kan daar enige verandering in aanbrengen?"

Dit soort redeneringen geeft aan dat wij God zitten te beoordelen. Ik herhaal wat ik al eerder gezegd heb: het eerste waar wij van doordrongen moeten worden is, dat God soeverein is in Zijn handelen. Hij bepaalt alles, zonder dat het nodig is dat Hij de mens daar rekenschap van aflegt. God beoordeelt en oordeelt de mens en niet andersom. De bevoegdheid om te oordelen berust bij Hem en bij Hem alleen en niet bij de mens. Paulus wil ons inprenten dat God de macht heeft alle dingen te doen, zonder dat ook maar iemand het recht heeft daar iets van te zeggen. God bezit de absolute macht en het absolute recht om Zijn wil tot uitvoering te brengen. Welk recht hebben wij om God ter verantwoording te roepen, door Hem te vragen waarom Hij ons zó heeft gemaakt en niet anders?

De soevereiniteit van God wordt vergeleken met die van een pottenbakker. Die heeft toch ook de macht om uit dezelfde klomp klei zowel een sierlijke pot als ook een lelijke pot te maken? Maar nog eens: de nadruk ligt hier op Gods soevereiniteit en wil niet zeggen dat God zo gehandeld heeft. Hoe God wel gehandeld heeft, laat Paulus in de volgende verzen zien. Om het te begrijpen moet je vers 22 en 23 maar eens met elkaar vergelijken. Daar zie je twee soorten vaten: vaten van de toorn (vers 22) en vaten van de barmhartigheid (vers 23). Let nu eens goed op de manier waarop over deze vaten wordt gesproken.

Van de vaten van de toorn staat dit:

- a. God wilde aan hen Zijn toorn betonen en Zijn macht bekendmaken;
- b. Hij heeft ze met veel lankmoedigheid verdragen;
- c. ze zijn tot het verderf toebereid.

De grootste moeilijkheid geeft c. Wie heeft deze vaten tot het verderf toebereid? Heeft God dat gedaan? Als je dat zegt, maak je God tot de stichter van het kwaad, alsof Hij daadwerkelijk de mens aanzet tot handelingen die het verderf over hem brengen. Wat God betreft lees je hier juist over Zijn lankmoedigheid. Wat voor zin zou het hebben om over de lankmoedigheid van God te spreken, als God bezig zou zijn om deze vaten tot het verderf toe te bereiden? Ook lees je in 2 Petrus 3 vers 9 dat het de lankmoedigheid van God is waardoor het oordeel wordt uitgesteld. Nee, het zijn deze vaten zélf die zich tot het verderf toebereiden. (Je zult wel begrijpen dat hier met 'vaten' mensen worden bedoeld.) Van zo'n vat dat zichzelf tot het verderf toebereidt, is Farao, zoals je dat zag in vers 17, een sprekend voorbeeld.

Van de vaten van de barmhartigheid staat het volgende:

- a. God wilde over hen de rijkdom van Zijn heerlijkheid bekend maken; en
- b. Hij heeft ze tevoren tot heerlijkheid bereid.

Hier blijkt het grote verschil met de vaten van de toorn: GóD (en niet die vaten zelf) bereidt hen tot heerlijkheid; en ook: God heeft dat tevóren gedaan (en niet laten afhangen van hun gedrag in dit leven).

In deze twee soorten vaten wordt dus het volgende voorgesteld: aan de ene kant de verantwoordelijkheid van de mens en aan de ander kant de raadsbesluiten, de plannen, de voornemens van God. Deze twee kanten of zijden van dezelfde waarheid vind je door de hele Bijbel heen. Ze zijn door ons, mensen, niet met elkaar te verbinden. Dat kan God alleen. Ze zijn wel eens vergeleken met de twee rails van een spoorlijn. Die lopen altijd evenwijdig naast elkaar voort. Als je in de verte kijkt, lijkt het alsof ze bij elkaar komen. Op een dergelijke manier lopen de twee lijnen van de verantwoordelijkheid van de mens en de raadsbesluiten van God naast elkaar door de Bijbel heen. Bij het kruis zie je deze twee lijnen als het ware

samenkomen. Je leest daarover in Handelingen 2 vers 22 en 23. Daar staat dat de Heer Jezus:

1. door de bepaalde raad en voorkennis van God is over gegeven (God heeft dat zo gewild) en
2. door de Joden door middel van de hand van wettelozen aan het kruis is gehecht en ter dood is gebracht (dat heeft de mens gedaan en daar wordt hij verantwoordelijk voor gesteld).

Wie kan deze twee zijden van het kruis met elkaar verbinden dan God alleen?

Probeer niet dit onbegrijpelijke te begrijpen. Dat is ons, mensen, niet gegeven. Dank Hem er maar voor dat je de beide kanten van de waarheid mag zien. Het is belangrijk dat je steeds meer zicht krijgt op je verantwoordelijkheden als schepsel tegenover God. Je zult dan ook in de praktijk van je leven daarmee rekening houden. Ook het steeds meer zicht krijgen op de plannen, de voornemens van God zal zijn uitwerking in je leven niet missen. Je leven wordt op deze manier een heel rijk leven. Wat God van je vraagt, zal best wel eens moeilijk zijn. Maar als je ziet wat Zijn plannen en bedoelingen zijn, zal dat je motiveren om Hem in je leven te eren.

Lees nog eens Romeinen 9 vers 19 tot en met 23.

Verwerking:

Denk eens na over de grootheid van God.

DE VOLKEN EN ISRAËL

---

34. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 9 vers 24 tot en met 33

Het uitgangspunt van Gods handelen is duidelijk aangetoond. Hij is God en heeft het recht te handelen zoals Hem goeddunkt. God is soeverein, ook als het gaat om het bewijzen van barmhartigheid. God is niet verplicht Zijn barmhartigheid niet te beperken tot de Joden. Hij heeft het recht ook mensen te roepen uit de volken, de heidenen, de niet-Joden dus. Eigenlijk zie je dat al in het Oude Testament. Paulus haalt enkele voorbeelden aan uit Hosea en Jesaja. Daar blijkt dat God ook toen al Zijn onbeperkte genade naar de niet-Joden liet uitgaan.

De eerste aanhaling staat in vers 25 en komt uit Hosea 2 vers 22. Daar gaat het over het volk Israël. Sinds zij hun totale ontrouw aan God en hun onbekeerlijkheid hadden getoond, had God hen moeten noemen: 'niet Mijn volk' en 'niet geliefde'. God erkent de verbinding met Zijn volk niet meer. Nu past Paulus dit vers uit Hosea zo toe, dat hij zegt: God zal weer spreken over 'Mijn volk' en 'geliefde'. Dat kan niet anders betekenen dan dat er uit het volk Israël zijn die zich zullen bekeren tot God en geloven in de Heer Jezus. Zij zijn dat volk wat God erkent als 'Mijn volk'. Misschien dat het zelfs kan worden toegepast op de volken rondom Israël. Zij waren altijd al 'niet Mijn volk' en 'niet geliefde' want God had met hen geen speciale band aangeknoopt. Maar als er ook uit de heidenvolken mensen zijn die zich bekeren tot God en de Heer Jezus als Heiland en Heer aannemen, mogen ook zij zich rekenen tot dit 'Mijn volk'.

De aanhaling uit Hosea 1 vers 10 gaat in elk geval duidelijk over de roeping van de heidenen. Daar wordt gesproken over "zonen van de levende God". Dat is typisch een uitdrukking voor de verhouding tot God waarin de christen is geplaatst. Met Joden en heidenen kon God geen omgang meer hebben. Tot beide groepen was gezegd: "Gij zijt Mijn volk niet". Voor de Joden gold dit sinds God Zijn verbinding met hen moest verbreken als gevolg van hun ontrouw. De ballingschap was daarvan het droevige resultaat. Voor de heidenen had dit altijd al gegolden. Hen had God op hun eigen wegen laten gaan. Paulus, de apostel van de volken, haalt dit vers nu aan als

bewijs dat allen die God uit Joden en heidenen geroepen heeft, nu door Hem "zonen van de levende God" genoemd worden.

Ook de profeet Jesaja heeft uitspraken gedaan waarmee Paulus zijn betoog over de soevereine genade van God kan onderbouwen. Hoe talrijk Israël ook was, als Gods gerechtigheid haar loop zou nemen moest het oordeel over het geheel komen. Er zou niets van overblijven. Maar Gods onbeperkte genade voorziet in de redding van een overblijfsel. De zaak die God op aarde zal volbrengen (vers 28) is het oordeel dat in gerechtigheid het ongelovige volk Israël zal treffen. Dat zal pas plaats vinden na de opname van de gemeente. Dat er toch een overblijfsel zal zijn, is te danken aan God Zelf, de Heer Zebaoth. Terwijl het lijkt alsof er van Zijn plannen niets terecht komt, zal Hij toch de Heer van een groot volk zijn dat uit dit overblijfsel zal ontstaan. Het is allemaal te danken aan het feit dat voor dit overblijfsel de gerechtigheid van God ten volle is uitgeoefend op de Heer Jezus. Het overblijfsel zal dat erkennen. Daarover spreken andere profeten.

De conclusie komt in vers 30 en de volgende verzen. De volken hebben deel gekregen aan de gerechtigheid op grond van geloof. In eerdere hoofdstukken van deze brief ben je al tegengekomen dat geloof de enige mogelijkheid is om voor God gerechtvaardigd te worden. Israël, dat probeerde zijn eigen gerechtigheid voor God te krijgen, faalde daarin. Hoe kwam dat? Omdat ze meenden dat God hun Zijn gerechtigheid wel zou geven op grond van het houden van de wet. Maar toen Christus kwam hebben zij zich aan Hem gestoten. Hij maakte openbaar dat hun houden van de wet er alleen maar toe diende om henzelf belangrijk te maken. Zijn komst 'in Sion' (dus in Israël) en Zijn optreden onder hen, bracht hun boze gezindheid aan het licht. Dat konden ze niet verdragen en daarom hebben ze Hem verworpen. Ze hebben zich aan Hem gestoten en zijn daardoor ten val gekomen. Zo hebben ze zichzelf buiten de zegen geplaatst.

Het hoofdstuk besluit met nog eens een keer te wijzen op het hart van God dat uitgaat naar 'een ieder' (dus zonder onderscheid tussen Jood en heiden). De enige voorwaarde om deel te krijgen aan wat God wil geven is: in Hem geloven! Wie dat doet komt nooit beschaamd uit!

Verwerking:

Waarom is het belangrijk ook het Oude Testament te leren kennen?

CHRISTUS IS HET EINDE VAN DE WET

---

35. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 10 vers 1 tot en met 4

Paulus heeft in hoofdstuk 9 duidelijk gemaakt dat God in het verleden Zich heeft bekend gemaakt als een God die soeverein is. Hij geeft heidenen de toegang tot de zegen. Ook 'enkelen' (een overblijfsel) uit het volk Israël ontvangen de zegen, omdat God een God van genade is.

Het volk als geheel is door God verworpen. De reden daarvoor wordt in dit hoofdstuk (10) gegeven. Maar ik wil je al direct vertellen dat in hoofdstuk 11 gezegd wordt dat die verwerping niet definitief is! Deze verwerping is ook niet iets waar Paulus zich in verheugt, zo in de geest van: net goed, dan hadden ze maar beter moeten luisteren. Nee, het eerste vers laat al zien hoe zijn hart en zijn gebed tot God uitgingen met het oog op hun behoudenis. Weer een bewijs van zijn innige verbondenheid met dit volk. Hij had oog voor het goede dat er bij hen op te merken was, namelijk dat ze ijver voor God hadden. In Galaten 1 vers 13 en 14 lees je hoe dat voor zijn bekering ook bij hem het geval was. IJverig zijn voor God is goed, maar het moet wel met verstand gebeuren. Dat is ook belangrijk voor jou. Als je pas de Heer kent wil je er wel tegenaan. Je wilt gaan getuigen! Dat is een goede zaak. Maar als je je alleen door je enthousiasme laat leiden zonder de kennis van Gods wil, heb je een grote kans dat je brokken maakt. Dat is niet om je te ontmoedigen in je activiteiten. Er is heel wat te doen. Ik hoop van harte dat je veel werk ziet dat jij voor de Heer kunt doen en dat je daar actief in bent. Maar bij de Heer gaan onderwijs en activiteit hand in hand. Zorg ervoor dat je 'verstand' krijgt van de wil van de Heer. Wat je nu aan het lezen bent kan daar een hulp bij zijn.

Terug naar Romeinen 10. Voor de val van Israël zijn twee redenen aan te wijzen. Ten eerste kenden zij Gods gerechtigheid niet. Gods gerechtigheid niet kennen wil zeggen dat er wordt voorbijgegaan aan het rechtvaardig handelen van God. Je weet dat dit het grote onderwerp van deze brief is. Om een idee te krijgen wat daarmee bedoeld wordt, moet je naar de Heer Jezus kijken en naar Zijn werk op het kruis. Daar zie je het rechtvaardig handelen van God. Alleen door de Heer Jezus is het mogelijk de gerechtigheid van God

te ontvangen. Israël heeft de Heer Jezus verworpen. In plaats daarvan (en dat is de tweede reden van hun val) hebben ze getracht (en trachten ze nog steeds) hun eigen gerechtigheid op te richten. Zo gaan ze voorbij aan het feit dat niemand in staat is op zo'n rechtvaardige wijze te leven dat God hem of haar rechtvaardig kan verklaren. Ook nu zijn veel mensen bezig met het oprichten van hun eigen gerechtigheid. Dat zijn mensen die zeggen dat het, wat hen betreft, niet nodig was dat Christus stierf. Ook zij onderwerpen zich niet aan de gerechtigheid van God. Zij menen dat God hen wel zal moeten aannemen omdat zij, zoals ze rustig beweren, nooit iets verkeerd hebben gedaan.

God oordeelt anders. Voor Hem is er maar één gerechtigheid die geldt en dat is: Christus. Christus en de wet, Christus en de eigen werken, Christus en de eigen gerechtigheid, sluiten elkaar volkomen uit. Met de komst van Christus op aarde is tegelijk het einde van de wet gekomen als middel om gerechtvaardigd te worden. God kan nu iemand alleen Zijn gerechtigheid geven als die persoon in het geloof erkent dat hij Christus nodig heeft. Voor zo iemand heeft de wet afgedaan, want die heeft zijn doel bereikt zodra erkend wordt dat het onmogelijk is, om door de wet gerechtvaardigd te worden. Wie afziet van zijn eigen inspanning en ziet op wat Christus gedaan heeft en dat gelooft, die onderwerpt zich aan de gerechtigheid van God. God wijst ieder mens op Christus als de enige mogelijkheid om met Hem in contact te komen. Toch geweldig om dat te mogen zien. Laten we al die mensen, die menen zo verdienstelijk te leven dat God best tevreden over hen kan zijn, maar wijzen op Christus. Iedere mens die met Hem vergeleken wordt zal beschaamd moeten erkennen dat zijn leven het niet haalt bij het Zijne. Bovenal zal hij beschaamd moeten erkennen dat Zijn dood en opstanding nodig waren om hem te behouden. Dat is wat in de volgende verzen aan de orde komt.

Lees nog eens Romeinen 10 vers 1 tot en met 4.

Verwerking:

Hoe is het met jouw ijver voor God?

GELOVEN MET JE HART ÉN BELIJDEN MET JE MOND

---

36. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 10 vers 5 tot en met 11

In de wet, in Leviticus 18 vers 5, heeft de Here al tegen Mozes gezegd dat iemand 'het leven' alleen kan krijgen door gehoorzaam te zijn aan de wet. God geeft daarmee aan dat iemand zijn eigen gerechtigheid kan verdienen door zich aan de wet te houden. Maar je weet het ondertussen: er is niemand (geen schepsel) die de wet heeft gehouden. Er is wel een andere manier om gerechtigheid te krijgen en dat is op grond van geloof. Alleen is er dan geen sprake meer van een eigen gerechtigheid. Als het om geloof gaat is juist alle eigen inspanning om in de hemel te komen uitgesloten. Paulus zegt het aan het eind van vers 6 zelfs zo sterk dat eigen inspanning om in de hemel te komen een verloochening is van de hemelvaart van Christus. Het is hetzelfde als te zeggen: "Laat Hem maar weer naar beneden komen; Zijn werk is voor mij niet nodig geweest, want ik zal er wel op eigen kracht komen". En dat, terwijl Zijn werk juist nodig was om jou de gerechtigheid van God te geven. Hij is naar de hemel gegaan als bewijs dat Zijn werk volkomen door God is aangenomen. Dan zul jij toch niet in je hart zeggen: "Wie zal in de hemel opklimmen?" In dat woord 'opklimmen' ligt die gedachte van op eigen kracht de hemel bereiken. Zolang dat gedacht wordt, wordt te kort gedaan aan het werk van Christus en wordt Hij weer naar beneden gehaald.

Zeg ook niet in je hart: "Wie zal in de afgrond neerdalen?" Dat wil zeggen dat je ook niet zelf in de afgrond hoeft neer te dalen om in een soort boetedoening je eigen schuld uit te wissen. Dat zou ook onmogelijk zijn. Wie kan ooit afdalen in de diepten van ellende waarin Christus is afgedaald? Wie dat toch probeert, laat Christus als het ware uit de doden opkomen, omdat het overbodig was dat Hij stierf, want zo iemand meent zelf zijn schuld te kunnen uitboeten.

Maar als je gelooft in het rechtvaardig handelen van God, dan weet je dat God in Christus heel dicht bij je is gekomen. Jij hoeft niet naar Hem toe te gaan, Hij is naar jou toe gekomen. Zó dicht is Hij bij jou gekomen, dat Hij Zijn woord in je mond en in je hart heeft gelegd.

Jij bent behouden geworden, omdat het woord van het geloof aan jou is gepredikt. De inhoud van de prediking is: Jezus als Heer belijden met je mond en geloven met je hart dat God Hem uit de doden heeft opgewekt. Als je dat gelooft, weet je dat God niets meer tegen je heeft en niet meer tegen je is, maar dat Hij, integendeel, nu vóór je is.

De volgorde is wel opmerkelijk: eerst je mond en dan je hart. De mond wordt het eerst genoemd omdat jouw geloof door anderen alleen waar te nemen is door wat men van je hoort en ziet. Je kunt van iemand niet zeggen dat hij of zij behouden is, als je daar niets van merkt in zijn of haar spreken en gedrag. Het gaat om de belijdenis van Jezus als Heer. Het is niet mogelijk om Jezus alleen als Heiland, als Verlosser van je zonden aan te nemen. Er is een ogenblik in je leven gekomen dat je erkend hebt, dat je jezelf niet kon redden en dat je voor God niet kon bestaan, omdat je in alles gefaald had. Je faalde in alles, omdat je naar een andere meester luisterde, de duivel. Toen heeft God je laten zien dat Hij de Heer Jezus overgaf in de dood voor jouw zonden. De Heer Jezus heeft je toen bevrijd van je zondenlast die jij niet kon dragen. Daar ben je Hem toch ongelooflijk dankbaar voor? Je bent nu zijn eigendom. Ik hoop dat anderen ook bij jou kunnen zien dat de Heer Jezus je Heer is. Het komt natuurlijk op het hart aan. Daarmee geloof je tot gerechtigheid. Maar het moet ook naar buiten toe zichtbaar worden, want met de mond belijd je tot behoudenis.

Misschien vind je wel dat je belijdenis wel erg schamel is, dat het allemaal best wat beter zou kunnen. Dat kan best waar zijn. Ik zou het er ook vaak wat beter willen afbrengen. Maar houd toch vast aan wat de Schrift zegt: "Een ieder die in Hem gelooft zal niet beschaamd worden". Geloof heeft te maken met vertrouwen. Je hebt voor je behoudenis je geloofsvertrouwen gevestigd op God en niet meer op jezelf. Datzelfde geloofsvertrouwen geeft je kracht om te getuigen, omdat het niet op jezelf, maar op God gericht is. Door te lezen in de Bijbel leer je God en de Heer Jezus beter kennen en zal je geloofsvertrouwen toenemen. Hoe meer je je bezighoudt met wat de Bijbel zegt, des te meer zal dat ook in je praktijk, in woord en daad, te zien zijn.

Lees nog eens Romeinen 10 vers 5 tot en met 11.

Verwerking:

Hoe is bij jou de verhouding tussen je mond en je hart?

LIEFELIJKE VOETEN

---

37. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 10 vers 12 tot en met 15

In hoofdstuk 3 vers 22 heb je gelezen dat er door de zonde geen onderscheid meer was (en is) tussen de Jood en de Griek (=heiden). Iedere mens is een zondaar en staat schuldig tegenover God. Nu lees je dat dezelfde Heer rijk is over allen die Hem aanroepen, of het nu een Jood is of een Griek.

Het zal je wel opgevallen zijn dat Paulus steeds teksten uit het Oude Testament aanhaalt om te onderbouwen wat hij heeft gezegd. Hij doet dat om juist daaruit te bewijzen dat God niet alleen de God van de Joden is, maar ook die van de heidenen. Welnu, jij als heiden mag nu ook uit eigen ondervinding weten dat Hij een Heer is, die rijk is aan genade en die zich over jou als een arme zondaar heeft ontfermd! Hij is geen hardvochtige Heer, die jou buiten de genade wilde houden. Als er in vers 11 en vers 13 'een ieder' staat, laat dat geen beperking toe. Er is wel een voorwaarde: in vers 11 'geloven' en in vers 13 'de naam van de Heer aanroepen'. Om behouden te worden moest je de naam van de Heer aanroepen. Dat betekent: Hem eer bewijzen of aanbidden. Je zult het wel met me eens zijn dat je voor je bekering Hem niet de eer gaf die Hem toekwam. Vroeger waren andere dingen heel belangrijk, daar ging je volkomen in op: sport, of studie, of carrière, of geld, of je uiterlijk, dus hoe je eruit zag. Misschien was je ook nog godsdienstig. Hoe dan ook, het maakte je allemaal niet gelukkig en het bood je geen uitzicht op redding. Daarom riep je tenslotte de naam van de Heer aan om behouden te worden. Toen je dat deed eerde je Hem voor het eerst echt. Hij wil in de eerste plaats je Verlosser zijn. Dat is ook precies wat de naam Jezus betekent: 'de HERE is Verlosser'. Vers 13 is een aanhaling uit het Oude Testament, uit Joël 2 vers 32. Is het niet wonderlijk dat Hij, Die in Joël 2 vers 32 (en in het hele Oude Testament) de HERE genoemd wordt, dezelfde is Die in het Nieuwe Testament de naam Jezus krijgt?

De Heer Jezus is dus de HERE van het Oude Testament, maar Die in het Nieuwe Testament als Mens tot Zijn volk komt. Het is duidelijk dat voor de Jood de redding alleen in Hem te vinden was.

Maar hoe stond het er met ons voor, wij die tot de heidenen behoorden? Hij was niet tot ons gekomen. Wij kenden Hem niet en geloofden niet in Hem. Hoe zouden we Hem dan aanroepen? Toch waren ook wij verloren en moesten gered worden. Maar om gered te worden moesten wij in Hem geloven. Dan moest over Hem aan ons verteld worden. En hoe zouden we ooit van Hem hebben gehoord als niet iemand Hem gepredikt had?

Hier zie je opnieuw dat het niet gaat om de wet, om iets te doen, maar dat het gaat om de prediking en om ernaar te horen, ernaar te luisteren. Om te prediken moet iemand gezond zijn. Die zending gebeurt niet door de een of andere kerk of zendingsgenootschap, maar door de Heer zelf. Hij is de Opdrachtgever. En is het niet een prachtige dienst, waarvoor ook jij een opdracht hebt gekregen? Het is een dienst van vrede verkondigen, het goede verkondigen. Wie daarvoor onderweg wil gaan heeft 'liefelijke voeten', in tegenstelling tot vroeger toen het voeten waren die snel waren om bloed te vergieten (Romeinen 3 vers 15). De aanhaling van de liefelijke voeten is uit Jesaja 52 vers 7. Als je dat vers daar leest, zie je dat het gaat om de vreugdebode, dat wil zeggen over één persoon. Dat kan daar niemand anders zijn dan de Heer Jezus. Is het niet een pracht gedachte dat jij in de verkondiging van de vrede en het goede een navolger van Hem mag zijn? Jij mag in een wereld van onvrede, een wereld waarin het kwade overheerst, een boodschapper zijn van vrede en het goede. Zoveel mensen om je heen zitten te wachten op deze boodschap. Zul jij ze laten zitten in hun ellende, of ga je hun vertellen van die rijke Heer?

Lees nog eens Romeinen 10 vers 12 tot en met 15.

Verwerking:

Met wie heb jij voor het laatst over de Heer Jezus gesproken?

DE PREDIKING AFGEWEZEN

---

38. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 10 vers 16 tot en met 21

Misschien hebben de vorige verzen je erg aangesproken. Vol goede moed wil je er vandaag je best voor gaan doen om vrede en het goede te verkondigen. Je wilt enthousiast vertellen wat de Heer bij jou heeft gedaan en hoe gelukkig je nu bent. Je ziet het helemaal voor je: het kan niet anders of anderen zullen daarvan onder de indruk komen en zich bekeren tot de Heer. Dat wordt een doffe afknapper. De door jou verwachte en vurig gehoopte resultaten blijven uit. In plaats dat ze zich door jouw getuigenis bekeren, keren ze zich tegen je.

Jesaja kan daar over mee praten. Hij heeft veel gesproken over de Messias die tot zijn volk komen zou. Maar wie heeft zijn prediking geloofd? Stond het volk massaal de beloofde Messias op te wachten? Je weet wel beter. En waarom moesten ze Hem niet? Omdat Hij niet aan hun verwachtingen beantwoordde. Zij vonden het maar niets dat Hij kwam als een kindje in een kribbe. Als het iemand geweest was die in grote macht en heerlijkheid was verschenen, ja, dan hadden ze Hem wel aangenomen. Maar nu? Weg met Hem! De Heer Jezus werd verworpen en keerde terug naar de hemel. Je kunt Hem nu niet zien. Om met Hem in contact te komen is geloof nodig en dat moet in de prediking naar voren komen. En de prediking moet het woord van God tot inhoud hebben. Alleen daardoor wordt een mens aan zichzelf ontdekt en ontdekt een mens wie God is en wat Hij heeft gedaan om hem te redden.

Maar nu een vraag: toen het woord van God nog niet in de prediking tot de heidenen kwam, sprak God toen nog niet tot hen? Zeker wel. Paulus haalt nu Psalm 19 aan. Daarin bezingt David de eer van God en het werk van Zijn handen zoals dat in de schepping is te zien. Het getuigenis van God dat van de schepping uitgaat beperkt zich niet tot Israël, maar is over de hele wereld waar te nemen. Hier hebben we een bewijs dat God ook in het Oude Testament een prediking had voor de heidenen, zodat ze kennis konden hebben van God en in Hem konden gaan geloven.

Maar dan is er nog een vraag: had Israël kunnen weten dat God Zich ook aan de heidenen wilde bekendmaken, of is het Israël niet kwalijk te nemen dat ze er moeite mee hadden dat God ook zegeningen had voor de heidenen? In vers 19 komt in de eerste plaats Mozes aan het woord. Mozes was hun grote leidsman, daar hadden ze groot ontzag voor. Juist hij heeft hun verteld van hun ontrouw en dat God vanwege hun ontrouw Zich tot een ander 'volk' zou wenden. Daardoor wilde Hij hun jaloezheid opwekken, zodat ze weer tot Hem zouden terugkeren. Ook Jesaja wordt aangehaald. Paulus zegt het zo: "En Jesaja waagt het te zeggen", alsof het een heel waagstuk van Jesaja was. Dat was het ook. Want het was natuurlijk een directe aanval op hun nationale trots als volk van God toen ze te horen kregen dat God omzag naar een ander volk.

Het laatste vers van ons hoofdstuk is het meest indringend. Hier is God Zelf aan het woord. Je proeft de smart van Zijn hart als je leest wat Hij tegen Zijn volk moet zeggen. Je ziet God staan, met uitgestrekte handen om Zijn volk aan Zijn hart te drukken. God neemt die houding niet zomaar een moment aan, maar de hele dag, dat wil zeggen, de hele tijd dat Hij bemoeienis met dat volk had. En is er iets dat grievender is dan zo afgewezen te worden? God heeft van Zijn kant alles gedaan om Zijn volk te zegenen. Het enige antwoord van het volk was ongehoorzaamheid en tegenspreken. Zij hebben zich van Hem afgewend. Het volk heeft zijn verbinding met God verbroken. God heeft Zijn volk daarom terzijde moeten stellen. Maar gelukkig, niet voor altijd. In hoofdstuk 11 gloort een 'nieuwe dag' voor het volk.

Lees nog eens Romeinen 10 vers 16 tot en met 21.

Verwerking:

Hoe ervaar jij het als je getuigenis afgewezen wordt?

EEN OVERBLIJFSEL NAAR DE VERKIEZING VAN DE GENADE

---

39. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 11 vers 1 tot en met 6

Na al het voorgaande zou je je kunnen afvragen of God zijn volk verstoten heeft. Zoals bij eerdere vragen geeft Paulus ook hier dat duidelijke antwoord: volstrekt niet. Hij kan daarbij op zichzelf wijzen. Is hij niet een Israëliet? Hij is van het geslacht van Abraham, aan wie God zijn beloften heeft gegeven. Daarbij is hij van de stam van Benjamin. Deze stam was bijna uit Israël verdwenen, uitgeroeid door de andere stammen, omdat ze de zonde niet wilden oordelen. Je kunt dat lezen in Richteren 19, 20, en 21. Als God zijn volk verstoten had was er voor Paulus ook geen plaats geweest. Nee, God heeft zijn volk niet in zijn geheel, totaal, verstoten. God kende zijn volk van te voren, Hij wist hoe dit volk zich zou gedragen. De ontrouw van het volk stelde God niet voor verrassingen. Het gaf Hem juist gelegenheid op een heel duidelijke wijze Zijn genade te tonen.

Om dat te illustreren wijst Paulus op wat de Schrift zegt in de geschiedenis van Elia. (Je leest deze geschiedenis in 1 Koningen 18 en 19. Moet je eens doorlezen, het zal je aanspreken.) Kort gezegd komt het hier op neer: Elia was een held geweest op de Karmel, toen hij het daar voor de Here God opnam tegen de vele valse profeten die beweerden dat Baäl god was. Het volk stond op een afstand toe te zien hoe het zou aflopen. Elia haalde daar een grote overwinning voor de Here. En het volk juichte: "de Here die is God". Maar toen hij even later door Izebel met de dood bedreigd werd, vluchtte hij voor zijn leven. Moedeloos geworden komt hij bij de berg Gods, Horeb. En daar begint de man Gods het volk Israël aan te klagen. Hij vertelt God wat ze allemaal misdreven hebben. Hij is de enig getrouwe. En nu willen ze hem ook nog doden. Is dat geen reden om het volk bij God aan te klagen? Herken jij jezelf hier misschien een beetje in? Het kan zijn van (nog) niet. Ik wel hoor. Het is geweldig om voor de Heer te leven en successen te halen, net als Elia op de Karmel. Je hoort het gejuich van het volk. Het is wel niet voor jou (het is voor de Heer), maar het is dan toch wel door jou. Prachtig. Vlak daarop word je bedreigd, bespot, uitgelachen en je gaat op de loop. Niemand die het

voor je opneemt. Wat voel je je alleen. In de steek gelaten. "Nou", zeg je tegen God, "mooie boel, zo hoeft het voor mij niet meer. Ik ben de enige die U trouw dient. De rest neemt z'n gemak er maar van. En nu proberen ze me ook nog het zwijgen op te leggen". Je zou zeggen dat God het daar roerend mee eens moet zijn. Je vertelt immers de feiten? Maar luister naar het goddelijk antwoord: "Ik heb Mij doen overblijven". Ai, die komt aan. God heeft altijd veel meer mensen die Hem trouw zijn gebleven dan jij en ik kunnen overzien. In het geval van Elia waren het er nog 7000, dat is een volkomen getal. Heb je goed gelezen hoe het er staat? "Ik heb Mij", dat wil zeggen dat God daar Zelf voor heeft gezorgd.

De geschiedenis van Elia heb ik even persoonlijk toegepast op jou en mijzelf. Maar de bedoeling van de aanhaling in Romeinen 11 is om te laten zien dat er van het volk Israël altijd een overblijfsel is, naar de verkiezing van de genade, al zien wij het niet. God bewijst daarmee dat zelfs onder het oordeel dat Hij moet uitoefenen over Israël, de verwerping van Israël niet totaal is. Voor alle duidelijkheid: als er een overblijfsel is, dan is dat wel door genade en niet op grond van werken, dat wil zeggen op grond van enige verdienste van de kant van dat overblijfsel.

Nog even over dat aanklagen van Elia: Weet je dat dit de enige keer is dat een zonde van een gelovige uit het Oude Testament in het Nieuwe Testament wordt aangehaald? We hoeven daarvoor niet op Elia neer te kijken. Hij blijft een schitterend voorbeeld van geloofsmoed. Hij heeft het toch maar alleen opgenomen tegen die menigte afgodspriesters, terwijl er van die 7000 niet één te ontdekken was. Maar zodra hij zichzelf gaat verheffen op zijn trouw en de anderen bij God gaat aanklagen, wordt hij door God terechtgewezen. Aanklagen is een zonde die we allemaal erg gemakkelijk begaan, maar het is het werk van de satan. Hij wordt in Openbaring 12 vers 10 "de aanklager van onze broeders" genoemd. Als we ontrouw bij onze broeders en zusters opmerken, laten we dan liever doen wat de Heer Jezus doet: Hij is de voorbidder, die voor de Zijnen tot God gaat om te vragen of Hij hen wil helpen weer trouw te worden.

Verwerking:

Ga bij jezelf na of je in je gebed broeders en zusters aanklaagt of voor hen bidt.

VAL EN AANNEMING VAN ISRAËL

---

40. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 11 vers 7 tot en met 14

Als God een overblijfsel uitkiest, is dat dus door genade, niet omdat dat overblijfsel iets verdiend zou hebben. Zo is het toch ook met jou gegaan, nietwaar? Israël heeft er wel naar gezocht om een eigen gerechtigheid voor God op te bouwen, maar die hebben ze niet gekregen, omdat ze faalden. God heeft de uitverkorenen die gerechtigheid gegeven. De overigen zijn verhard geworden. God verhardt pas als er geen enkele mogelijkheid meer is overgebleven om iemand nog tot inkeer te brengen. In een drievoudig getuigenis uit het Oude Testament laat Paulus deze verharding uitkomen. Hij haalt teksten aan uit de profeten (Jesaja), de wet (Deuteronomium) en de Psalmen.

In Jesaja en Deuteronomium is het God Zelf die dit oordeel van verharding uitvoert door hun een geest van diepe slaap te geven. Er komt een eind aan het geduld van God. En David vraagt in Psalm 69 om het oordeel over Israël vanwege hun verwerping van de Messias, dat is de Heer Jezus. Zulke vragen passen niet in onze mond. Wij leven in de tijd van de genade en wij mogen aan God vragen of Hij onze vijanden wil vergeven. Zo heeft de Heer Jezus dat aan het kruis gebeden: "Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen". Daardoor kan nu genade worden aangeboden aan de grootste zondaar. Paulus is daar zelf het grote voorbeeld van. Hij zegt dat hem, de grootste van de zondaren, barmhartigheid is bewezen (1 Timotheüs 1 vers 13 tot en met 16). Ook het overblijfsel naar de verkiezing van de genade is genade bewezen door de voorbede van de Heer Jezus aan het kruis. Maar de overigen zullen vallen onder het oordeel dat God over hen moet brengen, omdat ze de Heer Jezus ter dood hebben gebracht.

In verbinding met Zijn aardse volk (zoals in het Oude Testament en ook straks, als de gemeente is opgenomen) is het zo, dat de gelovigen aan God vragen of Hij het kwade wil straffen. En God zal dat doen. Hij is de God van het recht, die Zijn uitverkorenen dat recht zal verschaffen. Als straks, in de grote verdrukking (de gemeente is dan al opgenomen, dus jij en ik zullen dan in de hemel

zijn) het gelovig overblijfsel vreselijk vervolgd wordt en velen ervan gedood zullen worden, zal de Heer Jezus naar de aarde terugkomen om hen te verlossen. Hij zal dat doen door de vervolgers te oordelen. Veel Psalmen laten doorklinken wat er in die verschrikkelijke tijd in de gelovigen omgaat. Je leest daarin over het verlangen naar uitredding: een uitredding die ze van God afsmeaken door Hem te vragen hun vijanden te oordelen. Dat is in wezen wat David hier doet.

Nu kun je je afvragen of dat Israël nu allemaal overkomen is met de bedoeling hen ten val te brengen. Ook hier weer wordt elke grond voor die gedachte weggenomen door dat 'volstrekt niet'. Ze zijn niet gestruikeld om hen te verwerpen. Maar God heeft, nu zij terzijde gezet moesten worden, het heil aan de volken aangeboden. Hij heeft dat met de bedoeling gedaan om Israël tot jaloersheid te verwekken. Je moet jaloersheid hier niet opvatten in de zin van 'mispunnen', dus dat Israël de volken zou misgunnen dat hun het heil werd aangeboden, maar in de zin dat Israël ook naar dat heil, wat de volken werd aangeboden, zou gaan verlangen. Het is goed om te beseffen dat deze rijkdom naar ons is toegekomen als gevolg van de overtreding van Israël. Het heil is ons dus niet aangeboden omdat wij in enig opzicht beter waren. Als dan door de overtreding en het verlies van Israël, wat negatief is, er al zo'n rijkdom naar de wereld en de volken is uitgegaan, wat moet er dan niet een zegen voor de wereld en de volken voortkomen uit het feit dat Israël weer bekeerd en hersteld zal zijn. Dan zal er een geweldige zegen van dat volk uitgaan, waarin de hele wereld en alle volken zullen delen. Dat zal in het duizendjarig vrederijk de situatie zijn.

Hoe Paulus ook de apostel van de volken is, hij blijft met hart en ziel met dit volk verbonden. Hij heeft oog voor de huidige toestand van verharding van het volk. Hij heeft ook oog voor een toekomstig herstel. Zijn inzet in zijn dienst voor de Heer is nauw verbonden met dit volk. Als hij spreekt over 'enigen' wil dat zeggen dat hij niet denkt dat hij het hele volk tot bekering zou kunnen brengen. Hij ziet het zelfs als een verheerlijking van zijn dienst als hij door het evangelie einigen uit dat volk zou kunnen behouden. De enkelingen die nu uit het volk Israël tot bekering komen vormen in deze tijd het overblijfsel naar de verkiezing van de genade.

Lees nog eens Romeinen 11 vers 7 tot en met 14.

Verwerking:

Hoe sta jij tegenover Israël?

GODS GETUIGENIS OP AARDE

---

41. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 11 vers 15 tot en met 17

De verwerping van Israël betekende dat het aanbod van verzoening naar de wereld, de volken, kon uitgaan. In 2 Korinthe 5 vers 19 staat dat God in Christus de wereld met Zichzelf aan het verzoenen was. Niet dat de hele wereld ook werkelijk met God verzoend is. Dat geldt alleen voor hen die erkennen dat het voor hen zelf nodig was dat Christus het werk van de verzoening deed. Er bestaat niet zoiets als 'alverzoening'. Alverzoening wil zeggen dat iedereen, zelfs de duivel en zijn engelen, behouden zal worden. Men zegt dan dat God toch een God van liefde is. Maar laat je in dit opzicht niets wijs maken! De Bijbel spreekt erg duidelijk over een eeuwig oordeel, zoals bijvoorbeeld in Openbaring 20 vers 11 tot 15. In ons vers gaat het om de plaats die Israël aan de ene kant en de wereld aan de andere kant innemen tegenover God. Met Israël als natie heeft God op dit moment geen openlijke bemoeienis. Als Israël weer als volk zal zijn aangenomen (en dat zál gebeuren), dan zal dat niets anders zijn dan leven uit de doden. Een levendige beschrijving daarvan kun je lezen in Ezechiël 37 vers 1 tot 14.

God wil een volk op aarde hebben waarvan Hij verlangt dat het van Hem getuigenis aflegt, Zijn deugden verkondigt. In het verleden heeft Israël gefaald om een getuigenis te geven van de ene ware God en is daar zelfs tot op dit ogenblik niet toe in staat. Dat getuigenis behoort in deze tijd door de christenheid gegeven te worden. Maar brengt die het er beter af? Het gedeelte dat nu in Romeinen 11 vanaf vers 16 volgt, is erg belangrijk. Het zal je leren om iets te begrijpen van Gods handelen met Israël nu en in de toekomst en ook Gods handelen met de christenheid. God verwachtte zowel van Israël als van de christenheid dat het een getuigenis van Hem zou geven in deze wereld. Hoe ze daarin geslaagd zijn laat Paulus nu door het beeld van de olijfboom met zijn takken zien. Hij gaat daarbij als volgt te werk: In vers 16 lees je eerst over eerstelingen en deeg. Eerstelingen zijn de eerste vruchten van de oogst. Die zijn heilig, dat wil zeggen afgezonderd voor de Here. Van deze eerstelingen, bijvoorbeeld de eerste opbrengst van de tarwe, wordt deeg gemaakt. Dit deeg was dan automatisch ook heilig. Deze gedachte gaat ook op

bij de wortel van een boom en zijn takken. Deze twee voorbeelden van eerstelingen/deeg en wortel/takken willen dus zeggen dat als de oorsprong heilig is, dan ook alles heilig is wat uit die oorsprong voortkomt.

Vervolgens wordt er gesproken over een wilde olijfboom waar takken van worden afgebroken, die dan geënt worden op een (edele, vs 24) olijfboom. Op die manier kregen deze takken van de wilde olijfboom deel aan de wortel en de vettigheid van de (edele) olijfboom. Ook van de edele olijfboom zijn takken afgebroken. Dat gebeurde om plaats te maken voor de takken die van de wilde olijfboom waren afgebroken. Nu moet je proberen te begrijpen wat Paulus met deze beeldspraak bedoelt. Dat het beeldspraak is, is wel duidelijk als je ziet hoe hij tegen de takken als tegen personen spreekt en ook dat hij deze takken zelf laat spreken. Ze stellen dus personen voor. We gaan weer even terug naar vers 16. De wortel duidt, zoals gezegd, op de oorsprong van waaruit iets groeit en zichtbaar wordt op aarde. In vers 17 ontstaat dan het volgende beeld: Enkele takken (= het ongelovige deel van het volk Israël) zijn afgebroken (= door God terzijde gesteld). Er bleven andere takken staan (= een gelovig overblijfsel). Op de plaats van de afgebroken takken zijn takken geplaatst van de wilde olijfboom (= gelovigen uit de heidenen). Daardoor hebben deze heidenen (die vroeger nergens recht op hadden) deel gekregen aan wortel en de vettigheid van de olijfboom (= deel gekregen aan de beloften en zegen die aan Abraham en zijn nageslacht toegezegd waren).

Voor ik dit stukje besluit moet je nog één ding goed onthouden: het gaat in dit gedeelte om het getuigenis van God op aarde en hoe God dat beoordeelt. Zowel Israël als de christenheid zijn verantwoordelijk voor de manier waarop zij hun getuigenis over God geven. God heeft Israël niet als Zijn getuige kunnen handhaven. De christenheid volgt Israël als getuige voor God op aarde op. Maar brengen de christenen het er beter af dan Israël? Dat zullen we in het volgende stukje zien.

Lees nog eens Romeinen 11 vers 15 tot en met 17.

Verwerking:

Op welke manier kun jij de deugden van God verkondigen? Zie 1 Petrus 2 vers 9.

HOOGMOED KOMT VOOR DE VAL

---

42. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 11 vers 18 tot en met 22

Wij, christenen, zijn nu de dragers van het getuigenis dat God in deze wereld van Zichzelf wil geven. Israël, dat heeft gefaald om dit getuigenis te geven, is terzijde gezet. Het gevaar is aanwezig dat wij, christenen, ons gaan beroemen op de plaats die God ons heeft gegeven. Het gevoel van: wij zijn toch maar beter dan Israël. Nou, wie een beetje kennis heeft van het getuigenis dat de christenen in deze wereld hebben, zal het wel uit zijn hoofd laten om zich te beroemen. Denk maar aan Noord-Ierland en Libanon. Daar komt nog bij dat God in Zijn genade ons dit getuigenis heeft toevertrouwd in de plaats van Israël. Alleen op die manier hebben we deel gekregen aan de zegeningen die God Zijn volk wilde geven. Wij, van nature heidenen, hadden nergens recht op. Denk erom: wij dragen niet de wortel, maar de wortel draagt ons. (Als je vergeten bent wat deze beeldspraak betekent, lees dan nog even het vorige stukje.)

Nu zou er gezegd kunnen worden: Alles goed en wel, maar het is dan toch maar zo dat het ongelovige Israël door God aan de kant is gezet en dat wij daarvoor in de plaats zijn gekomen. Inderdaad! Maar denk wel aan de oorzaak, waarom Israël aan de kant is gezet. Door hun ongeloof zijn zij deze plaats op aarde kwijtgeraakt. Zij hebben God en Zijn Zoon verworpen en niet naar Hem geluisterd. Dat wij in hun plaats gekomen zijn, is niet omdat wij beter zijn. En om die plaats te kunnen houden moeten we blijven staan in het geloof. Het geloof wil hier zeggen de geloofswaarheid en niet ons persoonlijk geloofsvertrouwen. Het gaat er hier niet om dat wij geloven, maar het gaat erom wat wij geloven. Om door God gehandhaafd te kunnen worden als Zijn getuigenis op aarde zal de christenheid onverkort moeten vasthouden aan de Bijbel. Daarin hebben we geloofswaarheid.

De waarschuwing van Paulus komt tot ons om niet hoogmoedig te zijn. De christenheid als geheel moet niet denken dat God hen wel zal sparen. Als ze Hem niet vrezen zullen ze hetzelfde lot moeten ondergaan als wat Israël heeft ondergaan. Uit andere bijbelplaatsen is duidelijk op te maken dat de christenheid als geheel ook ontrouw zal

worden en door God zal moeten worden afgehouden. Die ontwikkeling van toenemende ontrouw is nu al te zien. In veel grote kerken worden leringen over het werk en de Persoon van de Heer Jezus verkondigd die niet in overeenstemming met de Bijbel zijn. Het christendom wordt steeds meer voorgesteld als een godsdienst die gelijkwaardig is aan andere wereldgodsdiensten. Hierdoor vervaagt het grote onderscheid tussen al die andere godsdiensten en het christendom. Het christendom geeft toch als enige godsdienst de oplossing voor een verloren mens om met God in het reine te komen? Dat kan alleen door de Heer Jezus, die het heeft gezegd: "Ik ben de weg en de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij". Dat sluit elke andere mogelijkheid uit. De Heer Jezus is niet een mogelijkheid naast andere mogelijkheden. Ook wordt het christendom door velen gebruikt om politieke doeleinden na te streven. Het getuigenis over wie God is en wie de Heer Jezus is raakt door dit alles zoek. De mens is op aarde geplaatst om God te dienen. De christen heeft in de Bijbel de aanwijzingen gekregen hoe hij dat moet doen. Alleen door het geloof in Christus en Zijn volbrachte werk is hij in staat het ook echt te doen.

Maar het geloof wordt steeds meer een uitgeholde zaak. Heel veel van de geloofswaarheid heeft de christenheid al prijsgegeven en nog meer zal volgen tot de totale afval van het christelijk geloof het uiteindelijk resultaat zal zijn. De christenheid blijft niet staande in het geloof. Dat is wat Gods Woord ons leert.

Gaat het dan met jou en mij toch nog verkeerd? Om hierover niet in verwarring te raken zal ik daar in het volgende stukje iets over zeggen.

Lees nog eens Romeinen 11 vers 18 tot en met 22.

Verwerking:

Wat betekent "wees niet hoogmoedig, maar vrees" in vers 22?

DE GENADEGAVEN EN DE ROEPING VAN GOD ZIJN ONBEROUWELIJK

---

43. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 11 vers 23 tot en met 29

Ik besloot het vorige stukje met de vraag of je uit Romeinen 11 vers 22 kunt concluderen dat het met jou en mij toch nog verkeerd kan gaan, terwijl wij toch geloven in de Heer Jezus. In Johannes 10 vers 28 en 29 lees je het antwoord daarop. Wie eenmaal een kind van God geworden is, blijft dat tot in eeuwigheid. Helaas kun je je wel eens op een manier gedragen die je van een kind van God niet zou verwachten. Dat heeft te maken met je eigen, persoonlijke, verantwoordelijkheid. Als jij als kind van God zondigt, moet je dat belijden.

Waarom het in ons gedeelte gaat is de verantwoordelijkheid van het christelijk getuigenis-als-geheel op aarde, dat in de plaats van Israël gekomen is. En dat getuigenis-als-geheel kan God, wanneer het ontrouw wordt, net zo min handhaven als dat Hij Israël kon handhaven. Bij Israël was het ook zo, dat sommige Israëlieten een persoonlijke relatie met God hadden. Maar over het algemeen was het een volk dat naar God niet meer vroeg. Zo is het ook met de christenheid. Bij een aantal van hen die zich christen noemen is er een relatie met God op grond van een persoonlijk geloof. Maar over het algemeen is de christenheid een menselijke invulling gaan geven aan de geloofsbeleving. Naar Gods gedachten wordt niet meer gevraagd. De Bijbel wordt niet meer geraadpleegd. Daarom kan God de christenheid als geheel straks niet meer erkennen als Zijn getuigenis op aarde en zal hij haar moeten oordelen. Je moet dus onderscheid maken tussen de eigen, persoonlijke verantwoordelijkheid tegenover God en wat God van de christenheid als geheel mag verwachten. Ik hoop dat dit een beetje verduidelijkt waarin het verschil zit.

Dan nu verder met vers 23. Daarin zegt Paulus dat Israël weer de plaats van het getuigenis van God op aarde zal innemen. Het betreft hier een verborgenheid. Een verborgenheid is iets wat in vroegere tijden, de tijd van het Oude Testament, niet bekend was en dat nu bekend wordt gemaakt. De verborgenheid hier gaat over het

verwerpen en het weer aannemen van Israël, terwijl in de periode tussen de verwerping en de aanneming God uit de volken een ander volk voor Zijn Naam zou aannemen. Dit was in het Oude Testament niet bekend. Om nu niet wijs te zijn in eigen ogen moet je eraan denken dat de verharding of verblinding die over Israël is gekomen niet over geheel Israël is gekomen, maar slechts over een deel. Dat deel is dan wel de massa van de ongelovige Israëlieten, maar het laat toch de ruimte voor een overblijfsel, waarover je al eerder hebt gelezen. Wel, dit overblijfsel zal het hele Israël vormen dat behouden zal worden. De goddeloze, ongelovige Israëlieten zullen allen door het oordeel zijn omgekomen. Wat overblijft is dan 'heel Israël'.

Met dit 'nieuwe' Israël gaat God verder nadat de "volheid van de volken zal zijn ingegaan". Deze laatste uitdrukking betekent dat het christelijk getuigenis op aarde de tijd van zijn getuigenis heeft vol gemaakt, zijn einde heeft bereikt. God heeft het moeten afhouden (vers 22) omdat het niet in de goedertierenheid is gebleven. Daarna zal Israël weer het voorwerp van Zijn liefde worden. De Verlosser komt uit Sion, om Zijn volk van hun vijanden, die hen willen verdelgen, te bevrijden. Hoe dat allemaal zal gaan, is te lezen in veel profetieën van het Oude Testament. Naast het verdelgen van hun vijanden zal de Verlosser de goddeloosheden van Zijn volk wegnemen. Ze zullen de zekerheid krijgen dat God het verbond dat Hij met Zijn volk gesloten heeft, toch zal waarmaken door hun zonden van hen weg te nemen. Want het is noodzakelijk voor een werkelijk genieten van de zegeningen van God, dat de ziel vrij is van de last van zijn zonden. De grote last die op de ziel van het volk zal drukken is, dat zij de Heer Jezus hebben verworpen. Dat zullen ze belijden en God zal het hun vergeven. In Zacharia 12 tot 14 lees je uitvoerig en op een aangrijpende wijze hoe dit alles zal gebeuren.

God zal Zijn voornemen ten aanzien van Zijn aardse volk uitvoeren. Wat Hij beloofd heeft zal Hij ook doen; Hij komt daar niet op terug. Israël mag zich dan wel vijandig gedragen tegenover de prediking van het evangelie, maar als het gaat om de verkiezing heeft God hen lief omdat zij afstammelingen van de vaderen Abraham en Izaak en Jakob zijn. Aan hen had God immers Zijn beloften gegeven? Door de ontrouw van het volk moest de vervulling van de beloften worden uitgesteld. Maar uitstel is bij God geen afstel. Hij komt niet op Zijn beloften terug. Hij heeft geen berouw over wat Hij in Zijn genade aan Zijn volk heeft toegezegd en waartoe Hij Zijn volk geroepen heeft.

Lees nog eens Romeinen 11 vers 23 tot en met 29.

Verwerking:

Wat is een verborgenheid?

HEM ZIJ DE HEERLIJKHEID TOT IN EEUWIGHEID!

---

44. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 11 vers 30 tot en met 36

De slotverzen van hoofdstuk 11 zijn eigenlijk een samenvatting van alles wat Paulus in de voorgaande 11 hoofdstukken heeft uiteengezet. Daarin is duidelijk geworden dat wij, die van oorsprong tot de heidenen behoren, niet in God geloofden. Door het evangelie, de blijde boodschap van God, te geloven hebben we barmhartigheid ontvangen. Maar we hebben ook gezien dat het evangelie pas tot de heidenen is gekomen toen de Joden niet reageerden op de vele oproepen van God om hen tot inkeer te brengen. En toen zij zagen dat de genade naar de heidenen uitging, konden ze dat niet verdragen en zijn zij tegenstanders geworden van het evangelie. In het boek de Handelingen lees je dat telkens weer.

Door zich zo op te stellen komen zij op dezelfde plaats voor God te staan die de heidenen vroeger hadden. Zoals wij, heidenen, vroeger niet geloofden, zo geloven nu de Israëlieten niet. De bedoeling van God hiermee is, om aan ons te laten zien dat, zonder uitzondering, iedereen ongelovig is. Als gevolg daarvan gaat nu de barmhartigheid van God naar iedereen, zonder uitzondering, uit. Hij wil graag bewijzen dat Hij barmhartig is. Hoe zou Hij dat beter kunnen doen dan door eerst aan te tonen dat iedereen die barmhartigheid nodig heeft?

Dit brengt Paulus tot de lofprijzing van vers 33 tot 36. Hij bewondert hierin de wijsheid en de kennis van God. De wijsheid van God zien we in de Heer Jezus. Hij wordt genoemd in 1 Korinthe 1 vers 30: "de wijsheid van God". Wie zou ooit op de gedachte gekomen zijn om op deze wijze de problemen op te lossen die door de zonde van de mens waren ontstaan? God heeft een volmaakte kennis van alles wat er is gebeurd en Hij weet ook hoe Hij op een volmaakt rechtvaardige wijze moet handelen. Daarin ligt een diepte van rijkdom opgesloten die voor ons ondoorgrondelijk is.

In Zijn oordelen, dat wil zeggen in de beoordeling van de ontstane situatie, of het volmaakte inzicht dat Hij in de ontstane

situatie heeft, is Hij ver boven ons verheven. Voor de mens was alles uitzichtloos. Hij kon geen enkele oplossing aandragen. Het enige wat hij kon doen was de zonde erger maken. Nu is God aan het werk gegaan. Wie kan Zijn wegen, dat wil zeggen langs welke weg Hij aan het werk is gegaan, naspeuren? Dat kan toch niemand? Wij kunnen, nu Hij Zijn werk in Christus heeft volbracht, Hem achteraf daarvoor bewonderen. Wie had deze weg ooit kunnen uitdenken dan God alleen?

Zou God een raadsman nodig hebben gehad voor dit plan? Wie zou dat dan geweest moeten zijn? Alles wat God heeft aan kennis en middelen bezit Hij in Zichzelf. Dat hoeft Hij niet bij anderen te halen. Er is geen hogere macht in het hele heelal dan God Zelf. Ook naast God is er niemand die Hem iets zou kunnen geven dat Hij nodig zou hebben en waarvoor Hij die ander iets als vergelding zou moeten geven. God alleen is onafhankelijk. Uit Hem komen alle dingen voort. Alles vindt zijn oorsprong in Hem. In Romeinen 4 heb je het al gelezen dat God de dingen die niet zijn, roept alsof zij waren. God heeft de schepping tot stand gebracht vanuit Zichzelf. Alle bronnen van zowel de materie alsook van de wijsheid en kennis zijn in Hemzelf.

Maar de dingen komen niet alleen uit Hem voort, Hij heeft ook alle dingen Zelf tot stand gebracht. Na het "uit Hem" staat het "door Hem". Hij is niet alleen de oorsprong, maar ook de bewerkster ervan. Hij heeft niet alleen het idee gehad, maar het ook Zelf uitgevoerd.

Ten slotte is het ook "tot Hem". Van al Zijn voornemens en van al Zijn werken is Hijzelf het grote doel waar alles op uitloopt. God verheerlijkt Zichzelf in alles wat Hij doet. Het verbazingwekkende, het bewonderenswaardige, wat onze aanbidding eeuwig zal opwekken is: God heeft jou in Zijn plannen willen opnemen. Jij zult tot in eeuwigheid ertoe mogen dienen om Zijn heerlijkheid te laten uitkomen. Is het niet overweldigend als je eraan denkt wie je vroeger was en wat je lot was, om dan nu te zien dat God jou die plaats gegeven heeft? Het kan niet anders of je sluit je bij Paulus aan en zegt: Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid! Daar is niets meer aan toe te voegen dan: Amen. Het doet me denken aan Openbaring 5, waar na de lofprijzing in vers 12 en 13 ook dat "amen" volgt waarna de oudsten neervallen en aanbidden. Geen woorden worden meer gehoord. De harten verliezen zich in een grenzeloze, onuitsprekelijke bewondering voor God en het Lam. Amen.

Lees nog eens Romeinen 11 vers 30 tot en met 36.

Verwerking:

Denk extra na over vers 36.

WORDT VERANDERD

---

45. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 12 vers 1 en 2

Als je op je hebt in laten werken wat God allemaal voor jou gedaan heeft, hoeveel Hij van je houdt, hoe barmhartig en ontfermend Hij is, dan kan het niet anders of je komt tot het punt dat je zegt: "Heer hier ben ik, vult U mijn leven maar". God verwacht niet anders van je dan dat je nu in je leven laat zien dat je iets hebt begrepen van het onderwijs dat je hebt gekregen. Niet dat je les hebt gekregen in een aantal waarheden die bestemd waren om uit je hoofd te leren. Wat je hebt gezien en waar je van onder de indruk bent gekomen is: de ontfermingen van God. Je hebt die aan den lijve ondervonden en daar gaat de apostel van uit om je leren hoe je als christen kunt leven tot eer van God.

Je zou vers 1 en vers 2 ieder met één woord kunnen samenvatten. Vers 1: toewijding; vers 2: gehoorzaamheid. Nu je de Heer Jezus hebt aangenomen heeft God recht op je hele leven. Het zal je niet moeilijk vallen "je lichaam te stellen tot een levende offerande" als je eraan denkt wat God allemaal voor jou gedaan heeft. Daarom begint Paulus met te wijzen op de ontfermingen van God. Het is echt een vreugde voor het hart van God wanneer je Zijn ontfermingen beantwoordt met de offerande van je lichaam. Dat wil zeggen dat er uit jouw leven overgave en toewijding aan God te voorschijn komt. Vroeger gebruikte je je lichaam om voor jezelf te leven. Graag wilde je zelf de eer ontvangen van wat je deed en wat je was. Maar je lichaam is niet meer van jezelf. In 1Korinthe 6 vers 20 staat dat je voor een prijs (dat is de prijs die de Heer Jezus voor jou op het kruis betaalde en waarbij je weer aan die ontfermingen wordt herinnerd) bent gekocht en dat daarom verwacht mag worden dat je in je lichaam God verheerlijken zult. Daar heeft ook dat "heilig" in vers 1 mee te maken. Heilig betekent: apart gezet voor een bepaald doel. Je lichaam is apart gezet met het doel om God daarmee te verheerlijken.

Hoe kun je dat nu doen? Hij wil graag door de manier waarop jij nu met je lichaam omgaat, wat je ermee doet, iets zien van het leven van de Heer Jezus, toen Hij hier op aarde was. Dan is de offerande van je lichaam welbehaglijk voor God net zoals dat bijde Heer Jezus

het geval was. God heeft een paar keer vanuit de hemel over de Heer Jezus laten horen: "Deze is Mijn geliefde Zoon in Wie Ik welbehagen heb gevonden". Datzelfde welbehagen wil God ook graag in jouw leven kunnen hebben. Dat bereik je niet door eens een keer een vrome bui of een vroom gevoel te hebben, zonder dat je erbij nadenkt waar je mee bezig bent. Het gaat om een "redelijke dienst" of, zoals het ook te vertalen is, je "verstandelijke godsdienst". Dat wil zeggen dat dit een manier van leven is waarbij je je bewust bent van alles wat je doet en laat voor de Heer. Je beslissingen worden voor Hem overwogen en genomen. Dat is erg belangrijk. Je kunt je zo vlug laten leiden door wat in de wereld om je heen normaal en gangbaar is. God wil jou Zijn wil duidelijk maken. Vraag je Zijn wil in alle kleine en grote dingen? Je hele leven moet in al zijn uiterlijkheden - en dan denk ik aan je manier waarop je je gedraagt, praat, handelt, kleedt, met mensen omgaat, dus alles wat er van je uitgaat - niet gelijkvormig zijn aan deze wereld, maar het moet alles veranderd worden. Op welke wijze die verandering moet plaatsvinden hoef je niet zelf uit te maken. Dat gebeurt vanuit de vernieuwing van je denken. Vroeger was je denken op jezelf gericht, maar door het nieuwe leven, je nieuwe levensinstelling, kun je nu op God richten.

Het staat hier als een vermaning, het is dus geen automatisme. Je zult je erop moeten toeleggen die "verandering van gedaante" ook te laten gebeuren. Als je pas bekeerd bent mag je rekenen op het geduld van God. Niet alles waarin je de wereld nog gelijkvormig bent zal je direct duidelijk zijn. God zal je dat stap voor stap laten zien. Als je langer bekeerd bent moet je niet denken dat je deze vermaning niet nodig zou hebben. Je ontkomt niet aan de invloed die de wereld op je uitoefent. Daarom moet je steeds weer die verandering waarmaken. Wil jij dat? Dat is waar het op aan komt. Dan alleen ben je in staat om te beproeven wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is. Het kennen van die wil is absolute noodzaak om in je leven de ontfermingen van God ten toon te spreiden. Wat krijgt je leven een rijke vulling als je het zó beziet!

Lees nog eens Romeinen 12 vers 1 en 2.

Verwerking:

Zijn er dingen in je leven waar je van weet dat ze anders moeten?

WAT IS JOUW TAAK?

---

46. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 12 vers 3 tot en met 8

Je kunt dit hoofdstuk in drie gedeelten verdelen. Vers 1 en 2 vormen het eerste gedeelte. Daarin gaat het over je verhouding tot God. Het derde gedeelte omvat vers 9 tot 21 en heeft te maken met je verhouding tot de mensen om je heen. In het stukje voor vandaag gaat het om je verhouding tot je medegelovigen. Je moet beseffen dat je niet meer bent dan de ander, integendeel, bescheidenheid of matigheid is op zijn plaats. God heeft ieder, dus ook jou, een bepaalde hoeveelheid geloof toebedeeld. Dat is precies de hoeveelheid geloof die je nodig hebt voor de taak die je hebt te verrichten. Zo heeft God ook met je medegelovige gedaan. Ook die heeft een taak van God ontvangen met daarbij een maat van geloof die voor zijn of haar taak nodig is. Als je dat nu van God gekregen hebt, kun je je er toch niet op beroemen? Paulus doet dat zelf ook niet en hij was nog wel een apostel. Hij spreekt jou en mij aan door de genade die hem gegeven is. Zo moeten wij ook elkaar benaderen, in het besef dat ons genade is gegeven.

Hij maakt een vergelijking met een menselijk lichaam. Daarin zijn veel leden. Al die leden hebben een verschillende functie. Zo werkt dat ook bij ons als gelovigen. Alle gelovigen samen vormen samen een lichaam, waarin iedere gelovige (dus ook jij) een eigen functie heeft. In 1Korinthe 12 wordt dat nog verder uitgewerkt. Daar wordt benadrukt hoe al die verschillende leden bij elkaar horen. Ze kunnen niet zonder elkaar en hebben elkaar nodig. Hier in Romeinen 12 gaat het om jou eigen functioneren naar de ander toe. Jij hebt een eigen, unieke taak die alleen jij goed kunt vervullen. Weet jij al wat je functie is? Moeilijk hè? In het boek de Prediker staat een vers dat al velen heeft bemoedigd die wilden weten welke taak ze te doen hadden: "Al wat uw hand vindt om naar uw vermogen te doen, doe dat" (9 vers 10). Kijk om je heen en je zult veel werk zien.

In de verzen 6 tot 8 worden een aantal van die functies (ze heten daar genadegaven) genoemd. Waar het op aan komt is je instelling. De verandering van je denken van vers 2 kun je in praktijk brengen door eraan te denken dat je voor een ander iets kunt

betekenen. Het gaat erom wat jij ten opzichte van elkaar zijn (vers 5). Wij hebben allen een verschillende genadegave van God ontvangen. God heeft die niet gegeven om niets mee te doen, maar om er mee aan het werk te gaan.

Profetie is de eerste gave die wordt genoemd. In 1Petrus 4 vers 11 vind je een mooie omschrijving van wat profetie is: het is het spreken van de uitspraken van God. Hoe beter je God leert kennen, des te beter kun je de uitspraken van God doorgeven. Daarom staat er achter: naar de maat van het geloof. De gedachten van God doorgeven kan alleen naar de maat van je persoonlijke omgang met God, naar de maat dat je Hem hebt leren vertrouwen in de praktijk van je geloofsleven.

Misschien ligt dienen je beter. Dat is meer het praktisch bezig zijn. Archippus in Kolosse 4 vers 17 was zo iemand. Hij moest worden aangespoord om de bediening die hij in de Heer had ontvangen ook te vervullen. Zo'n aansporing heb jij ook op z'n tijd nodig.

Mogelijk gaat er een leraar in je schuil. In Ezra 7 vers 10 vind je een belangrijke volgorde: 1) Ezra zette zijn hart op het onderzoek van de wet; 2) hij handelde er zelf naar; en dan pas 3) leert hij de wet in Israël.

Dan is er de functie van vermanen. Vermanen kan betekenen bemoedigen of vertroosten, maar ook het aanwijzen van verkeerde dingen. Niet een erg geziene bezigheid. Wel erg nodig. De gelovigen zijn altijd in gevaar om van het woord af te wijken. Daarom moet er gewaarschuwd worden. Afwijking heeft altijd nare gevolgen. Vermanen heeft dan ook altijd ten doel om afgedwaalde gelovigen terug te brengen bij de Heer. In Jakobus 5 vers 19 en 20 zie je welke gezegende uitwerking het kan hebben.

Er zijn broeders en zusters die de gave hebben om mee te delen, dat is anderen te laten delen in de welvaart die zij hebben. Deze genadegave lijkt mij heel wat dankbaarder dan de vorige. Toch vereist het uitoefenen van deze gave ook geestelijke oefening. Het moet mild gebeuren en zonder bijbedoelingen.

Leiding geven is ook een gave apart. IJverig hierin bezig zijn is een vereiste want leiding geven is een zaak van zelf het voorbeeld geven en niet het geven van opdrachten. In Nehemia heb je daar een voorbeeld van.

De laatste die hier genoemd wordt is barmhartigheid bewijzen. Er zijn gelovigen die, als ze anderen in de ellende zien, daar direct voor klaar staan. Voor hen is het belangrijk hun taak blijmoedig te vervullen. Dat is niet altijd gemakkelijk omdat hun hulp niet altijd zo gewaardeerd wordt.

Paulus heeft hiermee niet een uitputtende opsomming willen geven. Wel heeft hij duidelijk willen maken dat iedere gelovige, dus jij ook, een gave heeft en dat die gave in een juiste gezindheid moet worden uitgeoefend. Er zal best iets zijn wat je bezig houdt. Vraag de Heer maar of Hij je hierin wil leiden en ga dan aan de slag.

Lees nog eens Romeinen 12 vers 3 tot en met 8.

Verwerking:

Vraag aan de Heer of Hij je helpen wil je taak te zien en te doen.

REGELS VOOR HET CHRISTELIJK LEVEN - I

---

47. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 12 vers 9 tot en met 13

Nu komen er allerlei vermaningen die te maken hebben met het leven van alle dag. Het zijn allemaal korte, priemende zinnnetjes. Je moet elk zinnnetje even op je laten inwerken. Denk er dan aan dat je hierbij steeds de Heer Jezus voor ogen krijgt. Hij heeft alles wat hier staat in Zijn leven van alle dag laten zien. Lees de evangeliën er maar op na. Maar nu je weet hoe God jou ziet door het werk van de Heer Jezus mag het ook van jou verwacht worden dat je je zult gedragen zoals in dit gedeelte gezegd wordt. Het gaat dan nog niet eens zozeer om je uiterlijk optreden, als wel om de toon, de manier en de geest van je optreden. Je zult ook bij het lezen gezien hebben hoe alles lijnrecht tegenover het normale gedrag van mensen uit de wereld staat.

Het begint met de liefde. Die moet ongeveinsd zijn. Ongeveinsd betekent zonder bijbedoelingen. Zo was de Heer Jezus. In de wereld vind je dit niet. Meedoen aan een liefdadigheidsactie gebeurt vaak alleen als het bedrag vermeld wordt en ook de naam van de gulle gever.

De liefde moet in goede banen geleid worden. Want we leven in een wereld die vol is van het kwade. Het gevaar is aanwezig dat je verkeerd met de liefde omgaat, er op een verkeerde manier uiting aan geeft. Het eerste wat de liefde in deze wereld laat voelen is een afkeer van het kwade. Dat zie je ook bij de Heer Jezus. Hoe voel jij je wanneer je in aanraking komt met de een of andere vorm van het kwaad? Heb je er een afschuw van? Het is mogelijk dat je van sommige dingen niet weet of ze goed of kwaad zijn, maar wat duidelijk kwaad is, daar zul je een afkeer van hebben. Soms zul je daardoor het verwijt krijgen dat je een negatieveling bent. Je doet nergens aan mee, iemand zonder smaak of reuk.

Als afkeer van het kwade het enige was dat er van jou gezegd kon worden, zou het verwijt misschien terecht kunnen zijn. Maar er is ook een andere kant en dat is gehecht zijn aan het goede. Het goede vind je bij de Heer Jezus. Hij is de Goede. Alles wat goed is, komt van Hem.

In vers 10 wordt de broederliefde genoemd. In deze boze wereld is er een heel apart, uniek gezelschap: het gezelschap van de broeders. Daar horen allen bij die kinderen van God zijn. Je wordt hier opgeroepen hartelijk voor hen te zijn. Het gaat hier om je familie. Echte hartelijkheid is in de wereld een schaars artikel. Daar is dan ook iedereen vreemd voor elkaar.

Het elkaar voorgaan in eerbetoon klinkt al helemaal vreemd in de wereld waarin wij leven. Daar gaat het om het halen van zoveel mogelijk eigen eer. Onder de broeders en zusters is het andersom (hoort in elk geval zo te zijn). Daarom wordt hier gezegd dat we anderen eer zullen betonen op een manier die een voorbeeld is voor weer anderen.

Ook ijver is iets waar je toe aangespoord wordt. Door je omgeving kun je uitgemaakt worden voor "streber". Maar ijver is een belangrijk kenmerk van een christen. Van de Heer Jezus lees je dat de ijver voor Gods huis Hem verteerde (Johannes 2 vers 17). De vraag is maar waar je ijverig voor bent.

Bij vurig van geest kun je denken aan de bezieling waarmee je ijverig bent. Je ijver en je inzet, je motivatie, het mag alles bijdragen aan dat laatste van vers 11: dient de Heer. De Heer dienen is Hem als slaaf dienen. Dan ben je volkomen tot Zijn beschikking. Hij beslist wat je doen en niet doen moet. Je tijd, je krachten, je capaciteiten, alles wil Hij gebruiken. Daarvoor heeft Hij je willen bevrijden uit de macht van de zonde. Weet je nog, vers 1 van dit hoofdstuk: je lichaam een levende offerande?

Ondertussen mag je uitzien naar de toekomst. Je hebt een hoop, een vooruitzicht waar je je over kunt verblijden. De Heer komt spoedig. Dan zul je voor altijd bij Hem zijn. Met deze toekomst voor ogen is het mogelijk om geduldig te zijn in de verdrukking.

Je voelt ook hoe noodzakelijk het is om te bidden. Zo was de Heer Jezus hier. "Ik was gebed", zegt Hij in Psalm 109 vers 4. Zijn hele leven door stond Hij in contact met Zijn God en Vader.

Bij Hem zie je hoe Hij aan anderen dacht. Hij leefde niet voor Zichzelf. Dat kun jij ook laten zien. Er zijn heiligen, gelovigen, die gebrek lijden. Je mag hen mee laten delen in jouw welvaart. Leg je toe op gastvrijheid. Het woord gastvrijheid betekent letterlijk 'liefde voor vreemdelingen'. Het komt alleen nog voor in Hebreeën 13 vers 2.

Daar lees je wat een grote zegen het bewijzen van gastvrijheid kan inhouden.

Lees nog eens Romeinen 12 vers 9 tot en met 13.

Verwerking:

Ga na in hoeverre deze 'regels' voor het christelijk leven bij jezelf te vinden zijn.

REGELS VOOR HET CHRISTELIJK LEVEN - II

---

48. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 12 vers 14 tot en met 21

Het uitgangspunt voor deze verzen is nog steeds vers 1 en 2. Houd deze verzen voortdurend in gedachten als we verder gaan met de vermaningen of bemoedigingen die Paulus hier geeft.

Laat er uit je leven zegen naar anderen toegaan, ook al doen ze lelijk tegen je. Zegen wil zeggen dat je iemand het goede toewenst. In onze gedachten zijn we vlug geneigd iemand die ons lelijk behandelt te vervloeken, dat wil zeggen slechte, nare dingen toe wensen. Om ondanks vervolging toch te zegenen, daarvoor moet je kijken naar de Heer Jezus. Hij is hierin weer het volmaakte voorbeeld. Bad Hij niet aan het kruis voor zijn vervolgers: Vader vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen?

Is er in je omgeving iemand die blij is? Verblijd je er maar mee. Het gaat hier natuurlijk niet om het holle plezier, het lol maken in de wereld. Je mag je verblijden met de fijne dingen die God geeft aan anderen, ook aan ongelovigen. Hierbij kun je denken aan allerlei aardse zegeningen. Iemand gaat trouwen, ergens wordt een baby geboren, een werkloze krijgt werk. De vreugde die dat geeft, daar kun je in meegaan. Wenen met de wenenden is moeilijker. Verdriet delen is vooral meevoelen. Een ongeneeslijke ziekte, de dood, zijn erge dingen. Ook ongelovigen zal het goed doen als we medegevoel tonen. Het kan een gelegenheid geven om op de Heer Jezus te wijzen.

Het samen beleven van bepaalde gebeurtenissen (blijdschap, verdriet) is ook goed voor de onderlinge eensgezindheid. Hier gaat het over gelovigen. Dan zijn we één van zin, we hebben hetzelfde verlangen. Deze onderlinge eensgezindheid kan er alleen zijn als we allemaal het verlangen hebben voor de Heer Jezus te leven. Nederigheid is daar een belangrijke voorwaarde voor. Het streven naar hoge dingen maakt dat we ons boven anderen verheffen. Dan komen we op onszelf te staan, los van de anderen met wie wij één lichaam in Christus vormen (zie vers 5). De onderlinge eensgezindheid gaat verloren. Van onszelf zijn wij niet nederig. Dat kunnen we alleen van de Heer Jezus leren. Zie Mattheüs 11 vers 29.

Door bij Hem in de leer te gaan, laten we zien dat we niet wijs zijn in eigen ogen.

Kwaad met kwaad vergelden paste wel voor de Israëliet in het Oude Testament (oog om oog enz), maar past niet bij de christen van het Nieuwe Testament. De christen mag de eigenschappen van God uitstralen en het goede voor alle mensen behartigen. Voor zover het van jou afhangt behoort je vrede met alle mensen te houden. Dat is niet altijd mogelijk. Je ziet dat in het leven van de Heer Jezus. Hij is de Vrededorst. Toch kwam er door Hem onvrede en ruzie in families, omdat er een keus gemaakt moest worden tussen voor of tegen Hem. Misschien heb je het zelf ook meegemaakt of zit je er middenin. Maar je moet wel vermijden dat die onvrede het gevolg is van een verkeerd optreden van jou.

Wanneer je onrecht wordt aangedaan, hoef je jezelf niet te wreken en toornig te worden. De plaats voor de toorn kun je overlaten aan God. Hij zal op Zijn tijd het recht laten zegevieren. God laat niets ongestraft. Wat jij mag doen is het tegenovergestelde. Je mag hen die je onrecht aandoen beschaamd maken. Velen zijn al voor de Heer gewonnen doordat gelovigen hun vijanden goed hebben gedaan, hen hebben gezegend in plaats van vervloekt. Laat je niet door het kwade overwinnen. De wereld om je heen is er boordevol van. In jou is nog de zonde aanwezig. Die twee (de wereld om je heen en de zonde, het vlees in jou) kunnen het uitstekend met elkaar vinden. Maar je hebt gezien dat het lichaam van de zonde te niet gedaan is, opdat je niet meer de zonde zou dienen (hoofdstuk 6 vers 6). Zoals God het kwade in ons heeft overwonnen door het goede dat Hij in Christus heeft gegeven, zo kun jij nu ook het kwade overwinnen door het goede. Dat betekent dat je winnaar bent van het kwaad dat je aangedaan wordt als de vijand er niet slaagt je tot een reactie te brengen die je zou moeten betreuren. Je kunt deze gelegenheid juist benutten om het goede, dat is iets van Gods ontfermingen, te laten zien. In 2 Koningen 6 vers 8 tot 23 vind je een mooie illustratie van zo'n overwinning in het optreden van Elisa.

Lees nog eens Romeinen 12 vers 14 tot en met 21.

Verwerking:

Ga na in hoeverre deze 'regels' voor het christelijk leven bij jezelf te vinden zijn.

DE OVERHEID

---

49. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 13 vers 1 tot en met 7

In het vorige hoofdstuk heb je ontdekt dat jij als gelovige met de mensen om je heen (gelovigen en ongelovigen) op een verschillende manier te maken hebt. Er is je verteld hoe jij je tegenover ieder behoort te gedragen. In dit hoofdstuk gaat het over je gedrag tegenover de overheid, de regering.

Het wordt toch maar even absoluut gesteld, zonder uitzondering, dus ongeacht de regeringsvorm: elke ziel moet aan de regering die boven haar staat onderdanig zijn. De reden voor deze onderdanigheid is dat de overheid door God is ingesteld. Wanneer jij onderdanig wilt zijn aan God, dan kun je dat ook laten zien door naar de regering of de politie te luisteren. Doe je dat niet dan breng je oordeel over jezelf. Je hoeft niet bang te zijn voor de overheid als je goed doet. De overheid zal je prijzen als je goed doet. Maar als je kwaad doet, krijg je met haar te maken op een manier die niet prettig is. Ze is een wreekster van het kwaad. Ze heeft het recht en de plicht om dat te doen. Ze moet haar onderdanen beschermen tegen onrecht en geweld. Daar heeft ze middelen voor gekregen: rechtspraak, gevangenisstraf, doodstraf. Je moet niet alleen onderdanig zijn uit angst, maar omdat de overheid Gods dienaress is. Ze vertegenwoordigt God en oefent namens Hem gezag uit. Als je dat ziet zul je haar onderdanig zijn ter wille van je geweten.

Het is lang niet altijd gemakkelijk om aan de overheid onderdanig te zijn. Dat was het voor Paulus ook niet. Hij schreef dit aan de gelovigen in Rome die onder de heerschappij van een wrede tiran, keizer Nero, stonden. Heel gemakkelijk kan dan de gedachte opkomen: maar dat is toch niet een overheid zoals God die bedoeld heeft? Daar hoef je toch niet onderdanig aan te zijn? Ook vandaag zijn er landen in de wereld waar je dat van zou kunnen zeggen. Een andere gedachte over de overheid, die meer voor ons, in het zogenaamde vrije Westen, van toepassing is, is: "De beslissingen die de overheid neemt zijn verkeerde beslissingen, daar moeten we tegenin gaan". Dit soort redeneringen kun je om je heen horen. Toch blijft het voor ons van belang dat wij de overheid blijven zien als een

instantie die door God boven ons is geplaatst en waar wij onderdanig aan moeten zijn.

Een andere zaak is, dat wij misschien niet in alles kunnen gehoorzamen. Dat kan het geval zijn als er dingen van ons gevraagd worden die ingaan tegen wat God heeft gezegd in Zijn Woord. Dan hebben in Handelingen 5 vers 29 de opdracht: "Men moet God meer gehoorzaam zijn dan mensen". Maar ook al kunnen wij in sommige dingen niet gehoorzamen, dan nog zullen we onderdanig blijven en geen opstandige geest tonen. Dat laatste zie je bij de mensen in de wereld om je heen die het met allerlei wetten van de regering niet eens zijn. Ze voelen zich 'gepakt' en gaan daarom protesteren. Om een voorbeeld te noemen waar je niet zou kunnen gehoorzamen is, als er een wet zou komen die zou verbieden dat gelovigen samenkomen. De Heer wil dat wel (Hebreeëen 10 vers 25). Of ook dat er geen onderscheid meer mag worden gemaakt tussen huwelijk en samenwonen; of dat homofielen het recht moeten hebben zich naar hun geaardheid te gedragen. Het is belangrijk dat je voor jezelf ervan uitgaat dat de overheid er is omdat God haar heeft ingesteld.

De volmaakte regering komt pas in het vrederijk, als de Heer Jezus zal regeren. Dan zal alles volmaakt rechtvaardig gebeuren aan de hand van volmaakte wetten. Nu is dat nog niet zo en zul je ervoor moeten zorgen dat je geen last van je geweten krijgt, door je tegen de overheid te verzetten.

De belasting die je (misschien) betaalt, geeft je verhouding tot de overheid weer. Of je het nu leuk vind of niet, het wordt van je salaris of uitkering ingehouden. Wat de overheid ermee doet is haar zaak. Op dezelfde manier wordt van je verwacht dat je alles doet wat ze van je vraagt. Hoe is bijvoorbeeld je deelname aan het verkeer? Volg je hierin de regels die door de regering zijn opgesteld?

Een christen is iemand die weet wat geven is. Geven wil niet altijd zeggen dat het vrijwillig gebeurt. Voor je gevoel vind je dat misschien het prettigste, maar in vers 7 is 'geven' een verplichting. Maak je er niet te snel van af, maar geef aan allen wat hun toekomt. Knoei niet met je belastingpapieren; heb ontzag voor wie boven je staan; geef anderen de eer, de waardering, die hun toekomt (dat is echt geen slijmen). Hierdoor kun je laten zien dat je een christen bent die in zijn leven rekening houdt met de wil van God. Weet je wat zo geweldig is? God zal jou dan ook geven wat jou toekomt!

Lees nog eens Romeinen 13 vers 1 tot en met 7.

Verwerking:

Hoe kun jij, in jouw situatie, laten zien dat je de overheid erkent als een instelling van God?

DOET DE HEER JEZUS CHRISTUS AAN

---

50. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 13 vers 8 tot en met 14

Schulden maken is niet moeilijk. Het wordt zelfs heel aantrekkelijk voorgesteld. Een beetje luxe hoef je jezelf toch niet te ontzeggen. Wat geld lenen tegen een laag percentage en je leeft weer wat plezieriger. Met een dergelijke redenering hebben al heel wat mensen zich schulden op de hals gehaald. Voor een christen mag er maar één schuld bestaan, één die hier op aarde nog nooit wordt afgelost ook en dat is elkaar liefhebben. Wie de ander liefheeft vervult daarmee de wet. De samenvatting van de wet is elkaar lief te hebben. De wet verbiedt een aantal dingen die de ander zouden benadelen. De liefde doet de naaste geen kwaad. Wie de ander dan ook liefheeft zal hem of haar zeker niet benadelen.

Nu zou je kunnen vragen: maar ik leef toch niet meer onder de wet? Het is toch duidelijk geworden uit hoofdstuk 7 dat ik van de wet ben vrijgemaakt? Dat is waar en deze verzen in hoofdstuk 13 spreken dat ook niet tegen. Ze zeggen iets anders. Ze zeggen dit: als jij de ander liefhebt, zul je niets doen wat de wet verbiedt. Op die manier vervul je de wet. Liefhebben is niet een prestatie die je levert omdat de wet dat van je vraagt. Liefhebben is de uiting van je nieuwe leven die het goede voor de ander zoekt. Als je het goede en niet het kwade voor de ander zoekt is het duidelijk dat je dan, om zo te zeggen, automatisch de wet vervult. Vervolgens wordt er een extra reden gegeven om deze opdracht, om elkaar lief te hebben, uit te voeren. Die extra reden is de komst van de Heer Jezus. Petrus verbindt in zijn eerste brief deze twee dingen - de komst van de Heer Jezus en het liefhebben van elkaar - ook met elkaar. Hij schrijft in hoofdstuk 4 vers 7 eerst over het einde van alle dingen en in het volgende vers over het liefhebben van elkaar.

Het is tijd om uit de slaap te ontwaken, om wakker te worden. Wrijf je ogen eens uit en zie eens hoe ver de nacht al gevorderd is. Want het is nacht in de wereld. Pikdonkere nacht. Met 'nacht' wordt hier bedoeld de geestelijke duisternis die door de zonde gekomen is. Maar de dag is nabij. De dag zal aanbreken als de Heer Jezus in deze wereld zal verschijnen. Hij wordt in Maleachi 4 genoemd: "de zon der

gerechtigheid". David spreekt over Hem in zijn laatste woorden in 2 Samuël 23 als "het morgenlicht bij het opgaan der zon", wanneer er "een morgen zonder wolken" aanbreekt. Elk oog zal Hem dan zien. Elke dag brengt je dichter bij dat moment. Je bent nu dichter bij dat moment dan toen je tot geloof kwam. Als de behoudenis nu dichterbij is dan toen je tot geloof kwam, houdt dus in dat je in zekere zin nog niet behouden bent. Je behoudenis is nog niet volledig, d.w.z. wat je lichaam betreft is je behoudenis nog toekomstig. In Romeinen 8 heb je gelezen dat je behouden bent geworden in hoop (vers 24). Lees nog maar eens na wat ik daarover geschreven heb.

Dat hier gezegd wordt dat je nu nog niet behouden bent, heeft te maken met de gevaren die er zijn en de strijd die nog gevoerd moet worden. Om in die strijd te overwinnen moet je goed de bevelen van het Hoofdkwartier nauwkeurig opvolgen. Luister goed: je moet iets afleggen en je moet iets aandoen.

Eerst het afleggen. Bij de nacht horen de werken van de duisternis. Elke vorm van zonde is een werk van de duisternis. Is er nog iets in je leven waarvan je weet dat het zonde is? Breek daarmee! Dat kun je doen door die zonde met name te noemen en tegen de Heer te zeggen dat je daarin fout bent. Vraag de Heer of Hij je wil helpen om niet meer toe te geven aan die zonde. In Spreuken 28 vers 13 staat een grote aanmoediging: "Wie zijn overtredingen.....belijdt en nalaat, die vindt ontferming".

Als je dat gedaan hebt is er ruimte vrij gekomen voor de wapens van het licht. Die kun je nu aandoen. Deze wapens van het licht zijn heel andere wapens dan de wapens waarmee de wereld strijdt. De wapens van het licht zijn geestelijke wapens. De Heer Jezus noemt Zichzelf het licht. Van Hem krijg je die wapens en van Hem kun je leren hoe je ermee om moet gaan om te overwinnen. In de evangeliën zie je hoe Hij ze gebruikte. Toen de duivel Hem veertig dagen en veertig nachten had verzocht en tenslotte zijn laatste drie verzoeken op Hem uitprobeerde versloeg Hij de duivel met "er staat geschreven".

Je hebt afgelegd en aangedaan. Nu komt de vermaning om op een passende wijze te wandelen. De dingen die in vers 13 genoemd worden vind je volop in de wereld, bij de duisternis, maar ze passen niet (meer) bij jou. Jij hoort niet meer bij de duisternis waar de zonden van vers 13 hoogtij vieren, maar jij hoort bij de dag. In jouw leven is de

zon der gerechtigheid al opgegaan. Jij mag wandelen in het licht van 'de zon der gerechtigheid', dat is de Heer Jezus.

Je wordt niet alleen aangespoord om de wapens van het licht aan te doen, maar ook de Heer Jezus Christus zelf. Zie je dat Hij hier met zijn volle naam genoemd wordt? Hem aandoen betekent hetzelfde als (het klinkt misschien wat oneerbiedig, maar toch is dat de betekenis) een jas aandoen. Het wil zeggen dat je aan je omgeving Hem laat zien. Door veel aan jezelf te denken en druk te zijn met jezelf (hoeveel tijd breng je voor de spiegel door?) komen er, om bij het beeld van de jas te blijven, vlekken op die mooie jas. Die wordt erdoor ontsierd. Als de Heer Jezus komt zal ieder oog Hem zien. Dan zal het voor iedereen die niet koos voor Hem voor eeuwig te laat zijn. Jij en ik mogen Hem nu al laten zien. Wat zou het een feest zijn als anderen daardoor nu nog Hem zouden leren kennen en aannemen als Heiland en Heer.

Lees nog eens Romeinen 13 vers 8 tot en met 14.

Verwerking:

Hoe merk jij dat het nacht is in de wereld en hoe kun jij het licht laten schijnen?

NEEMT ELKAAR AAN

---

51. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 14 vers 1 tot en met 6

Er komt nu een nieuw gedeelte in de brief. Het loopt van hoofdstuk 14 vers 1 tot en met hoofdstuk 15 vers 7. Waar het in dit gedeelte om gaat kun je mooi zien aan het eerste en het laatste vers van dit gedeelte. In beide verzen lees je: "neemt elkaar aan". Dat is erg belangrijk. Je zult er wel al achter gekomen zijn, dat alle gelovigen over een aantal zaken niet allemaal hetzelfde denken. Om de verschillen duidelijk te maken stelt Paulus hier twee gelovigen aan ons zien. De ene noemt hij zwak en de andere noemt hij sterk.

Je moet bij zwak en sterk niet denken aan de beleving van het geloof, dat iemand zwak of sterk in het geloof is. Het gaat ook niet om het verschil tussen vleeselijk en geestelijk. Vleeselijk zou dan zwak en geestelijk zou dan sterk zijn. Waar het hier om gaat is, dat er invloeden uit het verleden zijn, die nog een rol spelen in het leven van een christen. Met name gaat het hier om bekeerde Joden die christen geworden zijn en die toch nog vasthouden aan bepaalde Oudtestamentische inzettingen. Als voorbeelden worden genoemd het eten of niet eten van bepaald voedsel en ook het onderhouden van bepaalde dagen die belangrijker zouden zijn dan andere dagen. Hierin kunnen christenen zwak zijn. Zwakken zijn hier dus christenen die menen dat ze zich nog aan voedselvoorschriften moeten houden die voor Israël golden. Of ook christenen die menen dat ze zich moeten houden aan een aantal gedenkdagen zoals ook Israël die kende. Denk bijvoorbeeld aan de christelijke feestdagen. Er zijn er die in alle oprechtheid menen dat ze deze dagen moeten onderhouden. De zwakke in het geloof is dus niet de nalatige of ontrouwe christen, maar juist een christen die vaak een grote nauwgezetheid in zijn christelijke levenswandel vertoont.

Daarnaast staat de sterke in het geloof. Hij weet dat hij (met uitzondering van de in Handelingen 15 vers 29 genoemde dingen), alles mag eten. Hij weet ook dat de enige dag die zich van de andere dagen onderscheidt de eerste dag van de week is. Dat is de dag die in Openbaring 1 vers 10 genoemd wordt "de dag van de Heer", dat is de dag die de Heer toebehoort.

Hoe je tegen voedsel en tegen bepaalde gedenkdagen aankijkt, hangt af van het kennen van je positie in Christus. Wie weet dat hij in Christus een nieuwe schepping is, heeft geen moeite met zaken als voedsel en dagen. Hij weet hoe hij daar mee om moet gaan. Maar daarmee is het onderwerp niet klaar. Het belang van dit gedeelte is niet, hoe we met voedsel en dagen moeten omgaan, maar hoe we met elkaar moeten omgaan. Als de ander het anders ziet dan ik, minacht ik (als ik bij de sterken hoor) of veroordeel ik (als ik bij de zwakken hoor) de ander dan? We moeten elkaar aannemen in het besef dat de ander het doet voor de Heer. Daarin ligt het motief. We mogen onszelf (en ook elkaar wel) best eens de vraag stellen: doe of laat ik dit of dat voor de Heer? Dan komen we voor onszelf tot een bepaalde conclusie, terwijl de ander tot een andere conclusie kan komen. Ieder zal in zijn eigen gemoed ten volle verzekerd moeten zijn.

Als we hiervan uitgaan zal er geen woordenstrijd ontstaan wanneer we met elkaar over deze verschillen praten. Ieder is persoonlijk verantwoording verschuldigd aan de Heer. Is het je ook opgevallen hoe vaak hier over de 'Heer' gesproken wordt? De ander staat onder Zijn gezag, niet onder het jouwe of mijne, hij is "andersmans huisknecht" en aan Hem onderworpen.

Het is maar gelukkig dat over twijfelachtige vragen op deze manier gesproken wordt. De neiging van ons hart is altijd om voorschriften te geven, alles op papier te zetten. Dan blijft er niets meer over als een oefening voor het geweten. Wij hebben het nodig om staande gehouden te worden. Dit gevoel zal ons bewaren voor een hoogmoedig optreden. Daarbij zullen we de blijde ervaring opdoen dat de Heer machtig is ons staande te houden. Het doel van alles is toch dat Hij de eer krijgt die Hem toekomt. Dat komt ook tot uiting in vers 6: zowel de één als de ander 'dankt God'. Zo kan er een samen danken van God zijn, de harten gaan samen naar Hem uit en blijven bij elkaar in Zijn tegenwoordigheid.

Lees nog eens Romeinen 14 vers 1 tot en met 6.

Verwerking:

Ben jij zwak of sterk?

ALLES VOOR DE HEER

---

52. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 14 vers 7 tot en met 14

Leven voor de Heer. Sterven voor de Heer. Alles voor de Heer. Vandaag en morgen. Geen ruimte voor een eigen invulling. Benauwend? Of juist bevrijdend? Je hebt je keus gemaakt door je aan de Heer Jezus uit te leveren. Vanaf het moment dat je dat deed ben je helemaal van Hem en voor Hem. Je kunt niets meer voor jezelf doen. Maar vergeet niet dat je dat vroeger ook niet kon. Toen leek het wel of je je eigen baas was. In werkelijkheid was je echter een slaaf van de zonde. Daarom kan het niet anders dan een bevrijding zijn dat je nu aan iemand toebehoort van wie gezegd wordt dat Hij is gestorven en weer levend geworden.

Je weet dat juist in deze brief de dood en de opstanding van de Heer Jezus zo uitvoerig aan de orde zijn geweest. De Heer Jezus heerst nu over doden en over levenden. Als dat waar is voor alle doden en alle levenden (en het is waar!) dan is het ook waar voor jou. Dan kun jij niet zomaar in de rechten van de Heer treden door je broeder te oordelen of te minachten. Ik zeg niet dat het bij jou zo gebeurt, maar deze verzen staan er niet voor niets. God weet beter dan wij, hoe wij ons over anderen kunnen uitlaten. Iedere christen heeft het gevaar in zich, om in één van beide fouten te vallen. Wie dit ontkent, kent zichzelf niet. En zelfkennis is een belangrijk wapen om je voor deze gevaren bewaren.

Nog belangrijker dan deze gevaren te zien, is het om te denken aan de rechterstoel van God. Daar komen we allemaal een keer voor te staan. Dat is een indrukwekkende gedachte. Een rechterstoel waarop niet een aardse, feilbare rechter zal zitten, maar waarop een Rechter zal zitten die volmaakte kennis heeft van alles wat wij gedaan en gezegd hebben. Hij peilt volkomen onze motieven. Hij weet precies waarom we bepaald voedsel wel of niet hebben gegeten. Hij weet precies waarom we bepaalde dagen boven anderen dagen hebben verheven of waarom voor ons alle dagen gelijk waren. Hij zal ons dan feilloos duidelijk maken waarin we onze broeder hebben geoordeeld of geminacht. Hij zal ons laten zien dat die ander ook voor Hem leefde.

Even ter herinnering: het gaat hier niet om verkeerde, zondige dingen. Als we bij een ander verkeerde dingen zien moeten we daar wel iets van zeggen. Dat doen we dan op grond van andere plaatsen in de Bijbel.

Hier gaat het om jouw en mijn persoonlijke geweten. Het geweten is geen volmaakt richtsnoer voor ons leven - dat is alleen het Woord van God - maar God houdt er wel rekening mee en dat moeten wij tegenover anderen ook doen. Als jou en mij zo wordt voorgehouden dat er een ogenblik komt waarop ieder van ons voor zichzelf rekenschap zal moeten geven aan God, zal dat nu al een uitwerking hebben. Als ik denk aan de rechterstoel van God waar ik straks vóór zal staan, zal ik graag nu leven alsof ik er nu vóór stond. Dan wil ik graag nu, op dit moment, al rekenschap geven aan God. Het resultaat van deze gedachte is dat we tot het oordeel zullen komen dat we elkaar niet (meer) moeten oordelen. Dat zullen we dan aan God overlaten. Ieder persoonlijk zal zich voor God buigen en Hem als God erkennen. Dat maakt ons erg klein.

Het maakt ons ook erg voorzichtig met het uiten van kritiek op wat onze broeder of zuster meent voor de Heer te moeten doen. In onze eigen opstelling zullen we ook voorzichtig zijn in wat wijzelf menen te moeten doen of laten voor de Heer. In ons gedrag kan heel vlug iets zijn wat voor onze broeder, die pas bekeerd is of nog niet goed zijn positie in Christus kent, een struikelblok wordt om geestelijk te groeien. Als jij zegt dat je graag de Heer wilt dienen is alles wat jij doet van grote invloed op anderen die dat ook willen, terwijl ze toch op bepaalde zaken een andere kijk kunnen hebben.

Voor jezelf kun je weten en overtuigd zijn in de Heer Jezus dat niets op zichzelf onrein is. Het gaat hier natuurlijk niet om de onreinheid die in de wereld wordt gevonden, maar nog steeds over bepaalde voorschriften van het Oude Testament. Toen werd je bijvoorbeeld door iets aan te raken of te eten, wat door God onrein was verklaard, zelf ook onrein. Nu is dat niet meer zo. Tenminste, dat is wat Paulus van zichzelf zegt. Maar het is ook waar voor iedere christen die weet hoe God hem nu ziet in verbinding met het werk van Christus. Wie meent dat er nog onreine dingen zijn, toont daarmee dat hij de volle vrijheid in Christus zich nog niet heeft toegeëigend (dit toe-eigenen is geen hoogmoed, maar eenvoudig geloof in wat God heeft gezegd). Houd steeds voor de aandacht dat het hier gaat om het persoonlijk geweten en de verschillen die dat kan geven in de

beleving van het geloof. Hoe je hier verder mee om moet gaan, wordt in de volgende verzen duidelijk gemaakt.

Lees nog eens Romeinen 14 vers 7 tot en met 14.

Verwerking:

Als jij nu aan de rechterstoel van God denkt, wat is dan je reactie?

WEES GEEN STRUIKELBLOK VOOR JE BROEDER

---

53. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 14 vers 15 tot en met 23

Wanneer ik je zou vragen of jij een broeder verdrietig wilt maken, zul je ongetwijfeld 'nee!' zeggen. Toch kan het heel gemakkelijk gebeuren, dat je, door iets wat je doet, je broeder verdrietig maakt. Dat komt dan omdat je niet naar de liefde wandelt. Het kan zijn dat je helemaal gelijk hebt in iets wat je doet. Voor jezelf heb je er geen enkel probleem mee. Tegenover de Heer sta je goed. Maar daarmee is niet alles gezegd. Je hebt ook nog rekening te houden met je broeder (of zuster). En als die bedroefd wordt door iets wat jij doet, laat je je niet leiden door de liefde. "De liefde doet de naaste (je broeder) geen kwaad" lezen we in hoofdstuk 13 vers 10. Het staat er zelfs zo sterk dat jij door je eten (dus door het gebruik maken van je vrijheid) iemand te gronde kunt richten voor wie Christus gestorven is. Dat zou toch wel een ongewenste uitwerking zijn van de vrijheid die je nu hebt.

Om je duidelijk te maken hoe je houding tegenover je broeder moet zijn gaat Paulus iets zeggen over het koninkrijk van God. Daar ben je namelijk samen met je broeder in terecht gekomen toen jullie de Heer Jezus aannamen. In het koninkrijk van God gaat het helemaal niet om dingen als eten en drinken. Waar het daar om gaat is: rechtvaardigheid en vrede en blijdschap in de Heilige Geest. Net als in de koninkrijken van deze wereld, is er ook in het koninkrijk van God sprake van een Koning en van onderdanen. Alleen is het koninkrijk van God niet een zichtbaar koninkrijk, met een zichtbare koning. Het is een (nu nog) verborgen koninkrijk met een verborgen Koning. De Heer Jezus is de Koning. In het Oude Testament kom je die naam vaak tegen. Maar wij noemen Hem niet bij die naam. Wij noemen Hem Heer. Zo spreekt het Nieuwe Testament steeds over Hem. Maar of Hij nu Koning of Heer genoemd wordt, in beide namen komt tot uiting dat Hij gezag uitoefent over Zijn onderdanen.

Dit gezag, Zijn regering, oefent de Heer Jezus uit vanuit de hemel waar Hij nu is. In jouw leven kun je laten zien dat Hij gezag over jou heeft door de Heilige Geest in je te laten werken. Wanneer je

dat doet zul je rechtvaardig zijn in je omgang met anderen. Je zult de vrede niet willen verstoren door je eigen belangen te volgen. Als je zo met je broeder, je medeonderdaan in hetzelfde koninkrijk, omgaat zal er blijdschap in je hart zijn. Dat is het echte dienen van Christus. Daar vindt God Zijn welbehagen in en ook de mensen om je heen zal het opvallen dat jij je door andere regels laat leiden dan gebruikelijk is voor henzelf en de wereld om hen heen.

Je wordt aangespoord te jagen naar wat de vrede en de onderlinge opbouw dient. Je moet je er dus voor inzetten. Het is niet iets wat automatisch bij een kind van God gebeurt. Vrede en onderlinge stichting is heel wat belangrijker dan spijs. Laat je niet door je lichamelijke behoeften leiden. Lichamelijke behoeften zijn geen verkeerde behoeften. Het zijn behoeften waarin God wil voorzien. Maar ze zijn ondergeschikt aan Zijn werk. Ze mogen geen aanleiding worden dat je broeder door wat hij daarin bij jou ziet tot een val komt. Een voorbeeld. Ik ken een broeder die uit een afrikaans land komt. In dat land is het eten van een ei verbonden aan afgodendienst. Hij is nog niet helemaal vrij van de gedachte die in zijn land van herkomst met een ei zijn verbonden. Neem nu eens aan dat ik de gewoonte heb om elke dag een ei te eten (je weet wel: eenmaal per etmaal een eimaal). Voor mij is dat niet verkeerd. Maar als die broeder nu bij mij komt eten en ik wil mijn eitje nuttigen en ik bied hem er ook één aan dan kan dat voor mijn broeder een aanleiding tot een val worden. Misschien probeer ik hem wel duidelijk te maken dat er niets verkeerd aan is om een ei te eten. Maar als ik hem ertoe beweeg kan hem dat in de grootste gewetensnood brengen. Als ik zoiets weet dan moet ik maar een dag geen ei eten. Dit kun je op allerlei manieren toepassen.

Je geloof in God en in het werk van de Heer Jezus is een persoonlijk geloof. Het gaat er in dit gedeelte niet om dat je daar niet van zou moeten getuigen. Het gaat er hier om dat je geloof je heeft bevrijd van allerlei tradities en gewoonten die niets te maken hebben met het dienen van God. Je wordt zelfs welgelukzalig genoemd als je je echte vrijheid in Christus ook geniet, ongedwongen, zonder je te onderwerpen aan allerlei regels die mensen hebben opgesteld. Het maakt niet uit of het zogenaamde christelijke regels zijn of dat het regels zijn waar de mensen in deze wereld naar leven. Belangrijk is dat je je in je praktisch leven van elke dag laat leiden door je geloof en niet door je gevoel. Geloof richt zich op God en op Zijn Woord.

Als je ergens aan twijfelt moet je het niet doen. Leef vanuit je geloof. Geloof is niet een uiting van onzekerheid. Zo hoor je het vaak gebruiken. Er wordt dan gezegd: Ik geloof niet dat het verkeerd is. Men bedoelt dan: Ik denk niet dat het verkeerd, maar ik weet het niet zeker. Maar God heeft ons Zijn wil bekend gemaakt. Wat we doen zonder naar die wil te hebben gevraagd is zonde. Sterk gezegd hè?

Lees nog eens Romeinen 14 vers 15 tot en met 23.

Verwerking:

Wat betekent het koninkrijk van God voor jou?

ELKAAR AANNEMEN NAAR HET VOORBEELD VAN CHRISTUS

---

54. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 15 vers 1 tot en met 7

In dit gedeelte vat de apostel nog eens samen wat hij in hoofdstuk 14 heeft gezegd. In vers 1 kun je zien dat de apostel zichzelf bij de 'sterken' rekent. Hij spreekt daar over 'wij', waarbij hij zichzelf insluit. Dat is geen hoogmoed, maar hij is zich bewust wie hij in de Heer Jezus geworden is. De 'sterken' zijn christenen die weten dat zij door het werk van de Heer Jezus volkomen vrij gemaakt zijn van elke wet en van elke slavernij. Maar, zoals hij al gezegd heeft, moet die vrijheid niet een oorzaak worden waardoor de zwakke, niet-sterke broeder bedroefd wordt. Je moet niet proberen je eigen (juiste) overtuiging aan hem op te leggen. Integendeel, je moet zijn zwakheid dragen. Hier heb je dus weer dat denken aan de ander, wat voor hem nuttig is. Dat staat tegenover het behagen van jezelf. Je moet niet doen wat jezelf het prettigst uitkomt. In Filippi 2 vers 4 lees je iets dergelijks: "laat ieder niet op zijn eigen belangen, maar ieder ook op die van anderen zien". Dan volgt in Filippi 2 vanaf vers 5 het voorbeeld dat de Heer Jezus daarin gegeven heeft.

Het is opvallend hoe de Heer Jezus steeds als voorbeeld wordt voorgesteld als God iets van ons vraagt. Kijk bijvoorbeeld eens in Kolosse 3 vers 13. Je leest daar over het vergeven van elkaar. Het voorbeeld is de Heer Jezus: "zoals ook Christus u vergeven heeft, zó ook gij". Heel duidelijk zie je de Heer Jezus als voorbeeld in 1 Petrus 2 vers 21. Daar wordt iets van de huisknechten gezegd. Om het naar onze tijd te vertalen: het gaat daar om werknemers. Hoe die zich moeten gedragen kunnen ze leren van de Heer Jezus. Dus telkens als er iets van ons gevraagd wordt, moeten we kijken naar de Heer Jezus. Als God iets van ons vraagt kunnen we altijd van de Heer Jezus leren hoe het moet. Hetzelfde vind je hier in Romeinen 15 vers 3: "Want ook Christus heeft Zichzelf niet behaagd". Christus heeft in Zijn hele leven de eer van God op het oog gehad. Dáár leefde Hij voor en niet voor Zichzelf. Hij was zó volkomen in Zijn omgang met God, dat als God werd gesmaad, Hij dat als Zijn eigen smaad voelde. Het voorbeeld dat de Heer Jezus heeft gegeven, geeft jou de kracht om

het gevraagde te doen. Zo ook hier in het dragen van de zwakheden van de anderen en het behagen van de naaste ten goede.

Trouwens, het hele Oude Testament staat vol met voorbeelden. Op je ontdekkingstocht door de Bijbel zul je ontdekken dat alles wat daarin geschreven staat, je iets te leren heeft. Met dat doel heeft God het juist op laten schrijven. Het gaat maar niet om toevallige gebeurtenissen. Nee, in 1 Korinthe 10 staat dat alles wat Israël is overkomen, hen is overkomen tot voorbeelden voor jou! Daarom moet je de Schriften lezen. Dan leer je hoe volharding werkt en dan krijg je troost. Volharding heb je nodig in dit leven waar tegenstand en onbegrip je het leven moeilijk kunnen maken. Doorgaan! Dat is de aanmoediging die uit de Schriften naar je toekomt. Vertrouwing heb je ook nodig in dit leven waar zoveel dingen zijn die je verdrietig kunnen maken. In de Schriften lees je hoe de gelovigen die troost vonden bij God.

Als je volharding en troost in de Schriften hebt gevonden, is het resultaat dat je hoop hebt. Hoop richt je op de toekomst. Er komt een ogenblik dat volharding en troost niet meer nodig zullen zijn. Dan zal het volmaakte gekomen zijn. Verschillen tussen gelovigen zoals sterk en zwak zullen er dan niet meer zijn. Nu zijn die verschillen er nog wel. Er is nog volharding en troost nodig. Die kun je vinden bij "de God van de volharding en de vertroosting". Die God is jouw God! Wanneer je je op Hem richt, zul jij meewerken aan het onderling eensgezind blijven van de gelovigen. De verschillen zullen jou dan niet van de ander verwijderen.

Hoe je kunt volharden en troost kunt vinden zie je bij.....inderdaad, de Heer Jezus. Hij heeft Zich door niets laten tegenhouden in Zijn weg op aarde. Volhardend is Hij doorgegaan, hoe groot de tegenstand ook was. En wie heeft meer tegenstand ondervonden dan Hij? Troost vond Hij niet in deze wereld, ook niet bij Zijn discipelen. Hij vond troost in het bewustzijn dat Zijn Vader steeds bij Hem was. Als de Heer Jezus op deze manier ons voorbeeld is zullen we eendrachtig, uit één mond God verheerlijken. Daar verlangt God naar. Als we maar met elkaar ruzie maken om allerlei dingen waarin we elkaar moeten verdragen, krijgt God niet de eer die Hem toekomt. Wanneer we elkaar leren verdragen zal dat des te meer reden geven om God te verheerlijken. Om elkaar echt aan te nemen moeten we ons goed indenken hoe Christus ons heeft aangenomen. Hij heeft ons aangenomen zoals we zijn. En Hij wist volmaakt hoe we

ons zouden gedragen. Toch nam Hij ons aan. Onze zonden heeft Hij voor eeuwig weggedaan door Zichzelf voor ons in de dood te geven. Maar we blijven onze eigenaardigheden houden. Dat was voor de Heer Jezus geen reden om ons af te wijzen. Hij nam ons aan ondanks onze eigenaardigheden, die nog zo vaak bij ons naar buiten zouden komen. Naar dat voorbeeld behoren wij elkaar ook aan te nemen.

Lees nog eens Romeinen 15 vers 1 tot en met 7.

Verwerking:

Bij wie reken jij jezelf: bij de sterken of bij de zwakken? Waarom?

HET EVANGELIE VOOR JOOD ÉN HEIDEN

---

55. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 15 vers 8 tot en met 13

De Heer Jezus is een dienstknecht geworden! Laat dat eens goed tot je doordringen. Hij, de eeuwige Zoon van God heeft de gestalte van een slaaf aangenomen. Hij is gekomen om te dienen, niet om gediend te worden. Hier staat dat Hij een dienstknecht van de besnijdenis is geworden. Dat betekent dat Hij is gekomen tot het Joodse volk, want aan dat volk was de besnijdenis gegeven als een teken van het verbond dat God met hen had gesloten. Onder dat volk heeft Hij als Jood geleefd. Het doel van Zijn komst was onder andere om de beloften die aan de vaders (zoals Abraham) waren gedaan te bevestigen. Deze beloften waren door God uitgesproken. Ze stonden vast als de waarheid van God, want als God iets gezegd heeft doet Hij dat ook. En de Heer Jezus kwam om die beloften te bevestigen.

Maar er was nog iets waarvoor de Heer Jezus een dienstknecht van de besnijdenis was geworden. Dat was "opdat de volken God zouden verheerlijken wegens de barmhartigheid". Hier maakt Paulus duidelijk dat de komst van de Heer Jezus niet alleen zegen inhield voor Israël, maar ook voor de volkeren. In Jesaja 49 vers 6 staat het zo mooi. Daar hoor je God tegen de Heer Jezus zeggen: "Het is te gering, dat gij Mij tot een knecht zoudt zijn om de stammen van Jakob weder op te richten en de bewaarden van Israël terug te brengen; Ik stel u tot een licht der volken, opdat mijn heil reike tot het einde der aarde". In het eerste deel van deze aanhaling lees je dat het in Gods hart was, dat de Heer Jezus Israël zou herstellen. Maar dat was niet het enige. Voor God was het werk van de Heer Jezus zo groot dat Hij de gevolgen daarvan niet tot Israël wilde beperken. Hij wilde dat alle volken zouden delen in de barmhartigheid die door de Heer Jezus tot de mensen was gekomen. Het resultaat zou zijn dat God zou worden verheerlijkt en groot gemaakt.

Het wonderlijke is dat God al in het Oude Testament over deze barmhartigheid voor de volken had gesproken. Die barmhartigheid was niet iets nieuws, dat pas in het Nieuwe Testament werd geopenbaard. Let wel: het gaat niet om de gemeente. Dat was in het Oude Testament wél een verborgenheid. Waar het hier om gaat is dat

Gods hart in het Oude Testament ook uitging naar de volken buiten Israël. Ze hadden zeker een andere plaats. Israël was en blijft Gods uitverkoren volk en heeft in de heilsgeschiedenis een aparte plaats. Maar daarmee had God de andere volken niet verworpen.

Om dit te bevestigen worden vier Schriftplaatsen uit het Oude Testament aangehaald. Deze vier aanhalingen stellen eigenlijk het hele Oude Testament voor. Ze komen namelijk uit de wet (Deuteronomium 32 vers 43), de Psalmen (18 vers 50; 117 vers 1) en de profeten (Jesaja 11 vers 10). In Lukas 24 vers 44b noemt de Heer Jezus deze drie onderdelen als een samenvatting van het hele Oude Testament.

De eerste aanhaling, aan het eind van vers 9, is uit Psalm 18 vers 50. Dit is een algemene aanhaling, zeg maar een soort opschrift boven de andere aanhalingen. Daar gaat het over de bevrijding van het overblijfsel door God uit de hand van de vijand. Deze bevrijding is voor hen de aanleiding om Gods naam onder de volken te belijden. Het gevolg is dat in de tweede aanhaling (vers 10) de volken worden opgeroepen om vrolijk te zijn met Gods volk. Ze worden uitgenodigd in de blijdschap van de bevrijding te delen. In de derde aanhaling, in vers 11, worden "alle volken" en "alle naties" opgeroepen ieder voor zich de Heer te loven en te prijzen. Hier is de blijdschap niet meer beperkt tot het volk Israël, maar alle volken op de hele aarde mogen daarin delen.

In vers 12 (de vierde aanhaling) wordt de oorzaak van de blijdschap aangegeven. Er is daar sprake van de wortel van Isaï. Dat spreekt duidelijk van de Heer Jezus. Kijk maar in Openbaring 22 vers 16. Hij zal opstaan om over de volken te heersen. Onder Zijn heerschappij zal er een tijd van vreugde en blijdschap aanbreken waar alle volken nu nog koortsachtig en in eigen kracht naar zoeken. Er komt een tijd dat de volken op Hem zullen hopen. Die tijd is er nu nog niet. Maar jij kent wel de God van de hoop. Hij is in staat jou te vervullen met alle blijdschap en vrede in het geloven. Het gaat nu nog om geloven. Geloven wil zeggen vertrouwen op God die alles wat Hij gezegd heeft waar zal maken, ook al lijkt alles om je heen er mee in strijd. Als je daarmee vervuld bent, zul je overvloedig zijn in de hoop. Het zal je blij maken en je gaat Hem prijzen in een wereld waar God en Zijn Christus steeds meer gelochend worden. Je hoeft daar jezelf niet voor op te peppen of jezelf moed voor in te spreken. Dat doen mensen zonder God wel. Die hebben het over 'kop op' en 'niet bij de

pakken neerzitten'. Dat kan het wel even doen, maar het geeft geen echte en voortdurende kracht. Die kracht heeft een mens niet van zichzelf. Jouw kracht is de Heilige Geest. De Heilige Geest is gekomen om je hart te richten op de Heer Jezus. Je hoop zal alleen onwankelbaar en overvloedig zijn als Hij het voorwerp van je hoop is.

Lees nog eens Romeinen 15 vers 8 tot en met 13.

Verwerking:

Hoe kun jij "alle blijdschap en vrede in het geloven" krijgen?

DE DIENST VAN PAULUS

---

56. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 15 vers 14 tot en met 21

Hoewel Paulus de gelovigen in Rome nooit persoonlijk had ontmoet, was hij er toch van overtuigd dat ze vol goedheid waren. Hij had genoeg over hen gehoord om dat te kunnen zeggen. Ook wist hij dat ze vervuld waren met alle kennis. Door hun goedheid en kennis waren ze in staat elkaar terecht te wijzen. Goedheid en kennis zijn geen zaken die je voor jezelf moet houden. Daar kun je anderen mee dienen. Als je aan terechtwijzen denkt, denk je misschien niet vlug aan dienen. Terechtwijzen betekent iemand er weer bij halen die op de een of andere manier de verkeerde kant op gaat. Het is een bewijs van goedheid en kennis als we zo op elkaar letten.

Paulus verontschuldigt zich haast dat hij hen dit geschreven heeft. Maar hij wilde hen herinneren aan dingen die ze misschien wat vergeten waren. Dat is iets wat jij ook steeds nodig zult hebben. Als je steeds weer aan een bepaalde zaak herinnerd wordt, vergeet je het niet meer; je gaat het steeds beter onthouden. Je wordt er des te meer door bevestigd, zoals Petrus dat noemt wanneer hij de gelovigen vlak voor zijn sterven ook herinnert aan de waarheid van God (zie 2 Petrus 1 vers 12 tot en met 15; 3 vers 1).

Paulus stond in een bijzondere relatie tot de volken, dus ook tot de gelovigen in Rome, want die behoorden tot de volken. Hij noemt zichzelf hier een priester. Dat is wel een merkwaardige uitdrukking, maar toch ook een prachtige uitdrukking. Als je zo naar de dienst van het evangelie kijkt, wordt de prediking van het evangelie toch wel een schitterende dienst. Een priester is immers iemand die offers aan God brengt. Wanneer iemand door de prediking van het evangelie tot bekering en geloof komt, zal de prediker zo iemand als een offer aan God mogen aanbieden.

Het is de Heilige Geest die bekering en geloof in iemand bewerkt. Daardoor is die persoon geheiligd, d.w.z. hij is losgemaakt van de wereld en hoort nu bij God. Dat is mogelijk geworden doordat Christus Jezus is gestorven en opgestaan. Hij heeft alles gedaan wat nodig was voor een mens om gered te worden. Daarom is er alleen roem in Hem in de dingen die voor God meetellen.

Het hele leven van Paulus was erop gericht om te doen wat Christus wilde. Direct al bij zijn bekering had hij gezegd: "Heer, wat wilt u dat ik doen zal?" In alles wat hij had gezegd had hij daar rekening mee gehouden. Dat is wel een belangrijk voorbeeld voor ons. Als Christus niet in hem werkte, hield Paulus zijn mond. Alles maakte hij ondergeschikt aan het doel van zijn leven dat hem heel helder voor ogen stond: de volken tot gehoorzaamheid te brengen. Alles wat hij zei, alles wat hij deed, alles wat hij aan gaven had ontvangen was daarop gericht. De kracht daarvoor had hij niet in zichzelf. Hij was zich bewust dat hij het alleen kon doen door de kracht van Gods Geest. Overal waar hij kwam predikte hij het evangelie. Hij hield daarbij rekening met wat aan een ander was toevertrouwd. Als hij merkte dat iemand anders in een bepaald gebied bezig was met de prediking van het evangelie ging hij naar een ander gebied. Voor hem was de prediking belangrijker dan de prediker. Hij wilde graag zijn op plaatsen waar het evangelie nog niet was gepredikt. Zo heeft de Heer jou ook een stukje in deze wereld gegeven om van Hem te getuigen. Dat stukje kan steeds groter worden. Maar pas wel op dat je niet op het stukje komt wat de Heer aan een ander heeft gegeven. Daar komt alleen maar narigheid van. We mogen allen samen de Heer in het evangelie dienen, maar ieder heeft daarbij zijn eigen taak en plek.

Paulus heeft veel last gehad van mensen die hem in een kwaad daglicht stelden. Ze zeiden dingen van hem die helemaal niet waar waren. Als Paulus ergens geweest was, kwamen anderen vertellen dat hij alleen maar op eigen voordeel uit was. Op die manier wilde Paulus zelf niet te werk gaan. Hij wilde graag oog hebben voor wat de Heer aan anderen had gegeven. Als hij zag hoe anderen door de Heer gebruikt werden maakte hem dat niet jaloers, maar blij. Zelf ging hij dan ergens anders naar toe. Voor deze opstelling in de prediking van het evangelie had Paulus een bijbeltekst in Jesaja 52 vers 15. Dat was voor hem de duidelijke aanwijzing om te gaan naar plaatsen waar Christus nog niet verkondigd was. Hier heb je een belangrijke aanwijzing wanneer je iets voor de Heer wilt doen (en wie de Heer liefheeft wil dat niet?) en dat is: laat je door Gods Woord leiden. Door je dagelijks met het Woord van God te voeden zul je antwoord krijgen op de vragen die je hebt. Je zult zeker vragen hebben over allerlei zaken. De antwoorden liggen niet voor het oprapen. Je zult biddend moeten lezen. In de situatie waarin Paulus verkeerde kreeg hij niet de namen van de plaatsen waar hij wel of niet naar toe moest gaan.

Zo gaat het met veel vragen in ons leven. Er zijn vragen als: welke man/vrouw heeft de Heer voor mij bestemd; welke opleiding moet ik volgen of welke baan kan ik kiezen? Op deze vragen vind je ook niet een letterlijk antwoord in de bijbel. Wel vind je in de bijbel aanwijzingen over mannen/vrouwen die godvrezend zijn. Daar kun je op letten in je keus. Zo kun je je ook in de keus van een baan laten leiden door de vraag: kan ik daar de Heer in dienen of moet ik dingen doen die tegen de wil van God ingaan? Geloof God maar op Zijn Woord. Wie in Hem gelooft of op Hem vertrouwt zal niet beschaamd worden.

Lees nog eens Romeinen 15 vers 14 tot en met 21.

Verwerking:

Welke vragen heb jij? Waar zoek je het antwoord?

HOE PAULUS PLANNEN MAAKTE

---

57. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 15 vers 22 tot en met 33

Paulus laat de gelovigen in Rome nog eens weten hoe graag hij naar hen toe wil komen. Al direct aan het begin van deze brief, in hoofdstuk 1 vers 11, had hij dit gezegd. Maar nu zegt hij dat bij hen komt als hij naar Spanje zou reizen. Onderweg daarheen zou hij dan bij hen aankomen. Hij verwachtte dat zij hem dan zouden geven wat hij nodig had om verder te kunnen reizen. Zo rekent hij op hun liefde. Hij zou pas verder reizen wanneer hij eerst van hen genoten zou hebben.

Ja, je kunt genieten van je broeders en zusters. Je zult die ervaring beslist al opgedaan hebben. Mensen die om je geven, die belangstelling voor je hebben. Toen je de Heer Jezus nog niet kende, waren er allerlei mensen die deden alsof ze iets om je gaven. Maar dat was schijn. Ze gaven alleen maar wat om je zolang ze beter van je konden worden. Nu je de Heer Jezus hebt leren kennen ben je opgenomen in een ander gezelschap van mensen. Deze mensen hebben ook de Heer Jezus liefgekregen en ze hebben elkaar liefgekregen. En iedereen die daarbij komt gaat in die liefde delen. Je zult zeker ook wel eens teleurgesteld worden in je medegelovigen. Ze zijn in zichzelf zwakke, falende mensen. Maar als Paulus, de grote apostel, die ook wel wist dat het in Rome niet allemaal vlekkeloos was, van de gelovigen in Rome kon genieten, dan kunnen wij het toch zeker van elkaar.

Voordat Paulus naar Rome kon, moest hij eerst wat anders doen. Hij had geld bij zich. Dat was van een collecte die de gelovigen in Macedonië en Achaje hadden gehouden. Dit geld was bestemd voor arme gelovigen in Jeruzalem. Deze collecte was niet het gevolg van een actie die op touw was gezet uit liefdadigheid toen ze gehoord hadden van de armoede in Jeruzalem. Het was een vrijwillige collecte (twee maal staat er "goedgevonden"). Toch was er ook een zekere verplichting. De volken hadden namelijk deel gekregen aan de geestelijke goederen, die in de eerste plaats bestemd waren voor het aardse volk van God. Doordat Israël de Heer Jezus had verworpen was het evangelie nu ook naar de heidenen gegaan zodat ook zij

geestelijk gezegend konden worden. Dan mocht nu van de volken verwacht worden dat ze iets terug deden nu er nood was bij de heiligen in Jeruzalem. Het was een schuld die ze op deze wijze konden aflossen. Dat is ook op ons van toepassing. Als je geestelijk gezegend wordt door een broeder of zuster mag je hen met je stoffelijke gaven dienen (zie ook Galaten 6 vers 6). Je kunt daarvoor iets in de collectezak doen in de samenkomst. Je kunt het hen ook persoonlijk geven. Paulus nam deze dienst erg serieus. Het ging hem dan wel hoofdzakelijk om het geestelijk welzijn van de gelovigen, maar toch was deze opdracht voor het lichamelijke welzijn van de gelovigen voor hem niet minder belangrijk.

Als deze opdracht klaar was zou hij op zijn doorreis naar Spanje bij hen komen. Althans, dat dacht hij. Hij is wel in Rome geweest, maar anders dan hij gedacht had. Niet op doorreis, maar als gevangene. Zo zie je dat ook bij deze Godsmen de dingen op een andere manier kunnen gaan dan hij zich had ingedacht. Dat was voor hem geen teleurstelling. Hij wist dat God zijn leven leidde. In jouw leven kan het ook anders gaan dan je denkt. God weet ook voor jou wat het beste is. Als je daaraan denkt blijf je bewaard voor teleurstellingen. Paulus wist wel iets anders en dat was dat als hij kwam hij met een volle zegen van Christus komen zou. Nou, die volle zegen is gekomen. Juist in de gevangenis in Rome heeft hij brieven geschreven waarin hij schrijft over de hoogste zegeningen van de gemeente. Wij hebben die brieven in de bijbel. Je leest over die "volheid van zegen" in de brieven aan de gelovigen in Efeze en Kolosse en Filippi. Die brieven geven je echt zicht op die volle zegen van Christus.

Misschien dat Paulus toch iets heeft aangevoeld van wat hem te wachten stond. Hij doet een ernstig beroep op de voorbede van de gelovigen in Rome. Hij heeft het over een strijd in de gebeden. Ken jij dat een beetje? Echt bidden is vechten. Dit vechten gebeurt niet met handen en voeten. Het is een geestelijke strijd. We moeten ervoor vechten dat de dienst van de dienstknechten niet gehinderd wordt door tegenstanders en dat het werk van de Heer voort kan gaan tot zegen van de gelovigen. Zo kunnen we eraan meewerken dat de dienstknechten met blijdschap de wil van God doen en de gelovigen dienen. Daar worden ze zelf ook door verkwikt. Dienstknechten van de Heer zijn geen machines zonder gevoel. Zij hebben het nodig om hun dienst met blijdschap te kunnen doen en verkwikt te worden door andere gelovigen. De God van de vrede staat klaar om jou innerlijk

Rotsvast 1

---

vrede te geven en jou te helpen in de strijd die jij op allerlei terreinen te strijden hebt.

Lees nu nog eens Romeinen 15 vers 22 tot en met 33.

Verwerking:

Is er iemand die je wel iets zou willen geven of overmaken? Doe het en denk aan Mattheüs 6 vers 1 tot en met 4.

DE GROETEN EN NOG VEEL MEER

---

58. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 16 vers 1 tot en met 16

De groeten! En wat een namen. Soms breek je je tong erover. Zouden we dit stukje maar niet over slaan? Toch maar niet doen! Voor Paulus betekenden die namen heel veel. Het waren mensen die ook bij de Heer Jezus hoorden. Hier heb je nu een praktische uiting van verbondenheid. De groeten doe aan je mensen waar je iets speciaals voor voelt, waar je je op een bepaalde manier aan verbonden weet. Het zijn mensen die je niet dagelijks ziet. Misschien heb je ze zelfs wel nooit gezien en alleen maar van ze gehoord. Maar wat je ervan gehoord hebt geeft je dat gevoel van verbondenheid, van bij elkaar horen. Daarbij kan het erg bemoedigend zijn om van iemand de groeten te krijgen. Je weet dan: er is iemand die aan mij denkt. Dat doet je goed. Groeten zijn daarom niet onbelangrijk. Ze onderstrepen iets wat je met elkaar deelt. Wanneer iemand tegen je zegt dat je de groeten aan die broeder of die zuster moet doen is dat een opdracht die belangrijk is. Zo zegt Paulus hier tegen de gelovigen in Rome dat ze aan een aantal broeders en zusters de groeten moeten doen.

Wat je in deze groeten opvalt is, dat er aan veel namen iets wordt toegevoegd. Voor Paulus waren het niet zomaar een paar namen. Deze mensen betekenden iets voor hem. Ieder betekende weer wat anders. Met ieder had hij een eigen relatie. Zo is jou relatie met iedere broeder en zuster een andere. Als je oog krijgt voor dit onderscheid is dat een enorme verrijking in je omgang met je broeders en zusters. Er zijn ook namen die Paulus opnoemt zonder er iets aan toe te voegen. Je kunt je afvragen of daar dan niet iets speciaals van te vermelden viel. Was er niets waardoor zij opvielen? Waren dat saai broeders of zusters? Ik weet het niet. Misschien waren het gewoon onopvallende broeders en zusters. In elk geval hoorden ze erbij. Je ziet dat onderscheid ook bij de discipelen van de Heer Jezus. Van sommigen weten we een beetje, omdat er maar een paar keer iets over hen gezegd wordt. Van anderen weten we weer heel veel, omdat er veel over hen verteld wordt. Maar er zijn er ook waar we alleen hun naam van weten. Wat ze gedaan hebben wordt voor ons verborgen gehouden. Toch weet God het en Hij vergeet niet dat op Zijn waarde te schatten. God gaat met ieder Zijn weg. Het is

wel fijn als er van jou iets meer verteld kan worden dan alleen je naam. Dat moet dan niet gebeuren om jezelf belangrijk te maken. Het moet duidelijk zijn dat je gedreven wordt door je liefde voor de Heer Jezus. Je ziet dat ook bij veel van de namen die Paulus noemt. Vaak staat er iets bij over de Heer Jezus. Daarin lag het motief van hun bezig zijn. Ik zal maar van een paar namen iets zeggen. Over de andere namen moet je zelf maar eens nadenken.

De eerste die Paulus noemt is Fébe, "onze zuster". Hier zie je dat Paulus heel goed oog had voor de dienst van de zusters. Van al de namen die hij noemt is de eerste die van een zuster. En er worden er meer genoemd in deze verzen. Fébe is toch wel een bijzondere vrouw geweest. Ze heeft de gelovigen op een praktische manier gediend. Ze heeft ze misschien gastvrij in haar huis ontvangen. Of ze ging bezoeken maken. Misschien heeft ze bemoedigende brieven geschreven. In elk geval heeft ze door haar dienen aan velen bijstand verleend. Dat wil zeggen dat ze door wat ze deed velen heeft gesteund en geholpen, waardoor de anderen zich gesterkt hebben gevoeld. Ook Paulus zelf had dat als een zegen ervaren. Hij kon haar daarom aanbevelen aan de gelovigen in Rome. Als Fébe bij hen zou komen moesten ze haar op een passende wijze ontvangen en haar hulp en steun verlenen.

Dan was er nog een echtpaar dat Paulus speciaal onder de aandacht van de gelovigen in Rome bracht. Zij heette Prisca of Priscilla en zijn naam was Aquila. Zie je dat hier de vrouw weer het eerst wordt genoemd? Ze worden vaker genoemd, ook wel in omgekeerde volgorde. Als het gaat om het dragen van verantwoordelijkheid of het uitleggen van het Woord van God wordt Aquila het eerst genoemd. En als het gaat om een praktische dienst in een gezin, die toch voornamelijk neerkomt op de vrouw, wordt Priscilla het eerst genoemd. Zo is dat ook hier. Je kunt uit Handelingen 18 vers 1 tot en met 3 opmaken dat Paulus bij hen heeft gelogeerd. Uit het vervolg van Handelingen 18 blijkt dat het lang niet ongevaarlijk was om een man als Paulus in huis te nemen. Dit echtpaar had zelfs hun leven voor hem gewaagd. Paulus was hen daar dankbaar voor. Maar ook de gemeenten van de volken mochten hen wel dankbaar zijn. Want door hun moed konden de gemeenten van de volken verder profiteren van de dienst van Paulus. Zo mag jij er ook aan denken dat, als je iets voor een dienstknecht van de Heer doet, dat ook een dienst is aan anderen die door deze dienstknecht gediend worden.

Tot slot wil ik je nog even wijzen op het laatste deel van vers 16. Paulus vraagt niet alleen aan de gelovigen of zij de groeten willen doen aan zijn bekenden, maar hij laat de gelovigen in Rome ook groeten door allen die met hem verbonden zijn. "Al de gemeenten van Christus groeten u.". De gemeente in Rome was verbonden met al de gemeenten van Christus die er op allerlei plaatsen op aarde waren. Wat is het fijn als dat ook beleefd wordt. Je zult er al wel achter zijn gekomen dat de gemeente erg verdeeld is. Is het dan toch mogelijk die eenheid van de gemeente te beleven? Ja, dat is vandaag de dag nog steeds mogelijk. Hoe dat beleefd kan worden, daar gaat de volgende brief (die aan de Korinthiërs) uitvoerig op in.

Lees nog eens Romeinen 16 vers 1 tot en met 16.

Verwerking:

Schrijf een kaartje met de groeten aan iemand die al lang niets van jou heeft gehoord.

WIJS JEGENS HET GOEDE

---

59. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 16 vers 17 tot en met 24

In hoofdstuk 14 heb je gezien dat in de gemeente te Rome de broeders en zusters niet over alle dingen hetzelfde dachten. Het ging daar over het onderhouden van bepaalde dagen en ook het eten of niet eten van bepaald voedsel. Er waren broeders en zusters in Rome die nog niet helemaal vrij waren van de invloed van de Joodse godsdienst. Dat waren verschillen waar ze mee moesten leren leven, waar ze elkaar in moesten verdragen. Nu gaat Paulus hen iets zeggen over mensen die ze niet moesten verdragen. Verdraagzaamheid is een mooie eigenschap als het gaat om zwakheden. Maar verdraagzaamheid is iets heel verkeerds als het gaat om verkeerde, zondige, verderfelijke dingen. Dat mag je niet verdragen.

Als er mensen onder de gelovigen zijn die tweedracht en aanstoot verwekken tegen de leer die je gehoord hebt, moet jij je aan hen onttrekken. De duivel is er altijd op uit om tweedracht of ruzie te veroorzaken tussen de gelovigen. Vaak gaat hij daarbij te werk zoals hij dat bij Eva, in het begin van de bijbel, bij de zondeval, deed. Hij komt dan met de stiekeme vraag: "Is het ook, dat God gezegd heeft?" (Genesis 3 vers 1). Daar zaait hij de twijfel in het hart van Eva over wat God heel duidelijk had gezegd. Zo probeert hij ook twijfel te zaaien onder de gelovigen over de leer. De leer is geen droge, saaie theorie, maar is het levende onderwijs van het Woord van God. Toch zijn er altijd mensen die je willen laten geloven dat het allemaal niet zo bedoeld is als het in de bijbel staat en zoals jij het hebt geleerd. Die mensen moet je links laten liggen. Zulk soort mensen hoor je niet over de Heer Jezus spreken, maar altijd over zichzelf. Ze weten precies hoe ze de dingen moeten zeggen om argeloze gelovigen te misleiden. Deze mensen dienen niet onze Heer Christus, maar hun eigen buik. Het gaat alleen om henzelf.

Ik hoop dat ook van jouw gehoorzaamheid gezegd kan worden dat die ter kennis van allen is gekomen, dat andere broeders en zusters dat bij jou hebben opgemerkt. Dan zul jij geen prooi worden van deze tweedrachtzaaiers. Om jezelf tegen deze mensen te

beschermen is het noodzakelijk dat je wijs bent in het goede, maar rein ten opzichte van het kwade. Houd je daarom met de goede dingen bezig en niet met de verkeerde dingen. Houd je bezig met het Woord van God en met de Heer Jezus. Je hoeft je niet in de zondige praktijken van de wereld te verdiepen om te weten hoe slecht alles is. Houd je er maar ver vandaan. Je hoeft het kwaad niet uit te proberen. Als je het doet ga je eraan ten onder. Heel wat jonge mensen zijn uit nieuwsgierigheid begonnen met occulte spelletjes en er langzaam aan in verstrikt geraakt. Hoeveel zijn er niet die om de spanning eens te voelen een keer zijn gaan gokken en er aan verslaafd zijn geraakt? Zo zijn er ook die uit stoerigheid een sigaretje met 'wat erin' hebben gerookt en in de drugswereld terecht zijn gekomen. Probeer de zonde niet uit! Laat je waarschuwen! De wereld waarin je leeft is op dit moment nog in handen van de satan. Misschien weet je uit bittere ervaring hoe verdorven de wereld is. Als je nog maar net tot bekering en geloof gekomen bent, zul je wel een afschuw hebben van het kwaad. Dan wil je je er wel rein van houden. Toch komen al heel vlug weer de verleidingen op je af om weer mee te gaan doen. Zorg er daarom voor wijs te worden in het goede. Hou vol!

De satan mag het dan nu nog te zeggen hebben in deze wereld, heel binnenkort zal hij onder onze voeten verpletterd worden. En weet je door wie? Door de God van de vrede. Merkwaardig vind je niet? Satan is er op uit om onvrede te brengen. De God van de vrede zal daar een eind maken. Wanneer je dat voor je aandacht houdt, zul je zelf vrede in je hart houden. Zo blijf je gericht op de God van de vrede en dan krijgt de satan bij jou geen kans om je met het kwade bezig te laten zijn. Om dat in je leven waar te maken wordt de genade van onze Heer Jezus Christus je toegewenst.

Er volgen nog een paar groeten van afzonderlijke gelovigen aan de gemeente te Rome. Daaronder is Tertius. Hij heeft opgeschreven wat Paulus hem dicteerde. Zo deed Paulus dat meestal. Als een soort handtekening zette hij dan wel eens persoonlijk een groet aan het slot, zoals in 1 Korinthe 16 vers 21. In een uitzonderlijk geval schreef hij de brief zelf. De situatie in gemeenten in Galatië was zo ernstig dat Paulus daarvoor eigenhandig de pen opnam om hen hierover te schrijven (Galaten 6 vers 11). Als Paulus gebruikt maakt een schrijver maakt dat het gezag van wat hij laat opschrijven natuurlijk niets minder. Hij, als apostel, is de afzender.

Alles wat hij in deze brief heeft laten opschrijven, wilde God jou laten weten. In deze brief aan de Romeinen ging het vooral om jouw rechtvaardiging voor God. Maar daarmee is lang niet alles gezegd wat God je te zeggen heeft. In de laatste verzen van deze brief zul je alvast iets horen over de dingen die God nog meer in Zijn hart heeft om je bekend te maken.

Lees nog eens Romeinen 16 vers 17 tot en met 24.

Verwerking:

Hoe kun je wijs zijn in het goede?

EEN LOFPRIJZING

---

60. Lees ontspannen en aandachtig Romeinen 16 vers 25 tot en met 27

Paulus komt aan het eind van de brief tot een lofprijzing van God. Hij heeft God voor zijn aandacht. God vult zijn hele gezichtsveld. God is zo groot voor hem dat hij in deze laatste verzen nog een paar dingen over God zegt die eigenlijk uitgaan boven het onderwerp van de brief. Als hij zo over God en Zijn evangelie heeft mogen spreken is zijn hart zo vol dat hij het bij wijze van spreken niet kan laten iets te zeggen over "de openbaring van de verborgenheid".

Je zult het woord 'verborgenheid' vaker in het NT tegenkomen. Met dit woord wordt iets bedoeld dat in het OT verborgen was, wat onbekend was, maar wat in het NT bekend is gemaakt. Paulus wijdt daar niet verder over uit. Maar door het te noemen laat hij toch merken dat er meer is dan wat je in deze brief hebt ontdekt. Dat wil niet zeggen dat deze brief niet zo belangrijk zou zijn. Zonder de bestudering van deze brief kun je het wel vergeten om iets van de verborgenheid te gaan begrijpen. Het onderwijs van andere brieven van Paulus, vooral die aan Kolosse en Efeze, sluit nauwkeurig aan op de brief aan de Romeinen. Ik zou je een goed advies willen geven: lees de brief aan de Romeinen regelmatig door. Dan blijf je in direct contact met de basis van je geloofsleven. En op die basis kun je dan je verdere studie van de Bijbel opbouwen. God is machtig om je te bevestigen in wat je in deze brief hebt geleerd. Je hoeft dat zelf niet krampachtig vast te houden. De Heer Jezus is toch alles voor je? Toen het Woord gepredikt werd heb je Hem leren kennen. Hij staat in het centrum van Gods plannen en gedachten. Door Hem aan te nemen als Heiland en Heer ben je met Hem verbonden. De Heer Jezus is niet op aarde, maar in de hemel. Weet je wat dat betekent? Dat je verbonden bent met een Heer in de hemel en omdat de hemel de woonplaats van God en de Heer Jezus is hoor jij daar ook thuis.

Is dat dan zo bijzonder, zul je misschien zeggen. Ja, dat is heel bijzonder. De mens is geschapen om op aarde te leven. Het hele Oude Testament laat dat zien. De hoogste zegen die de gelovigen in het Oude Testament kende, was een leven op aarde onder de regering van de Messias. De Heer Jezus zal het Middelpunt van de

aarde zijn. Van Hem zal elke zegen over de aarde uitgaan en de hele aarde zal Hem eren. Naar die tijd verlangden de gelovigen in het Oude Testament, daar zagen ze naar uit. Dat zal trouwens ook prachtig zijn. Maar in het Nieuwe Testament krijgen we met zegeningen te maken die daar ver bovenuit gaan. Daar kon niet over worden gesproken in de tijd van het Oude Testament, daar werd toen over gezwegen, het bleef verborgen. Maar nu is het geopenbaard! God heeft het bevel gegeven om bekend te maken dat er mensen bij de Heer Jezus in de hemel zullen zijn. Dat zijn mensen die in de Heer Jezus geloven nadat Hij naar de hemel is teruggegaan. Vanuit de hemel heeft de Heer Jezus toen de Heilige Geest naar de aarde gestuurd om deze mensen bij elkaar te laten horen. In andere brieven worden deze mensen die zo bij elkaar horen "de gemeente" genoemd. In die andere brieven zul je ontdekken wat een geweldig voorrecht het is om tot de gemeente te horen. De gemeente bestond al in het plan en het hart van God voordat de wereld er was. Om die gemeente te vormen is het bevel van de eeuwige God uitgegaan om Jezus Christus onder de volken te prediken. Wie zich in het geloof aan Hem onderwerpt mag deel uit maken van de gemeente. De gemeente zal tot in eeuwigheid in de hemel, in het Vaderhuis zijn. Tot in eeuwigheid zal de gemeente de lof en eer geven aan Hem die in Zijn grote genade en liefde aan mensen, die in zichzelf zondaren zijn, zo'n allesovertreffende plaats heeft gegeven.

De alleen wijze God was de Enige die dit kon uitdenken. Zijn Zoon Jezus Christus was de enige die het kon uitvoeren. Wie zou op het idee zijn gekomen om nietige mensjes, moordenaars van Gods Zoon, op te tillen naar de hoogte van het Vaderhuis? Wie anders dan alleen God kon dat doen op een manier die ons eeuwig tot bewondering en aanbidding zal brengen? Hij stuurde Zijn Zoon naar de wereld, terwijl Hij wist wat de mensen met Hem zouden doen! En op dezelfde plaats waar mensen de Heer Jezus vermoordden kunnen diezelfde mensen alle zegeningen ontvangen die God in Zijn hart had om te geven. Door Jezus Christus en Zijn werk op het kruis zal God tot in eeuwigheid de heerlijkheid gegeven worden die Hij alleen waard is.

Lees nog eens Romeinen 16 vers 25 tot en met 27.

Verwerking:

Geef God de eer voor alles wat Hij jou heeft laten zien van Zichzelf en van Zijn Zoon.